

Udskriftsdato: 22. december 2025

2007/2 LSF 116 (Gældende)

Forslag til Lov ændring af forskellige skattelove (Modernisering af skatteadministrationen)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2007-711-0008

Forslag

til

Lov ændring af forskellige skattelove

(Modernisering af skatteadministrationen)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 405 af 5. maj 2006, § 1 i lov nr. 1581 af 20. december 2006, § 1 i lov nr. 345 af 18. april 2007 og senest ved § 37 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatterådet kan i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter reglerne i § 47.«

2. I § 5 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. En klage over en årsopgørelse indgives til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder dog ikke, hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, og klagen omfatter forhold heri. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og fastholdes klagen, videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. § 36, stk. 2, 2.- 4. pkt., og § 42, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på klager, der indgives efter 1. pkt., og klageinstansen træffer afgørelse i forhold til disse bestemmelser.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 4.«

3. § 11, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.«

4. § 11, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Motorankenævnenes afgørelser.«

5. Efter § 15 indsættes:

»Digital indhentelse af sagsoplysninger

§ 15 A. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.«

6. § 22 affattes således:

»§ 22. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kun i det omfang, flere anmoder om svaret:

- 1) Ved anmodning om et bindende svar om opgørelsen af en afståelsessum eller fordelingen heraf efter afskrivningslovens § 45, stk. 1 og 2, eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 4 og 5, skal hver af parterne i købsaftalen anmode om svaret.
- 2) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af afgift af en gave skal såvel gavegiver som gavemodtager anmode om svaret.

- 3) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat af en kontrolleret transaktion som beskrevet i ligningslovens § 2 eller om en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab skal hver af parterne i transaktionen anmode om svaret. Ved afgørelsen af, om der er tale om en hovedaktionær, finder definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 4 anvendelse.«

7. § 23 affattes således:

»§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr på 150 kr. (i 1987-niveau). Gebyret reguleres efter § 20 i personskatteloven. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises eller tilbagekaldes.«

8. § 25, stk. 1, affattes således:

»§ 25. Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år regnet fra spørgerens modtagelse af svaret. Angår svaret afgifter, regnes de 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvori spørgeren modtager svaret. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode. Begrænsningen af bindingsperioden gælder ikke, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.«

9. I § 27, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., og i § 32, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er« til: »eller ved en praksisændring«.

10. I § 30, stk. 1, ændres »i de« til: »valg af«.

11. § 42, stk. 4 og 5, ophæves.

12. Efter § 42 indsættes:

»§ 42 A. Ved fremsendelse af en klage betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.
- 2) Afgørelser truffet af motorankenævn.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales samtidig med klagen eller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 B. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan

anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.«

13. § 43, stk. 1 og 2, affattes således:

»Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.«

14. I § 44, stk. 3, udgår »åbenbart«.

15. I § 46, stk. 3, ændres »§ 42, stk. 4,« til: »§ 42 A«.

16. § 47 ophæves.

17. I overskriften til kapitel 17 indsættes efter »Domstolsprøvelse«: »m.v.«

18. Efter § 46 indsættes i kapitel 17:

»§ 47. Retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4, stk. 3, har tilladt, at der afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter og den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6-månedersfristen efter § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told- og skatteforvaltningen som part i sagen.«

19. § 49, 2. pkt., ophæves.

20. § 52, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af:

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten, eller
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.«

21. § 63 ophæves.

§ 2

I skattekontrollloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 405 af 8. maj 2006, § 3 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 1582 af 20. december 2006 og senest ved § 9 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.«

2. § 2, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6, 8, eller stk. 2, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.«

3. § 4, stk. 1, affattes således:

»Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskatteovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.
- 2) Den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, skriftligt meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.«

4. § 4, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.«

5. § 5 stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. «

6. I § 9 A indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Har den indberetningspligtige efter §§ 7 F, 7 G, 7 K, 8 A, 8 B, 8 E, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 T, 8 U, 8 V, 8 Æ, 9 B, 10, 10 A eller 10 B forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

7. § 9 A, stk. 3, som bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1, eller fastsat efter stk. 3, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 7, 7 A, 7 B, 7 C, 7 D eller 7 J til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.«

8. Efter § 11 F indsættes:

»§ 11 G. En virksomhed, som forestår udlejning af en skattepligtigs fritidsbolig en del af året, kan efter aftale med den skattepligtige, som ønsker beskatning af lejeindtægten efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, til told- og skatteforvaltningen indberette de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det foregående kalenderår. Indberetningen skal ske inden udløbet af fristen i § 9 A, stk. 1, og skal indeholde oplysninger til identifikation af den skattepligtige og virksomheden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen efter stk. 1, herunder vilkårene for, at en virksomhed kan få adgang til at indberette.«

9. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 9 A, stk. 3.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

10. § 18 affattes således:

»§ 18. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning efter §§ 7 F, 7 G, 7 K, 8 A, 8 B, 8 E, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 T, 8 U, 8 V, 8 Æ, 9 B, 10, 10 A eller 10 B for overtrædelse af § 9 A, stk. 3, § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 3

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret ved § 4 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Hvis fristen efter 1. eller 2. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag.«

2. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Har den indberetningspligtige forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 3 – 5 bliver herefter stk. 4 – 6.

3. I § 11 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 4, stk. 3, straffes med bøde.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 69 indsættes:

»§ 69 A. Hvis en indeholdelsespligtig udbetaler rejse- eller befordringsgodtgørelser efter reglerne i ligningslovens § 9A eller § 9 B, og det efterfølgende konstateres, at betingelserne for skattefrihed i disse bestemmelser ikke er opfyldt, kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den indeholdelsespligtige tillade, at den indeholdelsespligtige betaler et beløb svarende til 63 pct. af de pågældende godtgørelser. Anmodningen skal være begrundet og indeholde en opgørelse af de pågældende godtgørelser, oplysninger om identiteten af modtagerne samt om størrelsen af de godtgørelser, de enkelte modtagere har modtaget.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen træffer efter anmodning afgørelse om, hvorvidt udbetalte godtgørelser som nævnt i stk. 1 er skattepligtige.

Stk. 3. Betaling efter stk. 1 skal ske inden for fristen for betaling af indeholdt A-skat for den måned, der følger efter den måned, hvori tilladelsen efter stk. 1 er givet. Sker betaling ikke rettidigt, eller betales alene en del af det samlede beløb, der er givet tilladelse til betaling af, bortfalder tilladelsen.

Stk. 4. Uanset skatteforvaltningslovens § 17 kan told- og skatteforvaltningen oplyse den indeholdelsespligtige om godtgørelser som omhandlet i stk. 1 udbetalt af den pågældende indeholdelsespligtige, som told- og skatteforvaltningen anser for skattepligtige, herunder om modtagerne af sådanne godtgørelser, og om der er udsendt agterskrivelser eller årsopgørelser til modtagerne, hvori godtgørelserne er medregnet.«

2. § 84 ophæves.

§ 5

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Godtgørelser, som ikke medregnes til indkomstopgørelsen efter ligningslovens § 7 A, medregnes ikke i bidragsgrundlaget.«

2. § 11, stk. 1, 3. pkt., og stk. 6, 2. pkt., ophæves.

3. I § 11 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. Told- og skatteforvaltningen kan med virkning for fremtiden bestemme, at der ikke skal indeholdes arbejdsmarkedsbidrag, eller at indeholdelsen skal ske med en lavere procentsats end efter § 3, når det er åbenbart, at den bidragspligtige som følge af lempelse eller af anden årsag ikke skal svare arbejdsmarkedsbidrag eller kun skal svare arbejdsmarkedsbidrag med et lavere beløb. Afgørelsen kan begrænses til at angå et bestemt bidragsgrundlag eller bidragsgrundlag, som opgøres for en bestemt periode eller indtil et bestemt maksimalbeløb. Når sådan afgørelse er truffet, udarbejder told- og skatteforvaltningen en erklæring om fritagelse for at indeholde arbejdsmarkedsbidrag.«

§ 6

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og lov om arbejdsmarkedsbidrag, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.«

§ 7

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1286 af 8. november 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 1-5.

2. § 6, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusionerende selskaber. Indsendelsen af de nævnte oplysninger er en betingelse for, at lovens regler kan finde anvendelse.«

3. I § 6, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«, og ordene »dokumenter og« udgår.

4. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 3 og 4«.

5. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., og § 15 c, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »tilladelsen«: »og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsendes inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, eller § 6, stk. 4.«.

6. I § 15 b, stk. 1, 1. pkt., § 15 b, stk. 2, 1. pkt., § 15 d, stk. 2, 1. pkt., og § 15 d, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6« til: »§ 6, stk. 2, 3 og 5«.

§ 8

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 Z indsættes:

»§ 7 Æ. I tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen yder betaling efter kildeskattelovens § 69 A, medregnes de rejse- og befordringsgodtgørelser, der indgår i beregningen af den indeholdelsespligtiges betaling, samt den indeholdelsespligtiges betaling efter kildeskattelovens § 69 A ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos modtageren af godtgørelserne.

Stk. 2. Betalinger efter kildeskattelovens § 69 A kan ikke fradrages ved opgørelsen af den indeholdelsespligtiges skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Modtagere af godtgørelser, der er skattefri efter stk. 1, kan ikke foretage befordringsfradrag for befordring, der har dannet grundlag for godtgørelserne, eller for rejseudgifter m.v. efter § 9 A, stk. 7, 1. eller 3. pkt., der er godtgjort med de pågældende godtgørelser.«

§ 9

Stk. 1. § 1, nr. 9, 10 og 19, § 2, nr. 1 – 5, § 5, nr. 3, samt § 10 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1 – 8, 11 – 18, 20 – 21, § 3, nr. 1, samt § 7 træder i kraft den 1. juli 2008.

Stk. 3. § 2, nr. 6, 7, 9 og 10, § 3, nr. 2 og 3, § 4, nr. 2, § 5, nr. 2, samt § 6 træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 8, § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8.

§ 10

Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning tilbagebetale overskydende arbejdsmarkedsbidrag, hvis det er åbenbart, at årets indeholdte eller indbetalte foreløbige arbejdsmarkedsbidrag af udenlandsk personlig indkomst vil overstige det arbejdsmarkedsbidrag, som skal betales for 2008. Der ydes ingen rente ved tilbagebetalingen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Lovforslagets hovedindhold
- 2. Lovforslagets baggrund
- 2.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten
- 2.2. Fremrykket ligning
- 2.3. Forenklingsinitiativer
- 2.4. Justeringer af skattelovgivningen

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

- 3.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

- 3.1.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2

- 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Forslagets baggrund
 - 3.1.1.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.1.1.4. Forslagets indhold

- 3.1.2. Klage over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønsager - § 1, nr. 3

- 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Forslagets baggrund
 - 3.1.2.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.1.2.4. Forslagets indhold

- 3.1.3. Motorankenævnenes afgørelser - § 1, nr. 4

- 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Forslagets baggrund
 - 3.1.3.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.1.3.4. Forslagets indhold

- 3.1.4. Digital indhentelse af sagsoplysninger - § 1, nr. 5

- 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Forslagets baggrund
 - 3.1.4.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.1.4.4. Forslagets indhold

- 3.1.5. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning af klagen, præcisering af tilfælde, hvor klageafgiften tilbagebetales, samt alternativ høring af borgeren over en sagsfremstilling - § 1, nr. 11, 12 og 15

- 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Forslagets baggrund
 - 3.1.5.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.1.5.4. Forslagets indhold

3.1.6. Ændring af udtrykket »forhandling« til »møde«- § 1, nr. 13

- 3.1.6.1. Gældende ret
- 3.1.6.2. Forslagets baggrund
- 3.1.6.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.6.4. Forslagets indhold

3.1.7. Afskæring af overflødige retsmøder - § 1, nr. 14

- 3.1.7.1. Gældende ret
- 3.1.7.2. Forslagets baggrund
- 3.1.7.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.7.4. Forslagets indhold

3.1.8. Afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager meddelt af sekretariatet m.v. - § 1, nr. 20

- 3.1.8.1. Gældende ret
- 3.1.8.2. Forslagets baggrund
- 3.1.8.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.8.4. Forslagets indhold

3.1.9. Omformulering af skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn - § 1, nr. 1, 16 -18 samt § 1, nr. 20

- 3.1.9.1. Gældende ret
- 3.1.9.2. Forslagets baggrund
- 3.1.9.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.1.9.4. Forslagets indhold

3.2. Fremrykket ligning

3.2.1. Frivillig arbejdsgiverbetaling for skat m.v. af rejse- og befordringsgodtgørelser § 4, nr. 1, § 5, nr. 1 og § 8

- 3.2.1.1. Gældende ret
- 3.2.1.2. Forslagets baggrund
- 3.2.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.1.4. Forslagets indhold

3.2.2. Underretning af skatteyderen ved for sen indberetning til SKAT - § 2, nr. 7

- 3.2.2.1. Gældende ret
- 3.2.2.2. Forslagets baggrund
- 3.2.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.2.4. Forslagets indhold

3.2.3. Genindberetning og bødestraf for manglende genindberetning af oplysninger til SKAT m.v. - § 2, nr. 6, 9 og 10 samt § 3, nr. 2 og 3

- 3.2.3.1. Gældende ret
- 3.2.3.2. Forslagets baggrund

- 3.2.3.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.2.3.4. Forslagets indhold
- 3.2.4. Afskaffelse af indsendelsesfristen for anmodning om bindende svar - § 1, nr. 6
 - 3.2.4.1. Gældende ret
 - 3.2.4.2. Forslagets baggrund
 - 3.2.4.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.2.4.4. Forslagets indhold
- 3.2.5. Indførelsen af enhedsgebyr om bindende svar samt tilbagebetaling af gebyr ved afvisning og tilbagekaldelse - § 1, nr. 7
 - 3.2.5.1. Gældende ret
 - 3.2.5.2. Forslagets baggrund
 - 3.2.5.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.2.5.4. Forslagets indhold
- 3.2.6. Forenkling af bestemmelserne om et bindende svars bindende virkning i 5 år samt afskaffelse af begrænsningen af den bindende virkning på 5 år i visse bindende svar - § 1, nr. 8
 - 3.2.6.1. Gældende ret
 - 3.2.6.2. Forslagets baggrund
 - 3.2.6.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.2.6.4. Forslagets indhold
- 3.2.7. Frivillig indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8
 - 3.2.7.1. Gældende ret
 - 3.2.7.2. Forslagets baggrund
 - 3.2.7.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.2.7.4. Forslagets indhold

3.3. Forenklingsinitiativer

- 3.3.1. Ophævelse af underretningspligten vedrørende indeholdelse af A-skat mv - § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Forslagets baggrund
 - 3.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.3.1.4. Forslagets indhold
- 3.3.2. Afregning af A-skat m.v. ved flere virksomheder - § 6
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Forslagets baggrund
 - 3.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser
 - 3.3.2.4. Forslagets indhold

3.3.3. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven - § 7

- 3.3.3.1. Gældende ret
- 3.3.3.2. Forslagets baggrund
- 3.3.3.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.3.3.4. Forslagets indhold

3.4. Justeringer af skattelovgivningen

3.4.1. Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra Landsskatteretten - § 1, nr. 9 og 19

- 3.4.1.1. Gældende ret
- 3.4.1.2. Forslagets baggrund
- 3.4.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.1.4. Forslagets indhold

3.4.2. Ophævelse af revisionsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 om omkostningsgodtgørelsesreglerne - § 1, nr. 21

- 3.4.2.1. Gældende ret
- 3.4.2.2. Forslagets baggrund
- 3.4.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.2.4. Forslagets indhold

3.4.3. Justering af reglerne om en enklere selvangivelsesprocedure m.v.

3.4.3.1. Servicemeddelelse til ægtefæller § 2, nr. 1 og nr. 3 – 5

- 3.4.3.1.1. Gældende ret
- 3.4.3.1.2. Forslagets baggrund
- 3.4.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.3.1.4. Forslagets indhold

3.4.3.2. Sproglig justering af skatteforvaltningslovens § 30 om omgørelse - § 1, nr. 10

- 3.4.3.2.1. Gældende ret
- 3.4.3.2.2. Forslagets baggrund
- 3.4.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.3.2.4. Forslagets indhold

3.4.4. Justering af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2 - § 2, nr. 2

- 3.4.4.1. Gældende ret
- 3.4.4.2. Forslagets baggrund
- 3.4.4.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.4.4. Forslagets indhold

3.4.5. Justering af lov om et indkomstregister - § 3, nr. 1

- 3.4.5.1. Gældende ret
- 3.4.5.2. Forslagets baggrund
- 3.4.5.3. Skatteministeriets overvejelser

3.4.5.4. Forslagets indhold

3.4.6. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag - § 5, nr. 3, og § 10

3.4.6.1. Gældende ret

3.4.6.2. Forslagets baggrund

3.4.6.3. Skatteministeriets overvejelser

3.4.6.4. Forslagets indhold

4. Lovovervågning

5. Kommunikationsplan

6. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

7. Administrative konsekvenser for det offentlige

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

9. Administrative konsekvenser for borgerne

10. Miljømæssige konsekvenser

11. Forholdet til EU-retten

12. Høring

13. Sammenfattende skema

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Bilag: Parallelttekster

1. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget - som er omtalt i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund« under afsnit 3 om et effektivt og trygt skattesystem - har for det første til formål at skabe smidigere sagsgange i skatteadministrationen, således at borgerne hurtigere kan få afklaret deres skat og hurtigere kan få afsluttet en skattesag. Det sker ved de forslag, som er beskrevet under afsnittene om henholdsvis kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten og fremrykket ligning.

For det andet har forslaget til formål at forenkle en række bestemmelser i skattelovgivningen, hvilket kan lette erhvervslivets administrative byrder.

For det tredje har forslaget til formål at gennemføre en række justeringer af skattelovgivningen.

Den del af lovforslaget, som har til formål at nedbringe klagebehandlingstiden ved Landsskatteretten m.v., går nærmere ud på

- at indføre en remonstrationsordning ved klage over årsopgørelsen,
- at gøre det muligt for Landsskatteretten at behandle klager over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager,

- at gøre det muligt for et ankenævn og Landsskatteretten at få elektronisk adgang til sagsakter i SKAT, som er nødvendige for klagebehandlingen,
- at gøre det muligt for en klager, hvis klage er blevet afvist af Landsskatteretten, at få tilbagebetalt klageafgiften,
- at præcisere i lovtæksten alle de situationer, hvori klageafgiften tilbagebetales,
- at give Landsskatteretten mulighed for at vælge mellem at lade SKAT eller retten selv foretage høring over en sagsfremstilling,
- at foretage en sproglig justering, således at Landsskatterettens møde med klageren benævnes »møde« i stedet for »mundtlig forhandling«, da førstnævnte udtryk er mere retvisende,
- at gøre det muligt for Landsskatteretten at afskære overflødige retsmøder,
- at gøre det muligt for retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten eller SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnene at træffe afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn samt
- at omformulere skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn.

Den del af lovforslaget, som angår en fremrykket ligning, går nærmere ud på

- at indføre en frivillig ordning, hvorefter arbejdsgivere, som har udbetalt skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser uden indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, får mulighed for efter anmodning at betale et beløb til dækning af den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne,
- at pålægge en indberetningspligtig at genindberette mangelfulde oplysninger under strafansvar,
- at SKAT får adgang til også at pålægge den indberetningspligtige en pligt til at underrette skatteyderen om de genindberettede oplysninger,
- at afskaffe indsendelsesfristen for anmodninger om bindende svar,
- at indføre et enhedsgebyr for anmodninger om bindende svar,
- at gøre det muligt at få tilbagebetalt gebyret ved afvisning eller tilbagekaldelse af en anmodning om bindende svar,
- at forenkle bestemmelserne om et bindende svars bindende virkning i 5 år og afskaffe begrænsningen af den bindende virkning til 5 år af visse bindende svar samt
- at indføre en frivillig ordning med indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning.

Den del af lovforslaget, som går ud på at gennemføre lettelser af virksomhedernes administrative byrder, går nærmere ud på

- at ophæve underrettningspligten for indeholdelsespligtige til ansatte om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag,
- at visse indeholdelsespligtige med flere virksomheder kan vente med at afregne til den 10. i måneden efter afregningsperioden samt
- at ophæve § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven, således at indberetning af de samme selskabsretlige dokumenter ikke både sker til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til SKAT.

Den del af forslaget, som går ud på at gennemføre justeringer af skattelovgivningen, går nærmere ud på

- at ophæve den ekstraordinære adgang til genoptagelse af en kendelse fra Landsskatteretten,
- at ophæve revisionsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 om omkostningsgodtgørelsesreglerne,
- at gennemføre sproglige præciseringer af gældende regler om en enklere selvangivelsesprocedure i skattelovgivningen m.v.,
- at gennemføre en justering af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, om fritagelse for selvangivelsespligten for visse personer,
- at præcisere fristen for indberetning til indkomstregistret for mindre virksomheder samt

- at hindre opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag, hvor beløbet på grund af nedslag og lempelser ikke skal betales.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

Skatteministeriet har som mission at sikre en retfærdig og effektiv finansiering af fremtidens offentlige sektor, herunder at styrke borgernes retssikkerhed, yde en høj service til borgerne og løse opgaverne effektivt. Med fusionen mellem de statslige og kommunale skattemyndigheder med virkning fra 1. november 2005 er der skabt et nyt grundlag for forbedringer og et bedre samspil mellem de enheder, som løser skatteopgaven.

Lovforslaget på dette punkt har først og fremmest til formål at nedbringe Landsskatterettens sagsbehandlingstider. Imidlertid giver samspillet mellem enhederne på skatteområdet mulighed for også at indføre smidigere processer ved skatteankenævnene, som kan betyde, at en klagesag hurtigere kan finde sin korrekte løsning.

Forslaget skal ses som opfølgning på Rigsrevisionens kritik i statsrevisorernes beretning 11/05 fra 2006 om sagsbehandlingstider i 6 statslige nævn, herunder i Landsskatteretten. For så vidt angår Landsskatteretten anføres det i beretningen, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i undersøgelsesperioden 2001-2004 var stigende, og at den i 2004 var på 13,7 måneder, hvilket efter Rigsrevisionens opfattelse ikke er tilfredsstillende.

Landsskatteretten har i efteråret 2006 gennemført et internt LEAN-projekt med henblik på at forenkle og forbedre interne sagsgange til nedbringelse af sagsbehandlingstiden. De forslag, som projektet peger på, er allerede implementeret i Landsskatteretten eller er ved at blive det. Det drejer sig navnlig om en afkortning af liggetider for sager, et bedre sags-flow, mulighed for yderligere sagsspecialisering, standardisering, kapacitetsudjævning og større fleksibilitet. Sigtet er, at Landsskatterettens gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2008 nedbringes til 8 måneder. Projektets undersøgelser er mundet ud i en rapport, som kan læses på Landsskatterettens hjemmeside (www.lsr.dk).

Sideløbende hermed har der været nedsat et koncernprojekt i Skatteministeriet, hvor en række andre initiativer til nedbringelse af Landsskatterettens sagsbehandlingstider har været overvejet, herunder forslag, som kræver lovgivning. Lovforslaget udmønter de fleste af disse initiativer. Koncernprojektets rapport »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« fra juni 2007 kan læses på Skatteministeriets hjemmeside (www.skm.dk). Der henvises endvidere til Skatteministeriets brev af 10. juli 2007 til Folketingets Skatteudvalg (alm del - bilag 197, Folketinget 2006-07), hvormed Skatteudvalget modtog rapporten til orientering.

Endelig skal denne del af lovforslaget ses som opfølgning på en undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand tilendebragte i juni 2007 af 40 klagesager i Landsskatteretten. Redegørelsen, som har fokus på Landsskatterettens anvendelse af forvaltningsprocessuelle regler, kan læses på Ombudsmandens hjemmeside (www.ombudsmanden.dk) under »særlige undersøgelser - egen drift projekter«.

2.2. Fremrykket ligning

Forslaget på dette punkt skal ses som led i realiseringen af visionen om det selvangivelsesløse samfund. Visionen har nærmere som mål

- at afskaffe eller i hvert fald stærkt reducere borgernes arbejde med skatteopgaven, herunder selvangivelsesarbejdet,
- at mindske antallet af skattedokumenter, som borgerne skal forholde sig til,
- at sikre, at flest mulige borgere kan modtage en årsopgørelse i starten af året efter indkomstårets udløb og dermed kan få deres mellemværende med myndighederne klaret hurtigere,

- at tilstræbe, at der ikke kommer efterfølgende ændringer fra ligningsprocessen, som kan resultere i skattetvister, og
- at kunne afkorte eller på sigt helt ophæve ligningsfristen for gennemgang af borgernes skatteforhold.

I det omfang visionen søges gennemført ved indberetninger fra tredjemand eksempelvis om fradragsberettigede beløb, betyder det for borgerne, at de ikke risikerer at glemme fradrag, som de var berettiget til, og borgerne får nemmere ved at opfylde deres selvangivelsespligt, idet de kan nøjes med at kontrollere, at oplysningerne i årsopgørelsen er korrekte.

For SKAT betyder visionen navnlig:

- at øgede ressourcer må sættes ind på en forudgående sikring af kvaliteten af de indberettede data (fremrykket ligning),
- at der i den forbindelse bør ske en afklaring af tvivlsspørgsmål, før de udvikler sig til tvister,
- at de sager, som vil blive rejst, i langt højere grad vil angå principielle tvivlsspørgsmål, hvor det er den indberetningspligtige, som optræder som part,
- at der må sikres borgerne nemme TastSelv-faciliteter, således at de ikke opfatter initiativet som en serviceforringelse i forhold til i dag og
- at borgerne informeres om nye tiltag, således at de føler sig trygge ved ikke i samme omfang som tidligere at skulle spille en aktiv rolle ved løsning af skatteopgaven.

Første led i opfyldelse af visionen er gennemført ved reglerne om bindende ligningssvar i 2003 (L 160, Folketinget 2002-03 og L 170, Folketinget 2003-04). Ordningen er ved gennemførelsen af skatteforvaltningsloven i 2005 (L 110, Folketinget 2004-05, 2. samling) blevet videreført og udvidet under betegnelsen »bindende svar«. Ordningen gør det muligt for en skatteyder at få SKATs bindende holdning til den skattemæssige behandling af en påtænkt eller foretagen disposition. Formålet med ordningen har været at give skatteyderne mulighed for at skaffe sig klarhed over de skattemæssige konsekvenser af deres dispositioner, således at en efterfølgende ligningsmæssig behandling og/eller klagebehandling så vidt muligt undgås.

Andet skridt til opfyldelse af visionen om det selvangivelsesløse samfund blev taget i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 405 af 8. maj 2006 om en enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure m.v. (L 121, Folketinget 2005-06). Efter de nye regler på området vil borgerne fra og med 2008 ikke længere modtage en forskudsopgørelse i papir-udgave, medmindre de anmoder SKAT herom. Forskudsopgørelsen vil alene kunne ses i borgerens skattemappe på SKATs hjemmeside. Endvidere vil de borgere, som hidtil har modtaget en fortrykt selvangivelse, fra og med foråret 2008 alene modtage en årsopgørelse. Har de ikke hidtil samtidig modtaget en årsopgørelse, er det, fordi SKAT har formodet, at de har haft indkomster eller fradrag, som SKAT ikke har haft kendskab til. Disse skatteydere vil fremover modtage et oplysningskort, som kan anvendes til at selvangive på.

Tredje skridt har været at indføre en obligatorisk indberetningsordning for almenvelgørende foreninger m.v., jf. lov nr. 1582 af 20. december 2006 (L 85, Folketinget 2006-07). Lovgivningen på dette punkt betyder, at de almenvelgørende foreninger m.v. fra og med januar 2009 skal indberette bidrag, som en skatteyder har indbetalt til en forening m.v. i 2008 og senere, og som skatteyderen ønsker fradrag for. Herved kan sådanne fradragsberettigede beløb fremover indgå i bidragsyderens årsopgørelse.

Som det fremgår ovenfor, betyder realiseringen af visionen om det selvangivelsesløse samfund, at man kan effektivisere ligningen og lette skatteyderens behov for at kommunikere med SKAT. I dag gennemføres ligningen af de skattepligtige som hovedregel efterfølgende, dvs. efter selvangivelsesfristens udløb. Sigtet er – som nævnt - at der i videst muligt omfang sker en fremrykning af ligningen, og at den sker, inden årsopgørelsen udsendes til skatteyderen.

Hovedopgaven med at fremrykke ligningen bliver at sikre, at de indberettede oplysninger, som danner grundlag for årsopgørelsen, er korrekte, således at skatteyderen kan modtage en endelig årsopgørelse. Det

betyder, at fokus flyttes fra skatteyderen - ved en efterfølgende ligning - til indberetteren af oplysninger til skatteyderens årsopgørelse - ved en fremrykket ligning.

Dette kræver en omlægning af arbejdsgiverkontrollen og en styrkelse af indberetningskontrollen. En omlægning af arbejdsgiverkontrollen giver mulighed for at frigøre ressourcer fra ligningen. Dette vil kunne ske løbende i takt med, at resultaterne af de informations- og vejledningsinitiativer, der ligger i indsatsstrategien hos SKAT, slår igennem. En konvertering af de frigivne ressourcer (skønsmæssigt anslået til ca. 20 årsværk) vil kunne anvendes til styrkelse af informations- og vejledningsfunktionen i overensstemmelse med intentionerne i indsatsstrategien. Det vil igen forbedre regelefterlevelsen, hvorved flere lønmodtagere vil kunne få en korrekt årsopgørelse ved første udskrivning.

2.3. Forenklingsinitiativer

Forslaget skal også ses som et led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet. Det fremgår af regeringsgrundlaget fra 2001, at de administrative byrder for erhvervslivet skal reduceres med op til 25 pct. i 2010.

Med administrative byrder forstås de omkostninger, som virksomhederne har for at overholde lovgivningens krav om information. Det kan for eksempel være indberetningspligter eller pligt til at opbevare bestemte oplysninger.

Formålet med at reducere virksomhedernes administrative byrder er at nedbringe den tid, som virksomhederne bruger på administrativt arbejde, og frigøre den til produktion. For den enkelte virksomhed vil det betyde et bedre resultat på bundlinjen og dermed større konkurrencedygtighed. Samfundsøkonomisk betyder det øget vækst og beskæftigelse.

Regeringen har løbende fremsat lovforslag om forenklinger på skatterettens område. En lang række skatte- og afgiftslove er således blevet forenklet og moderniseret i perioden 2002-2006.

I 2005 blev arbejdet med regelforenkling gjort mere strømlinet, idet forenklingsarbejdet nu sker ved en systematisk gennemgang af reglerne på erhvervsområdet. Arbejdet tager udgangspunkt i de såkaldte AMVAB-målinger (Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder), som er en metode til at opgøre de administrative byrder for erhvervslivet. Med AMVAB måles virksomhedernes administrative byrder på de omkostninger, som virksomhederne har med hensyn til at opfylde de informationsforpligtelser og tilhørende oplysningskrav, som lovgivningen foreskriver. Målingerne af byrderne på Skatteministeriets område blev gennemført i 2004 og 2005 af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Dele af dette lovforslag er en fortsættelse af regeringens arbejde med at forenkle skattelovene.

2.4. Justeringer af skattelovgivningen

2.4.1. Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra Landsskatteretten

Efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., kan skatteministeren beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages, hvis Skatteministeriet ikke kan forventes at få medhold i sagen, dersom den indbringes for domstolene af den, der har tabt sagen ved Landsskatteretten. Siden bestemmelsens indførelse i 2003 har hverken den daværende eller den nuværende skatteminister gjort brug af bestemmelsen. En henstilling fra Folketingets Ombudsmand fra juni 2007 om, at Landsskatteretten i sin klagevejledning til borgeren henviser til denne prøvelsesadgang, har ført til overvejelser om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at opretholde denne bestemmelse.

2.4.2. Revision af reglerne om omkostningsgodtgørelse

Med gennemførelsen af lov nr. 388 af 6. juni 2002 (L 54, Folketinget 2001-02) om fuld omkostningsgodtgørelse i skattesager m.v., som skatteyder vinder fuldt ud eller i overvejende grad, eller som videreføres af skattemyndighederne, blev der i skattestyrelseslovens kapitel 3 A om omkostningsgodtgørelse

indsat en bestemmelse i § 33 K, hvorefter bestemmelserne i det nævnte kapitel skulle tages op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

Bestemmelsen er nu videreført uændret i skatteforvaltningslovens § 63.

Et udkast til en bestemmelse om ophævelse af den nævnte revisionsbestemmelse var medtaget i et udkast til et samlet lovforslag om bl.a. omkostningsgodtgørelse ved syn og skøn ved skatteankenævnene og Landsskatterettens og Skatteministeriets kompetence i visse sager m.v., jf. alm. del bilag 204 (Folketinget 2005-06). Imidlertid udgik bestemmelsen ved en fejl i forbindelse med delingen af lovudkastet og var således hverken med i den senere fremsættelse af de endelige lovforslag – henholdsvis L 84 om forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven (syn og skøn under skatteankenævnsbehandling m.v.) eller med i L 143 om forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Landsskatterettens og Skatteministeriets kompetence i visse sager m.v.)

2.4.3. Justering af reglerne om en enklere selvangivelsesprocedure m.v.

Med lov nr. 405 af 8. maj 2006 (L 121, Folketinget 2005-06) blev der gennemført regler om en enklere selvangivelsesprocedure m.v.

De nye selvangivelsesprocedurer får virkning første gang i foråret 2008 og indebærer, at de skatteydere, som hidtil har modtaget en fortrykt selvangivelse, for første gang kun modtager en årsopgørelse - evt. med et oplysningskort, hvis der er en formodning for, at disse skatteydere har noget at selvangive.

Lovforslaget indeholder på enkelte punkter en justering af disse regler.

2.4.4. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag ved visse udlandsforhold.

Formålet med lovforslaget er at gøre det muligt at undlade indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag i situationer, hvor det er åbenbart, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag. Herved undgås administrativt besvær for indeholdelsespligtige og SKAT. Videre foreslås det som en overgangsregel at give adgang til at søge for meget betalt arbejdsmarkedsbidrag tilbage for 2008. Herved opnås der bedre overensstemmelse mellem opkrævede skattebeløb og den endelige skat.

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

3.1. Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten

3.1.1. Remonstration ved klage over en årsopgørelse - § 1, nr. 2

3.1.1.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, afgør skatteankenævnene bl.a. klager over SKATs afgørelser om ansættelse af indkomstskat og af ejendomsværdiskat. Efter § 5, stk. 2, kan sådanne afgørelser i stedet påklages til Landsskatteretten efter klagerens valg.

En årsopgørelse indeholder en ansættelse af indkomstskat og af ejendomsværdiskat.

Hidtil har en meget stor del af de skatteydere, som har enkle skatteforhold, modtaget en fortrykt selvangivelse, og mange af disse skatteydere har samtidig modtaget en årsopgørelse. Er skatteyderen ikke enig i tallene på selvangivelsen - eller årsopgørelsen - korrigerer vedkommende tallene, og på baggrund heraf vil skatteyderen – hvis SKAT kan acceptere de selvangivne tal - herefter modtage en (ny) årsopgørelse, som indeholder en ny ansættelse af indkomstskat og af ejendomsværdiskat. Hertil vil der være knyttet en vejledning om, at skatteyderen kan klage over ansættelsen, hvis borgeren fortsat ikke er tilfreds med sin skatteopgørelse.

Med en enklere selvangivelsesprocedure, som træder i kraft for indkomståret 2007, jf. afsnit 2.2, vil de skatteydere, som hidtil har modtaget en fortrykt selvangivelse, modtage en årsopgørelse evt. sammen med

et oplysningskort, hvis SKAT formoder, at skatteyderne har noget at selvangive. I øvrigt er der ikke sket ændringer i selvangivelsesproceduren.

Efter skatteforvaltningslovens § 20 skal SKAT – hvis SKAT vil træffe en afgørelse om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat på et andet grundlag end det, der er selvangivet - underrette den selvangivelsespligtige om den påtænkte afgørelse. Det sker ved en såkaldt agterskrivelse. Efter bestemmelsens stk. 2 skal den selvangivelsespligtige samtidig underrettes om, at afgørelsen vil blive truffet som varslet, medmindre den pågældende over for SKAT fremkommer med en begrundet skriftlig eller mundtlig udtalelse imod afgørelsen inden for en nærmere angivet frist. Har den selvangivelsespligtige ikke udtalt sig inden fristens udløb, kan afgørelsen træffes som varslet uden yderligere underretning. I sidstnævnte situation vil skatteyderen modtage en årsopgørelse med klagevejledning.

Har skatteyderen udtalt sig inden fristens udløb, vil skatteyderen modtage særskilt underretning om ansættelsen med vejledning om, at eventuel klage over ansættelsen skal ske inden 3 måneder regnet fra modtagelsen af ansættelsen. Det kan ske til såvel skatteankenævnet som Landsskatteretten, idet skatteforvaltningslovens § 5, stk. 2, som nævnt giver mulighed for, at afgørelsen efter klagerens eget valg kan påklages til enten skatteankenævnet eller Landsskatteretten. I forbindelse med fremsendelsen af den særskilte underretning om ansættelsen vil skatteyderen samtidig blive informeret om, at en ny årsopgørelse vil blive dannet på baggrund af ansættelsen. Det vil fremgå af årsopgørelsen, at skatteyderen selvstændigt vil kunne påklage årsopgørelsens skatteberegning og beregning af procenttillæg og renter til skatteankenævnet eller Landsskatteretten inden for 3 måneder.

3.1.1.2. Forslagets baggrund

Det er Landsskatterettens – og skatteankenævnenes – erfaring, at de klager over årsopgørelser, som Landsskatteretten og skatteankenævnene modtager, i stigende omfang skyldes, at borgerne ikke forstår tallene i opgørelserne. Borgerne følger årsopgørelsens klagevejledning og klager til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, selv om en henvendelse til SKAT i mange tilfælde var tilstrækkelig til at løse skatteyderens informationsbehov. Det skaber overflødige klager og lægger unødigt beslag på klagemyndighedernes ressourcer.

Blandt årsagerne til, at en borger påklager sin årsopgørelse, kan nævnes:

- Årsopgørelsen er ikke i overensstemmelse med det grundlag, som borgeren på modtagelsestidspunktet for årsopgørelsen finder korrekt. Det svarer i realiteten til en anmodning om genoptagelse.
- Årsopgørelsen er udarbejdet på baggrund af en agterskrivelse, som borgeren er uenig i, men som borgeren ikke har reageret på i forbindelse med høringen.
- Borgeren er uenig i skatteberegningen på årsopgørelsen.
- Borgeren er uenig i det skattetillæg eller de procenttillæg og renter, der indgår i beregningen af skattetilsvaret på årsopgørelsen. Her kan der være tale om en anmodning om eftergivelse af skatte- eller procenttillæg.

En del af disse sager er udtryk for, at SKATs information og dialog med borgeren i forbindelse med selvangivelse, opkrævning af skat og restancer eller selve ligningsarbejdet enten ikke har ført til en korrekt skatteopkrævning eller har efterladt borgeren med et udækket informationsbehov vedrørende den pågældende ansættelse.

Når skatteankenævn og Landsskatteretten behandler klager over årsopgørelser, kan det have såvel administrativt som retssikkerhedsmæssigt negative konsekvenser. Skatteankenævnene eller Landsskatteretten kommer således til at løse informations- eller ligningsmæssige opgaver, som langt hurtigere og mere hensigtsmæssigt kunne løses af SKAT. Borgerne mister samtidig én eller flere administrative klagemuligheder i forhold til den afgørelse, der træffes af enten skatteankenævn eller Landsskatteretten.

I rapporten »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« foreslås det derfor, at der indføres en

remonstrationsordning ved klage over årsopgørelser for derved at aflaste klageinstanser for sådanne klager.

Med »remonstration« forstår, at en klage til en klageinstans indsendes til den myndighed, som har truffet den afgørelse, som der klages over, med henblik på eventuel ændring. Det vil sige, at myndigheden selv kan ændre sin egen afgørelse.

3.1.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Indførelsen af en remonstrationsordning for klager over årsopgørelsen, hvor klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten indgives til SKAT, betyder, at SKAT kan gennemføre en frasortering af de klager, der bygger på misforståelser af årsopgørelsens elementer og beregninger. Endvidere vil SKAT kunne genoptage ansættelsen, hvis SKAT finder anledning hertil. Det vil ikke alene kunne aflaste skatteankenævnet og Landsskatteretten for overflødige klager, men vil desuden betyde, at klager hurtigere vil kunne få sin skattemæssige situation afklaret.

På en række andre områder inden for Skatteministeriets ressort er der indført remonstrationsordninger. Det gælder på inddrivelsesområdet, vurderingsområdet og registreringsafgiftsområdet. Erfaringen fra disse områder er, at der kan opnås administrative lettelser ved, at myndigheden kan gå i dialog med klager og rette eventuelle misforståelser.

Det bemærkes, at der i Skatteministeriet er planer om at nedsætte en koncernarbejdsgruppe, der skal se på, om det er muligt at forbedre selve informationen i klagevejledningen til årsopgørelsen, således at antallet af årsopgørelser, der påklages, fremover kan reduceres yderligere. Det skønnes dog, at selv en forbedret information ikke vil kunne løse problemet i alle tilfælde.

3.1.1.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at indføre remonstration ved klage over en årsopgørelse. Det betyder, at en klage til et skatteankenævn eller Landsskatteretten over en årsopgørelse skal indsendes til SKAT.

Det gælder dog ikke, hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning, og klagen omfatter forhold heri. I denne situation skal klagen indgives direkte til skatteankenævnet eller Landsskatteretten.

Med »særskilt underretning« forstår som nævnt ovenfor under 3.1.1.1, at klageren har fået særskilt meddelelse om ansættelsen, fordi skatteyderen har udtalt sig over agterskrivelsen, jf. skatteforvaltningslovens § 20, stk. 2. Hvis klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen, kan skatteyderen klage over det resultat, som afgørelsen giver sig udtryk i i årsopgørelsen vedrørende skatteberegning, procenttillæg og renter.

Klagen skal efter skatteforvaltningslovens § 36, stk. 2, eller § 42, stk. 1, være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af årsopgørelsen.

Er fristen overskredet, træffer klageinstansen afgørelse om afvisning. Klageinstansen kan i den forbindelse bortse fra en overskridelse af fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Ved at lade klageinstanser selv træffe afgørelse om, hvorvidt en klage skal afvises som følge af overskridelse af klagefristen, sikres en ensartet praksis. Det forudsættes, at SKAT straks ved modtagelsen af en klage, der er indgivet efter fristens udløb, forelægger klageinstansen sagen med henblik på klageinstansens afgørelse af afvisningsspørgsmålet. Endvidere forudsættes det, at klageinstansen meget hurtigt træffer afgørelse om afvisningsspørgsmålet, således at det i givet fald er muligt for SKAT at behandle sagen inden for de givne tidsrammer, som er beskrevet nedenfor.

SKAT vil kunne genoptage ansættelsen, hvis der er anledning hertil efter de almindelige frist- og forældelsesregler. Hvis SKAT ikke kan give klageren fuldt medhold i klagen, og klagen fastholdes, videresender SKAT klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten sammen med en udtalelse om sagen.

Endelig kan skatteministeren efter forslaget fastsætte nærmere regler for klageadgangen.

Bemyndigelsen tænkes udnyttet således, at SKAT får 14 dage efter, at sagen er fuldt oplyst, til at træffe og meddele klager remonstrationsafgørelsen. Fastholdes afgørelsen, videresender SKAT klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten senest 14 dage efter, at den er fuldt oplyst for SKAT.

Kan SKAT efter en fornyet vurdering af sagen give klager delvist medhold, skal SKAT samtidig oplyse klager om, at klagen kan fastholdes, hvis SKAT får besked herom inden en måned efter, at klageren har fået meddelelse om SKATs afgørelse i sagen.

Klagen videresendes sammen med en udtalelse om sagen, den påklagede afgørelse og dokumenter, som klager ønsker at anvende som bevis. SKAT skal fremsende alt relevant materiale til skatteankenævnet eller Landsskatteretten. Derudover kan der kommenteres på klagen eller dele af den.

Ud over udtalelsen fra SKAT kan Landsskatteretten have behov for at anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling i sager, der angår klager over en årsopgørelse. Denne mulighed vil med henvisningen til § 5, stk. 2, i den nye bestemmelse i § 42 B, nr. 1, være til stede. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse under afsnit 3.1.5.

Forslaget om remonstration ved klage over årsopgørelser vil styrke borgerens retsstilling. Klageren vil i modsætning til i dag ikke miste adgangen til en reel administrativ klageadgang. I tilfælde, hvor f.eks. Landsskatteretten i dag træffer afgørelse i en klage over en årsopgørelse, vil en klage over en sådan afgørelse alene kunne indbringes for domstolene. Endvidere vil en skatteyder hurtigere kunne opnå afklaring af sin skattemæssige situation, ligesom denne undgår at skulle betale klageafgift til Landsskatteretten, hvis en klage til Landsskatteretten afgøres af SKAT til gunst for borgeren.

En remonstrationsordning har generelt den svaghed, at borgere ofte har vanskeligt ved at forstå og acceptere, at de skal sende deres klage til den myndighed, der klages over, og ikke til den myndighed, der klages til. Imidlertid vil klagere i den situation, som forslaget angår, normalt ikke have været i en længevarende dialog med SKAT forud for klagen. For de fleste borgere, som klager over en årsopgørelse, vil ordningen derfor næppe forekomme stødende ud fra denne betragtning.

3.1.2. Klage over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager - § 1, nr. 3

3.1.2.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3, afgør Landsskatteretten klager over »Skatteankenævnes afgørelser efter § 5, stk. 1, nr. 2-9.«

Henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 2 - 9, indebærer, at Landsskatteretten kan behandle alle klagesager fra skatteankenævnene, hvor SKAT har truffet afgørelse i 1. instans. Dog kan Landsskatteretten som følge af den manglende henvisning til § 5, stk. 1, nr. 1 - som angår forskudsregistrering af indkomst - ikke klagebehandle skatteankenævnenes afgørelser om forskudsregistrering.

3.1.2.2. Forslagets baggrund

Ved lov nr. 1581 af 20. december 2006 blev der givet mulighed for, at skatteankenævnet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud efter skatteforvaltningslovens regler om omkostningsgodtgørelse, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3.

Således vil skatteankenævnet have mulighed for at give forhåndstilsagn om, at udgifter til syn og skøn vil blive dækket fuldt ud. Omvendt vil skatteankenævnet også kunne afslå en anmodning om at give et sådant tilsagn. Det kan eksempelvis ske, hvis skatteankenævnet mener, at de stillede spørgsmål i et syns- og skønstema er af retlig karakter.

Efter skatteforvaltningslovens § 11 er der ikke hjemmel for Landsskatteretten til at realitetsbehandle en klage over et skatteankenævns afslag på en anmodning om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og

skønssager, da der er tale om en afgørelse, som er truffet af ankenævnet som 1. instans. Dette indebærer, at Landsskatteretten må afvise en sådan klage.

3.1.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Sigtet med formuleringen af den gældende § 11, stk. 1, nr. 3, har været at afskære muligheden for, at skatteankenævnenes afgørelser over forskudsregistreringen skulle kunne påklages til Landsskatteretten. Henvisningen i bestemmelsen til de specifikke afgørelsestyper udelukker imidlertid behandlingen af en skatteankenævnsafgørelse om afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at Landsskatteretten ikke kan realitetsbehandle klager over et afslag på anmodning om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager.

Det bemærkes, at efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 2, afgør Landsskatteretten klager over »Skatterådetsafgørelser«. Syn og skøn kan begæres ved Skatterådet ligesom ved skatteankenævnet og Landsskatteretten, og rådet har på samme måde som de nævnte myndigheder adgang til at give tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse til udgifter i sager om syn og skøn, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3. Afslår Skatterådet en anmodning herom, vil Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr. 2, kunne realitetsbehandle en klage over rådets afslag. Også dette taler for, at Landsskatteretten får kompetence til at afgøre klager over afslag på en anmodning om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager ved skatteankenævnene.

3.1.2.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at ændre affattelsen af § 11, stk. 1, nr. 3, således at Landsskatteretten afgør klager over »skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.«

I og med, at Landsskatteretten får mulighed for at realitetsbehandle afslag fra et skatteankenævn på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager, sikres der borgerne en bedre retsposition i forhold til i dag.

3.1.3. Motorankenævnenes afgørelser - § 1, nr. 4

3.1.3.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 5, afgør Landsskatteretten klager over motorankenævnenes afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

3.1.3.2. Forslagets baggrund

Motorankenævnenes kompetence fremgår udtømmende af § 11 i registreringsafgiftsloven. Som følge af den forenkling af affattelsen af § 11, stk. 1, nr. 3, som fremgår af lovforslagets § 1, nr. 3, kunne en tilsvarende forenkling gennemføres for så vidt angår bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 5.

3.1.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Der er alene tale om en redaktionel ændring, der gennemføres for at opnå en ensartet afgrænsning af hvilke afgørelser, som Landsskatteretten kan påkende ifølge § 11, stk. 1. Endvidere fremtidssikres bestemmelsen for det tilfælde, at det senere skulle blive aktuelt at tilføre motorankenævnene andre opgaver.

3.1.3.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at forenkle bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 5, således at det på samme måde som i forslaget under § 1, nr. 3, blot fremgår, at Landsskatteretten kan afgøre klager over motorankenævnenes afgørelser.

3.1.4. Digital indhentelse af sagsoplysninger - § 1, nr. 5

3.1.4.1. Gældende ret

Efter § 10 i bekendtgørelse nr. 607 af 14. juni 2006 af forretningsorden for skatteankenævn sender ankenævnsssekretariatet – når det har modtaget en klage - klagen til udtalelse hos SKAT med en svarfrist på 14 dage. SKAT skal vedlægge sin udtalelse over klagen og det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen.

Efter § 4 i bekendtgørelse nr. 974 af 17. oktober 2005 af forretningsorden for Landsskatteretten underretter Landsskatteretten ved modtagelsen af en klage den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om klagen og anmoder myndigheden om at indsende det materiale, der har dannet grundlag for afgørelsen.

Det nævnte materiale, som SKAT i forbindelse med en klagesag videregiver til henholdsvis skatteankenævnet og Landsskatteretten, er akterne fra SKATs sag i papirudgave.

3.1.4.2. Forslagets baggrund

Skattecentrene er i færd med at overgå til fuld elektronisk sagsbehandling. I fremtiden vil alt materiale som udgangspunkt være tilgængeligt i elektronisk form, medmindre det konkret vurderes, at det ikke er egnet til indscanning. Historisk materiale på papir vil blive overført til elektronisk form i takt med, at et sådant materiale bliver efterspurgt i en sådan form.

SKAT vil herved kunne give on-line adgang til indscannet materiale med henblik på, at klageinstansen kan foretage dels udsøgning, dels elektronisk indhentelse af materiale, der har dannet grundlag for SKATs afgørelse.

Det materiale - som klageinstansen vil opnå adgang til at kunne hente - vil være afgørelser, som er påklaget, samt materiale, der har dannet grundlag for afgørelserne, f.eks. selvangivelser, regnskaber og årsopgørelser.

Skatteankenævnene og Landsskatteretten vil ved digital indhentelse af sagsoplysninger fra SKAT have mulighed for at effektivisere klagesagsbehandlingen ved hurtigere at kunne indhente relevant materiale til brug herfor. Tilsvarende mulighed vil vurderingsankenævnene og motorankenævnene have. Det vil igen gøre det muligt at nedbringe den samlede sagsbehandlingstid ved klageinstanserne.

I rapporten »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« foreslås det derfor, at der indføres en adgang for klagemyndighederne til at hente sagsoplysningerne hos SKAT i elektronisk form.

3.1.4.3. Skatteministeriets overvejelser

En bestemmelse om on-line adgang til SKATs sagsmateriale tænkes i første omgang fulgt op af et pilotprojekt, hvor skatteankenævnene får adgang til SKATs elektroniske arkiver, dvs. i første omgang KMD SKAT Ligning samt rekvisitionssystemet hos arkiverne.

Ordningen indebærer, at klageinstansen kan få relevant systemopkobling og -understøttelse til SKAT. Det betyder kontrollerede grænseflader, hvor klageinstansernes it-systemer med legal autorisation får adgang til de data og funktioner, de har brug for. Opkoblingen tilpasses systemudviklingsintegrationen i koncernen og kan derfor godt være til enkelte systemer, så længe fuld integration ikke er tilvejebragt.

Erfaringerne fra ankenævnenes brug af denne løsning vil efterfølgende kunne indgå i beslutningsgrundlaget for, hvorvidt også Landsskatteretten skal overgå til elektronisk indhentelse af SKATs sagsakter. Afgørende i den forbindelse er, at der er sikkerhed for, at sagsbehandlingen kan baseres på et fuldstændigt grundlag, og at det elektroniske sagsmateriale kan struktureres og sorteres på en sådan måde, at de relevante sagsoplysninger er overskuelige og tilgængelige.

3.1.4.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at skatteministeren får adgang til at fastsætte regler, hvorefter skatteankenævnene, vurderingsankenævnene, motorankenævnene og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.

Hovedformålet med bemyndigelsen er som nævnt at forenkle proceduren for indhentning af materiale hos SKAT. Der er tale om en bemyndigelse, der skal sikre, at en sådan procedure sættes i værk i takt med, at den enkelte myndighed er parat hertil. Bemyndigelsen forventes som nævnt i første omgang udnyttet i forhold til skatteankenævnene.

Ordnningen vil indebære en elektronisk behandling af personoplysninger, og denne vil således være omfattet af persondataloven, jf. denne lovs § 1, stk. 1. Det betyder bl.a. at den dataansvarlige på begæring skal give en borger eller virksomhed meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende, jf. persondatalovens § 31. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om, hvilke oplysninger der behandles, behandlingens formål, kategorierne af modtagere af oplysningerne og tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer. Den dataansvarlige skal snarest besvare begæringen. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

I forbindelse med fastsættelsen af de nærmere regler for ordningen vil det blive sikret, at persondatalovens regler overholdes.

Der vil således blive fastsat bestemmelser i overensstemmelse med sikkerhedsbekendtgørelsens regler om autorisation og adgangskontrol, og den pågældende klagemyndighed vil skulle fastsætte uddybende sikkerhedsregler for bl.a. at sikre, at kun autoriserede brugere kan få adgang, og at disse kun kan få adgang til de personoplysninger og anvendelser, som de er autoriserede til. Der skal bl.a. fastsættes regler om sikkerhed ved modtagelse og videregivelse, opbevaring og sletning af oplysninger.

Datatilsynet vil i overensstemmelse med persondatalovens § 57 blive hørt over de regler om behandling af personoplysninger, som skatteministeren efter forslaget fastsætter.

Ved at klageinstansen kan indhente sagsoplysninger fra SKAT elektronisk, gør forslaget det muligt for klageinstansen at behandle en klagesag hurtigere. Klageren vil hermed kunne få sin skattemæssige situation afklaret hurtigere. Da det ifølge forslaget er et krav, at persondatalovens beskyttelsesregler er opfyldt, sikrer det borgerne, at kun nødvendige oplysninger indhentes til brug for sagsbehandlingen.

3.1.5. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning af klager, præcisering af tilfælde, hvor klageafgiften tilbagebetales, samt alternativ høring af borgeren over en sagsfremstilling - § 1, nr. 11, 12 og 15

3.1.5.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 1, skal en klage være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 3, kan Landsskatteretten - hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling - give klageren en frist til at udbedre manglen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer manglen inden fristens udløb, afvises klagen.

Efter skatteforvaltningsloven § 42, stk. 4, er det udgangspunktet, at der ved fremsendelse af en klage til Landsskatteretten skal betales en klageafgift. Beløbet udgør 800 kr. i 2008.

Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Klageafgiften tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.

I § 3, stk. 3, nr. 3, i Landsskatterettens forretningsorden er det præciseret, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, skatteministerens beslutning efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., eller en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Klageafgiften tilbagebetales derimod ikke, hvis klagen afvises, hvis klagen indbringes for domstolene efter skatteforvaltningslovens § 48, stk. 2, eller hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Efter § 42, stk. 5, kan Landsskatteretten, forinden den afgør en klage i nedenfor angivne sagstyper, anmode SKAT om at udarbejde en sagsfremstilling. Det skal ifølge bestemmelsen ske under anvendelse af § 19, stk. 2, der angår kravene til indholdet af en sagsfremstilling, og § 19, stk. 3, 1. pkt., der foreskriver, at sagsfremstillingen skal sendes til høring hos skatteyderen. Landsskatteretten kan anmode SKAT om en sagsfremstilling i sager, som kunne være påklaget til skatteankenævnet, i sager, som efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer, samt i klager over bindende svar.

3.1.5.2. Forslagets baggrund

Forslaget skal for det første ses på baggrund af den egen drift undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand har gennemført i 2007 af 40 klagesager i Landsskatteretten.

I en enkelt af de undersøgte sager udløb den ordinære frist på 3 måneder for at klage til Landsskatteretten efter den frist, som Landsskatteretten havde givet klageren til at udbedre en mangelfuld klage. Ombudsmanden fandt, at Landsskatteretten ved den oprindelige klages afvisning burde have oplyst klageren om muligheden for at indgive en ny klage inden for den ordinære 3-månedersfrist.

Landsskatteretten har i overensstemmelse med Ombudsmandens opfattelse justeret sin praksis på dette punkt. Landsskatteretten har imidlertid ikke ment, at retten har hjemmel til at undlade at kræve et nyt klagegebyr i forbindelse med, at klageren indgiver en ny, udbedret klage, eftersom den klage, som ikke blev udbedret inden den frist, Landsskatteretten havde fastsat for udbedring, var udløbet, og klagen derfor afvist.

Skatteministeriet har over for Folketingets Ombudsmand tilkendegivet, at man er indstillet på at søge lovgivningen ændret, så det undgås, at der opkræves dobbelt klageafgift i de situationer, hvor klageren - efter en tidligere afvisning - indgiver en ny, rettidig klage. Ombudsmanden har taget dette tilsagn til efterretning.

Forslaget skal for det andet ses på baggrund af, at det er almindeligt, at klagenævn tilbagebetaler en klageafgift, hvis klagen afvises. Dette sker således i Naturklagenævnet samt i en række ankenævn inden for forbrugerområdet, eksempelvis Ankenævnet for forsikring, Rejse-Ankenævnet, Teleklagenævnet og Ankenævnet for huseftersyn. Gennemføres der tilsvarende regler på skatteforvaltningslovens område, vil klageafgiftsspørgsmålet i de afvisningssituationer, som er omtalt ovenfor, være løst.

For det tredje skal forslaget til ændrede bestemmelser på dette punkt ses i lyset af, at Landsskatteretten har peget på, at det kunne være hensigtsmæssigt, hvis det i lovteksten blev præciseret, at der også skal ske tilbagebetaling af klageafgiften i tilfælde, hvor en praksis på skatte- og afgiftsområdet bliver underkendt, ligesom det kunne være hensigtsmæssigt, at det blev overladt til Landsskatteretten i hver enkelt tilfælde at vurdere, om SKAT eller retten selv skulle gennemføre en høring over en sagsfremstilling. I praksis forekommer en høring, som SKAT foretager over en sagsfremstilling, som Landsskatteretten har anmodet

om, ikke altid hensigtsmæssig. Ofte fører det til en unødigt forlængelse af sagsbehandlingstiden, fordi Landsskatteretten alligevel efterfølgende skal høre klageren over den endelige sagsfremstilling, som SKAT indsender til retten, og dermed bliver SKATs høring af klageren i en række tilfælde reelt overflødig. Ved forslaget gives der Landsskatteretten mulighed for selv at høre klageren over sagsfremstillingen, hvorved klageren undgår at skulle forholde sig til samme materiale to gange.

3.1.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Efter Skatteministeriets opfattelse bør der ikke opkræves klageafgift af en fornyet klage, der indgives inden for 3-månedersfristen, bortset fra tilfælde, hvor der mangler indbetaling af klagen i forbindelse med den oprindelige klage. Som nævnt er denne holdning også tilkendegivet over for Folketingets Ombudsmand.

Endvidere forekommer det rimeligt, at retstilstanden vedrørende tilbagebetaling af klageafgift kommer til at ligge på linje med andre klagenævn. Når et klagegebyr i alle afvisningssituationer tilbagebetales, vil det også ske, hvis klagen er mangelfuld. Det vil være lettere at administrere en sådan tilbagebetalingsordning for Landsskatteretten, end hvis Landsskatteretten ved modtagelsen af en klage skal finde ud af, om den evt. tidligere har været indgivet som mangelfuld. Ordningen vil også være til fordel for klageren, som får sin klageafgift tilbagebetalt og derved kan råde over sit beløb, indtil vedkommende ser sig i stand til at udbedre manglen.

Skatteministeriet kan tilslutte sig det hensigtsmæssige i Landsskatterettens forslag på de øvrige punkter.

3.1.5.4. Forslagets indhold

Forslagene i § 1, nr. 11, 12 og 15, går for det første ud på at omredigere bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42, således at bestemmelsen om henholdsvis klageafgift i § 42, stk. 4, og bestemmelsen i § 42, stk. 5, om indhentelse af en udtalelse fra SKAT, udskilles til to selvstændige paragraffer. Herved bliver reglerne mere overskuelige. Endvidere er bestemmelsen om klageafgift gjort mere struktureret og dermed nemmere at læse.

For det andet går forslaget ud på at undgå, at en klager, som udbedrer en mangelfuld klage efter den frist, som Landsskatteretten har sat efter § 42, stk. 3, men inden udløbet af klagefristen til Landsskatteretten på 3 måneder, skal betale klageafgift for klagen på ny. Det sker derved, at det betalte klageafgiftsbeløb tilbagebetales klageren samtidig med, at Landsskatteretten afviser en klage. Såfremt klageren udbedrer klagen, skal der samtidig med indsendelsen betales et klagegebyr på ny.

For det tredje indeholder bestemmelsen i den nye § 42 A, stk. 3, en præcisering i nr. 3 af, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesanmodning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet. Hermed er der i lovteksten gjort udtømmende op med tilbagebetalingssituationerne.

For det fjerde indeholder den nye bestemmelse i § 42 B, stk. 1, en mulighed for Landsskatteretten til at vælge mellem at lade SKAT udarbejde en sagsfremstilling og lade SKAT indhente klagerens bemærkninger hertil eller selv at høre klageren over sagsfremstillingen.

Det forhold, at en klager efter gældende regler skal betale et nyt klagegebyr til Landsskatteretten for at få en udbedret klage realitetsbehandlet, kan afholde en klager fra at udbedre klagen. Forslaget fjerner en sådan økonomisk hindring og forbedrer derfor skatteydernes retsposition. Også det forhold, at der i alle tilfælde, hvor Landsskatteretten afviser en klage, sker samtidig tilbagebetaling af klageafgiften, stiller klagerne økonomisk bedre. Endelig vil en klager i nogle sager kunne undgå at skulle forholde sig til samme sagsfremstilling to gange, hvis Landsskatteretten vælger selv at høre klageren over SKATs sagsfremstilling.

3.1.6. Ændring af udtrykket »forhandling« til »møde« - § 1, nr. 13

3.1.6.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 43, stk. 1, har klageren adgang til at udtale sig ved en »mundtlig forhandling«. Efter bestemmelsens stk. 2 kan Landsskatteretten anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den »mundtlige forhandling«.

3.1.6.2. Forslagets baggrund

I rapporten fra Skatteministeriets koncernprojekt om »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« foreslås det, at udtrykket »mundtlig forhandling« erstattes af »møde«. Det skyldes, at udtrykket »mundtlig forhandling« er misvisende, idet kontorforhandlinger er en lovbestemt adgang til at udtale sig, som supplerer bestemmelsen om partshøring i forvaltningslovens § 19.

Der afholdes altid møde med sagsbehandleren på Landsskatterettens kontor, hvis klager har anmodet herom. Der er også mulighed for telefoniske forhandlinger, herunder telefonmøder med flere deltagere, samt for stedlige forhandlinger på et skattecenter i provinsen.

Det er Landsskatterettens erfaring, at udtrykket »mundtlig forhandling« giver mange klagere det indtryk, at Landsskatterettens sagsbehandlere er bemyndiget til at forhandle klagepunkterne i klagerens sag. Det er imidlertid ikke tilfældet. Der er alene tale om et møde, som tjener til sagsoplysning. Ved mødet kan Landsskatterettens sagsbehandler søge skatteyderens klagepunkter og sagens faktum afklaret, notere klagerens synspunkter ned, modtage eventuelle nye bilag og lade disse indgå i den samlede vurdering af sagen.

Herved kan klageren skuffes i sine forventninger til mødet. Dette kan i sig selv give anledning til, at Landsskatteretten skal bruge tid på at forklare klageren, hvad der ligger i udtrykket »mundtlig forhandling«.

3.1.6.3. Skatteministeriets overvejelser

Da udtrykket »mundtlig forhandling« kan give anledning til misforståelser hos klageren, bør udtrykket ændres til det mere neutrale udtryk »møde«.

3.1.6.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at ændre udtrykket »mundtlig forhandling« i skatteforvaltningslovens § 42 til »møde«.

Med ændringen gives der klageren et mere retvisende billede af, hvordan et personligt fremmøde eller telefonisk kontakt med Landsskatterettens kontor vil forløbe. Klageren vil ikke skuffes i sine forventninger til mødet med Landsskatterettens sagsbehandler, men vil være klar over, at det alene tjener til sagens oplysning. Dette skaber større klarhed hos klageren.

3.1.7. Afskæring af overflødige retsmøder - § 1, nr. 14

3.1.7.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 44 kan en klager anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan SKAT i den enkelte sag anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren tilsiges til dette retsmøde.

Endelig kan Landsskatteretten efter bestemmelsens stk. 3 undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

3.1.7.2. Forslagets baggrund

I rapporten fra Skatteministeriets koncernprojekt om »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« peges der på, at ca. 11 pct. af Landsskatterettens nævnssager i 2006 blev afsluttet ved afholdelse af et retsmøde. Det svarer til 440 retsmøder. Der har i en årrække generelt været en stærkt stigende tendens i antallet af retsmøder, men antallet af afholdte retsmøder synes dog efterhånden at have stabiliseret sig omkring 435 – 455 sager årligt i de seneste år.

Andelen af nævnssager, hvor der ved klagens indgivelse eller senere begæres retsmøde, antages dog at ligge højere end 11 pct. Antallet af begæringer har - på samme måde som antallet af afholdte retsmøder - været stigende.

I en lang række af sagerne fører begæring om retsmøde ikke til afholdelse af et retsmøde. I en række sager frafalder klageren eller repræsentanten begæringen, efter at de har fået indsigt i kontorets indstilling til sagen. Det må antages, at en del af begæringerne om retsmøde ikke er udtryk for et ønske om at deltage i et retsmøde, men alene er udtryk for, at klageren eller repræsentanten ønsker kontorets indstilling tilsendt forud for afgørelsen.

Herudover vil sager, hvori kontoret har indstillet fuldt medhold, som hovedregel blive fremmet til skriftlig votering, dvs. blive afgjort uden afholdelse af retsmøde. Såfremt Landsskatterettens medlemmer ikke kan tilslutte sig kontorets indstilling, vil sagen dog blive tilbagesendt til kontoret med henblik på berømmelse af retsmøde.

Endelig afskærer Landsskatteretten adgangen til retsmøde i en mindre del af sagerne, hvor det forekommer at være åbenbart overflødigt at afholde retsmøde, jf. skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3.

Landsskatteretten fører ikke statistik over antallet af retsmøder, som afskæres. Der er dog foretaget en undersøgelse for 2005, hvoraf det fremgår, at muligheden for at afskære retsmøde i det pågældende år blev anvendt i 160 af de afgjorte sager. Bestemmelsen anvendes således kun i begrænset omfang. I mange tilfælde vil retten imødekomme begæring om retsmøde fra en klager, selv om betingelserne for at afskære er opfyldte. Om afholdelsen af et retsmøde må anses for åbenbart overflødigt, afgøres efter en konkret vurdering.

Begæring og afholdelse af retsmøder i sagerne belaster Landsskatterettens sagsbehandlingstid og resourceforbrug på sagerne væsentligt. En samlet belastning af sagsbehandlingstiden ved afholdelse af retsmøde ligger ifølge Landsskatteretten typisk på mellem 4 og 9 måneder.

I den forbindelse kan det til sammenligning oplyses, at den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for skriftligt voterede sager i 2005 var på 12,4 måneder, mens den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for retsmødesager samme år var på 22,5 måneder.

Det bemærkes, at der på baggrund af den undersøgelse, som er nævnt i afsnit 2.1., er gennemført en opstramning af Landsskatterettens procedure ved berømmelse i retsmødesager. Således har retten taget initiativ til, at afbudspolitikken praktiseres mere restriktivt. Der skal således nu gives en begrundelse til retsformanden for afbud til et berammet retsmøde, og hvis klageren eller dennes repræsentant gentagne gange melder afbud til et retsmøde, bortfalder retsmødet helt.

I rapporten »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« foreslås det at udvide adgangen til at afskære retsmøde i skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, således at Landsskatteretten i videre omfang vil kunne afskære et retsmøde.

3.1.7.3. Skatteministeriets overvejelser

Retsmøder lægger stort beslag på Landsskatterettens ressourcer, og i de senere år har antallet af retsmøder været stigende. Et forslag om at gøre det muligt at afskære overflødige retsmøder vil alt andet lige gøre det muligt at nedsætte Landsskatterettens sagsbehandlingstid.

Kravet i dag om, at et retsmøde skal være »åbenbart overflødigt« i skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3,

overlader et meget snævert anvendelsesområde til Landsskatteretten, hvilket også kommer til udtryk i de relativt få sager, hvori retsmøde er blevet afskåret.

Ulempen ved en ændring af bestemmelsen er, at ændringen umiddelbart vil blive opfattet som en svækkelse af retssikkerheden hos rettens brugere. Heroverfor står, at en sådant forslag vil give et mere sikkert grundlag for at afskære sager, hvor der ikke synes at være grund til at afholde et retsmøde, herunder sager hvor sagens tvist omhandler en stillingtagen til en lang række enkeltbilag m.v.

Skatteministeriet finder på den baggrund, at forslaget om at afskære overflødige retsmøder bør fremmes.

3.1.7.4. Forslagets indhold

Efter forslaget ændres formuleringen af skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, således at Landsskatteretten kan undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for overflødig.

Ændringen af stk. 3 vil betyde, at Landsskatteretten i videre omfang har mulighed for at afskære retsmøder, som retten anser for at være overflødige.

Forslaget vil give et mere sikkert grundlag for at afskære de sager, der ikke egner sig til retsmøde, herunder sager, hvor sagens tvist omhandler en stillingtagen til en lang række enkeltbilag m.v. Forslaget vil dermed medvirke til at nedsætte Landsskatterettens gennemsnitlige sagsbehandlingstid, hvilket generelt kommer klagerne til gode.

3.1.8. Afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager meddelt af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten og af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet - § 1, nr. 20

3.1.8.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, kan Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Bestemmelsen henviser i den forbindelse til henholdsvis skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, og § 47.

Efter skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, kan Skatterådet i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, tillade, at der afholdes syn og skøn efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn i landsskatteretssager.

Efter skatteforvaltningslovens § 47 finder reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for Landsskatteretten eller skatteankenævnet. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

3.1.8.2. Forslagets baggrund

I den undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand har gennemført af 40 klagesager ved Landsskatteretten, jf. ovenfor afsnit 2.1., har ombudsmanden bedt Landsskatteretten om at se nærmere på placeringen i Landsskatteretten af kompetencen til at bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en landsskatteretssag, skal godtgøres fuldt ud.

Kompetencen til at træffe sådanne afgørelser ligger hos retten som kollegialt organ, men Landsskatteretten har den praksis, at det kontor, som har den pågældende sag under behandling, kan give forhåndstilsagn om, at omkostningerne vil blive dækket fuldt ud.

Landsskatteretten oplyser i undersøgelsen, at det pågældende kontor forudskikker retsmedlemmernes

stillingtagen til spørgsmålet om omkostningsgodtgørelse, og retsmedlemmerne har altid i forbindelse med voteringen af en sag tilsluttet sig kontorets vurdering af behovet for et syn og skøn.

Hvis kontoret ikke finder grundlag for at give et sådant tilsagn, meddeles det klageren eller dennes repræsentant. Det meddeles samtidig, at der vil blive truffet afgørelse om spørgsmålet i forbindelse med sagens afslutning – dvs. når der afsiges kendelse i sagen. I dette tilfælde fremgår rettens afgørelse vedrørende omkostningsgodtgørelse direkte af kendelsen.

Ombudsmanden konstaterer, at sådan som kontorets tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse er formuleret i to konkrete sager, fremtræder forhåndstilsagnet som en afgørelse truffet af sekretariatet. Efter Ombudsmandens opfattelse ville det være mere korrekt, hvis det kom til udtryk i sagsbehandlingen, herunder i Landsskatterettens korrespondance med klagerne, at der ikke er tale om en afgørelse.

Ombudsmanden påpeger endelig på grundlag af Landsskatterettens beskrivelse af praksis samt sin gennemgang af de to sager, at nævnets behandling af spørgsmålet om fuld omkostningsgodtgørelse synes at være en formalitet. På den baggrund er det Ombudsmandens opfattelse, at der kunne være grundlag for at overveje en kompetenceoverførsel, hvorefter kompetencen mere hensigtsmæssigt lå hos sekretariatet.

3.1.8.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at det vil bringe klarhed om det omhandlede kompetencespørgsmål, at det bliver lovfæstet, at retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten kan give forhåndstilsagn om fuldt omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn. Da tilsvarende kompetencespørgsmål også kan opstå i forbindelse med Skatterådets og skatteankenævnenes behandling af anmodninger om forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager, bør det udtrykkeligt fastsættes, at sekretariatet for Skatterådet og skatteankenævnene også har denne adgang til at kunne tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der skal afgives et forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn.

En lovfastsættelse vil i øvrigt ligge på linje med, at det udtrykkeligt er fastsat i skatteforvaltningslovens § 56, at den medholdsvurdering, som den administrative klageinstans skal afgive sammen med afgørelsen i sagen, kan afgives af SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet eller af en kontorchef i Landsskatteretten.

3.1.8.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at give SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet og tilsvarende retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten adgang til at træffe beslutning om, hvorvidt udgifter i en sag om syn og skøn skal godtgøres fuldt ud.

Det beror herefter på medlemmerne af Skatterådet, skatteankenævnene og Landsskatteretten, hvorvidt der skal ske delegation af kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt udgifterne til syn og skøn skal godtgøres fuldt ud.

Det bemærkes, at forslaget for Landsskatterettens vedkommende ikke vil have karakter af delegation til rettens sekretariat, men derimod er udtryk for delegation til den førstvoterende i sagen.

Forslaget indebærer, at SKATs afslag på at give tilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager ved et skatteankenævn eller Skatterådet kan påklages til Landsskatteretten. Et tilsvarende afslag fra Landsskatteretten kan efter de almindelige regler i skatteforvaltningslovens § 48 prøves af domstolene, såfremt domstolene finder, at der er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Forslaget bringer klarhed med hensyn til kompetenceadgangen i sådanne sager. Skatteyderen vil efter forslaget kunne få prøvet et afslag med det samme og vil således hurtigere kunne opnå en endelig afklaring på godtgørelsesspørgsmålet. Derved opnår skatteyderen en bedre retsstilling i forhold til i dag.

3.1.9. Omformulering af skatteforvaltningslovens regler om syn og skøn - § 1, nr. 1, 16 –18 samt § 1, nr. 20

3.1.9.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 47 kan der udmeldes syn og skøn efter retsplejelovens § 343 i en sag, der er under behandling ved Landsskatteretten eller ved et skatteankenævn. Der er for Landsskatterettens vedkommende tale om videreførelse af skattestyrelseslovens § 30. Den oprindelige hjemmel er indført ved lov nr. 824 af 19. december 1989. Den parallelle regel om, at syn og skøn tillige kan gennemføres under skatteankenævnsbehandling, er indført ved lov nr. 1581 af 20. december 2006.

3.1.9.2. Forslagets baggrund

Da syn og skøn under skatteankenævnsbehandling blev indført ved lov nr. 1581 af 20. december 2006, skete dette lovteknisk ved, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 om syn og skøn under landsskatteretsbehandling blev udvidet til også at omfatte syn og skøn under skatteankenævnsbehandling.

Landsskatteretten har over for Skatteministeriet gjort opmærksom på, at bestemmelsen om syn og skøn under skatteankenævnsbehandling er fejlplaceret i skatteforvaltningslovens § 47 under hensyn til lovens struktur. Bestemmelsen i § 47 er således placeret i lovens kapitel 16, der har overskriften »Klage m.v. til Landsskatteretten«.

Landsskatteretten har foreslået, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 bringes tilbage til den oprindelige ordlyd, og at der i lovens kapitel 14 om klage til skatteankenævnet indsættes en ny bestemmelse, der på nær referencer til den myndighed, for hvilken sagen verserer, er ganske parallel med skatteforvaltningslovens § 47.

3.1.9.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet er enig med Landsskatteretten i, at bestemmelsen om afholdelse af syn og skøn under skatteankenævnsbehandling er strukturelt fejlplaceret i skatteforvaltningslovens kapitel 16.

Skatteministeriet finder det imidlertid uhensigtsmæssigt, at lovens tekst udvides med en bestemmelse, der på nær en detalje er identisk med skatteforvaltningslovens § 47.

Grundlaget for syn og skøn er reglerne i retsplejelovens § 343, uanset om sagen verserer for et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Skatterådet. På nær angivelsen af skattemyndigheden er reglerne ganske parallelle, jf. herved referencen i skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, om Skatterådet: »...efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn i landsskatteretssager.«

Skatteministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om syn og skøn fortsat skal findes i én bestemmelse. Bestemmelsen bør placeres i tilknytning til lovens kapitel 17, der har overskriften »Domstolsprøvelse«.

3.1.9.4. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 47 flyttes fra lovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten til lovens kapitel 17 om domstolsprøvelse, og at kapitel 17 samtidig ændrer overskrift til »Domstolsprøvelse m.v.«

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 47 omformuleres, således at det fremgår direkte af ordlyden, at bestemmelsen også gælder, når Skatterådet har tilladt syn og skøn, jf. den nuværende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3.

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, bevares, idet Skatterådet i modsætning til Landsskatteretten og skatteankenævnet skal give tilladelse til syn og skøn som forudsætning for, at dette kan afholdes. Bestemmelsen foreslås dog omformuleret under hensyn til, at det fremover fremgår af

lovteksten i skatteforvaltningslovens § 47, at bestemmelsen finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt syn og skøn.

Endelig foreslås skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, om omkostningsgodtgørelse omformuleret under hensyn til, at det fremover fremgår af lovteksten i skatteforvaltningslovens § 47, at bestemmelsen finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt syn og skøn.

3.2. Fremrykket ligning

3.2.1. Frivillig arbejdsgiverbetaling af skatter m.v. af skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser - § 4, nr. 1, § 5, nr. 1 og § 8

3.2.1.1. Gældende ret

Under visse nærmere betingelser kan arbejdsgivere udbetale rejse- og befordringsgodtgørelser skattefrit til de ansatte.

De godtgørelser, der kan udbetales skattefrit er:

Skattefrie rejsegodtgørelser

Reglerne om skattefrie rejsegodtgørelser fremgår af ligningslovens § 9 A.

Disse regler giver mulighed for, at en arbejdsgiver skattefrit kan godtgøre medarbejdernes rejseudgifter efter standardsatser.

Det er en betingelse for at få udbetalt skattefrie rejsegodtgørelse, at rejsen har varet mindst 24 timer, og at medarbejderen på grund af afstanden mellem den sædvanlige bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl.

For 2008 udgør standardsatserne for kost og småforbrødenheder 440 kr. pr. døgn og for logi 189 kr. pr. døgn.

Skattefrie befordringsgodtgørelser

Reglerne om skattefrie befordringsgodtgørelser findes i ligningslovens § 9 B. Disse skattefrie godtgørelser kan udbetales i forbindelse med erhvervsmæssig befordring. Erhvervsmæssig befordring er:

- Befordring mellem arbejdspladser.
- Befordring inden for samme arbejdsplads.
- Befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 24 måneder.

Udbetalingen kan ske efter følgende satser (i 2008). Satserne fastsættes af Skatterådet:

- Kørsel til og med 20.000 km. årligt: 3,47 kr. pr. km.
- Kørsel ud over 20.000 km. årligt: 1,83 kr. pr. km.
- Ved benyttelse af egen cykel, knallert eller EU-knallert: 0,40 kr. pr. km.

Fælles regler

Udbetaling af skattefrie godtgørelser må ikke overstige satserne.

Der er et modregningsforbud. Der kan således ikke udbetales godtgørelser skattefrit, hvis godtgørelsen fragår i lønmodtagerens bruttoløn.

Endelig skal arbejdsgiveren føre kontrol med, om alle betingelserne for udbetaling af skattefrie godtgørelse er opfyldt. De nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 173 af 13. marts 2000 om rejse- og befordringsgodtgørelse.

Rejse- og befordringsgodtgørelser, som ikke opfylder betingelserne for at være skattefri

Rejse- og befordringsgodtgørelser, som ikke er skattefri, skal beskattes hos den ansatte. Desuden skal arbejdsgiveren indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne.

I en række tilfælde har det været konstateret, at arbejdsgivere har udbetalt rejse- eller befordringsgodtgørelser uden indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i den tro, at godtgørelserne var skattefri. Efterfølgende har det vist sig, at dette ikke var tilfældet.

Der kan ske efterbeskatning på flere måder:

- SKAT kan efter kildeskattelovens § 69, stk. 1, rejse krav mod arbejdsgiveren om indbetaling af A-skat, som skulle være indeholdt. Arbejdsgiveren er ansvarlig for betaling af det manglende beløb, hvis arbejdsgiveren har udvist forsømmelighed. Tilsvarende gælder i relation til arbejdsmarkedsbidrag efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 15, stk. 2. Denne mulighed benyttes som udgangspunkt, hvis forholdet konstateres i det år, hvor udbetalingen er sket. Arbejdsgiveren vil i disse tilfælde som udgangspunkt have et krav på refusion fra den ansatte af den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, arbejdsgiveren indbetaler.
- Alternativt kan SKAT rette kravet om indbetaling af den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, som skulle have været indeholdt, mod den ansatte efter kildeskattelovens § 68 og arbejdsmarkedsbidragslovens § 15, stk. 1.
- SKAT rejser ikke krav om indbetaling af de beløb, som skulle være indeholdt, men i stedet tages forholdet op i forbindelsen med den ansattes skatteansættelse og arbejdsmarkedsbidragsopgørelse. Dette kan ske inden for fristerne for genoptagelse af skatteansættelsen i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 samt bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2005 om en kort frist for skatteansættelse af personer med enkle økonomiske forhold. Det er dermed den ansatte, der som følge af en ændring af skatteansættelsen og opgørelsen af arbejdsmarkedsbidrag skal betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelserne. Denne mulighed benyttes, når forholdet konstateres efter udløbet af det år, hvor udbetalingen er sket.

I visse situationer kan den ansatte fradrage de udgifter, der er godtgjort, når godtgørelserne ikke opfylder betingelserne for at være skattefri. Dette gælder f.eks., når den manglende skattefrihed skyldes mangel på kontrol hos arbejdsgiveren, men den ansatte kan dokumentere at have foretaget den pågældende rejse eller befordring, og de øvrige betingelser for fradrag for befordringen eller rejseudgifterne er opfyldt.

Arbejdsgiveren kan dække skatten og arbejdsmarkedsbidraget af rejse- eller befordringsgodtgørelserne i flere situationer. Dels når kravet om betaling af den ikke indeholdte A-skat og arbejdsmarkedsbidrag rettes mod arbejdsgiveren, og arbejdsgiveren ikke gør et krav om refusion gældende overfor den ansatte. Dels hvor arbejdsgiveren betaler de skatter og arbejdsmarkedsbidrag, den ansatte har været forpligtet til at betale. Dette er enten sket frivilligt eller på grund af, at arbejdsgiveren har været forpligtet hertil på andet grundlag end de skatteretlige regler.

I disse tilfælde har den ansatte ikke blot fået rejse- og befordringsgodtgørelserne, men også et yderligere beløb, nemlig den skat og det arbejdsmarkedsbidrag, arbejdsgiveren har indbetalt. Såvel godtgørelserne som den skat og det arbejdsmarkedsbidrag heraf, som arbejdsgiveren betaler, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og bidragsgrundlaget.

Hvis den ansatte skal have samme beløb til rådighed efter skat og arbejdsmarkedsbidrag, som hvis godtgørelserne havde været skatte- og bidragsfri, skal arbejdsgiveren derfor ikke blot betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelserne, men også skatten og arbejdsmarkedsbidraget af den yderligere betaling.

3.2.1.2. Forslagets baggrund

I praksis er der forekommet en række situationer, hvor arbejdsgivere har udbetalt rejse- og befordrings-

godtgørelser, som om de var skattefri. Det vil sige uden indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Efterfølgende har det vist sig, at godtgørelserne ikke har opfyldt betingelserne for at være skattefri.

Nogle arbejdsgivere har i forbindelse med disse sager ytret ønske om, at de kan betale den yderligere skat, de ansatte bliver pålagt som følge af, at forudsætningen om skattefrihed ikke holder. Dette skal ses i sammenhæng med, at den manglende skattefrihed i nogle situationer skyldes arbejdsgiverens forhold. Den kan således f.eks. skyldes, at arbejdsgiverens kontrol har været mangelfuld/slet ikke ført, eller at arbejdsgiveren har misforstået betingelserne for, at godtgørelserne er skattefri. Arbejdsgiveren kan endda i visse situationer efter de arbejdsretlige regler være forpligtet til at holde den ansatte skadesløs, når det konstateres, at den ansatte mod dennes og arbejdsgiverens forventning er skatte- og bidragspligtig af godtgørelserne.

3.2.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Ofte skyldes sagerne om skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser systematiske fejl hos arbejdsgiveren. Sagerne vedrører dermed ofte en større gruppe ansatte i samme virksomhed, som har fået udbetalt skatte- og arbejdsmarkedsbidragspligtige godtgørelser, som ved udbetalingen har været anset for skatte- og bidragsfri. Sagerne munder ud i, at skatteansættelserne og opgørelserne af arbejdsmarkedsbidrag for alle de berørte ansatte skal forhøjes. Dette medfører, at hver enkelt ansat skal ulejlighes med en sag. Dette gælder, uanset at den manglende skattefrihed skyldes arbejdsgiverens forhold.

Hvis arbejdsgiveren får mulighed for at påtage sig at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget, vil de ansatte ikke skulle ulejlighes med en skattesag. Desuden vil der kunne undgås en del administration hos SKAT. Sagen vil således kunne klares mellem SKAT og arbejdsgiveren uden ændring af hver enkelt ansats skatteansættelse. En sådan ordning vil dermed medføre en effektivisering af opkrævningen af skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne. De samlede skattepligtige godtgørelser, som den pågældende arbejdsgiver har betalt, skal blot opgøres, og arbejdsgiveren indbetaler herefter det samlede skattebeløb.

Ordningen bør dog være frivillig for arbejdsgiveren. Det må således være op til arbejdsgiveren at vurdere, om vedkommende ønsker at dække de ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis f.eks. sagen skyldes, at den ansatte har givet forkerte oplysninger til arbejdsgiveren, bør arbejdsgiveren således ikke være forpligtet til at betale den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag. Arbejdsgiveren bør herunder have mulighed for at dække skat og arbejdsmarkedsbidrag af nogle godtgørelser, men ikke af andre.

Beregningen af skatten og arbejdsmarkedsbidraget bør endvidere standardiseres, så beregningen er uafhængig af de enkelte ansattes indkomstforhold. Dette er en forudsætning for at opnå en simpel ordning, hvor der ved beregningen ikke skal foretages en opgørelse af den merskat og det merbidrag, hver enkelt ansatte skulle betale, hvis vedkommendes skatteansættelse og bidragsopgørelse skulle ændres.

Det bør desuden være en forudsætning for brug af ordningen, at der ikke er tale om et misbrug af ordningen, men derimod tale om fejl i håndteringen af reglerne om skattefri godtgørelser eller misforståelser af reglerne. Dette vil alene kunne afgøres efter en konkret vurdering, og anvendelse af ordningen bør derfor være betinget af en tilladelse fra SKAT.

Hvis arbejdsgiverne i alle tilfælde havde ret til at benytte ordningen, ville ordningen kunne misbruges. Løn ville således kunne konverteres til »skattefri« rejse- og befordringsgodtgørelser, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt. Hvis f.eks. en arbejdsgiver udbetaler 10.000 kr. i løn til en ansat med en trækprocent på 46 pct., vil den ansatte efter skat og arbejdsmarkedsbidrag have 4.968 kr. til rådighed. Arbejdsgiveren og den ansatte aftaler, at denne betaling konverteres til en godtgørelse, som arbejdsgiveren behandler som skattefri, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt. Arbejdsgiveren kan så nøjes med at udbetale 4.968 kr. Den ansatte vil fortsat få samme beløb til rådighed. Hvis SKAT ikke opdager dette, vil arbejdsgiveren således have sparet 5.032 kr. Hvis SKAT opdager det, og arbejdsgiveren kan vælge at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelsen med en standardiseret sats

på 63 pct., vil arbejdsgiveren skulle indbetale 3.130 kr. Sammenlagt vil arbejdsgiveren dermed have betalt 8.098 kr. og sparet 1.902 kr. i forhold til udbetalingen af en løn på 10.000 kr.

Indregnes det, at arbejdsgiveren har fradragsret for løn og godtgørelserne, men efter forslaget ikke vil have fradragsret for betalingen af den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag, udgør den samlede omkostning i eksemplet 6.856 kr. ved anvendelse af den foreslåede ordning og 7.500 kr. ved udbetaling af en løn på 10.000 kr. Der spares dermed 644 kr. Der er her taget udgangspunkt i, at arbejdsgiveren er et selskab (skattesats på 25 pct.).

Ved en lavere trækprocent vil besparelsen være mindre. Der kan således også forekomme tilfælde, hvor anvendelsen af den foreslåede ordning vil føre til en merudgift for arbejdsgiveren i forhold til udbetaling med indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Ved en højere trækprocent vil besparelsen ved anvendelse af den foreslåede ordning blive større.

Hvis forholdet konstateres efter årets udløb, er alternativet til, at arbejdsgiverne betaler skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelserne, at de ansattes skatteansættelser og bidragsopgørelser ændres. Arbejdsgivernes betaling af de ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne bør være frivillig. Derfor er det først, når skatten og arbejdsmarkedsbidraget er indbetalt, at det kan konstateres, om de ansattes skatteansættelser og bidragsopgørelser skal genoptages.

Hvis arbejdsgiveren kunne opnå tilladelse til at benytte ordningen med en betalingsfrist, der ligger efter udløbet af fristen for genoptagelse af de ansattes skatteansættelser og bidragsopgørelser, ville SKAT være nødt til at sende agterskrivelser ud til de berørte ansatte, medmindre arbejdsgiveren betalte før tiden. Udsendelse af agterskrivelser ville føre til, at de ansatte ikke ville blive friholdt for besværet ved, at der rejses en skattesag mod dem, og en del af formålet med den foreslåede ordning ville dermed gå tabt. Hvis SKAT derimod ikke udsendte agterskrivelserne, ville arbejdsgiveren kunne spekulere i før udløbet af genoptagelsesfristen at opnå tilladelse til at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget for så efter udløbet af genoptagelsesfristen at undlade at betale.

Betalingsfristen bør derfor ligge i så god tid inden udløbet af genoptagelsesfristen, at SKAT har mulighed for udsende agterskrivelser til de ansatte, hvis arbejdsgiveren ikke betaler. Det betyder, at SKAT bør kunne afvise en anmodning, hvis anmodningen er indgivet, eller sagen først er fuldt oplyst så sent, at SKAT ikke vil kunne nå at træffe afgørelse med en betalingsfrist, der tilgodeser dette hensyn.

Endelig bør SKAT kunne afvise en anmodning, hvis SKAT inden indgivelse af anmodningen har udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser, hvor godtgørelserne er medregnet, til en større del af de berørte ansatte i den pågældende virksomhed. I disse tilfælde kan SKAT dog tillade, at arbejdsgiveren betaler skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelser modtaget af andre end de ansatte, der er udsendt agterskrivelser/årsopgørelser til.

3.2.1.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der gives mulighed for, at arbejdsgiveren kan indbetale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af skatte- og arbejdsmarkedsbidragspligtige rejse- og befordringsgodtgørelser, når vedkommende ikke har indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag heraf.

Ordningen foreslås at være frivillig. Den enkelte arbejdsgiver kan så selv vurdere, om vedkommende vil betale eller ej.

Endvidere foreslås det, at arbejdsgivere, som ønsker at anvende ordningen, skal anmode SKAT om tilladelse hertil.

Det er tanken, at tilladelsen skal kunne gives, hvis SKAT vurderer, at der ikke er tale om misbrug af ordningen gennem konvertering af skattepligtige betalinger til skattefri godtgørelser. Det er ikke en forudsætning for afslag, at SKAT kan påvise, at der er indgået en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte om konvertering af løn til skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser. Vurderingen af, hvorvidt

der er tale om misbrug, kan baseres på sagens samlede omstændigheder, herunder omfanget af de omhandlede ydelser, hvor klart det er, at betingelserne for skattefrihed ikke er opfyldt, og hvor mangelfuld arbejdsgiverens kontrol har været. Tilladelse gives således ved mere undskyldelige fejl i håndteringen af rejse- og befordringsgodtgørelser.

Endvidere er det tanken, at det i forbindelse med meddelelse af tilladelser påses, at arbejdsgiverens betalingsfrist ligger i så god tid inden udløbet af genoptagelsesfristen, at SKAT har mulighed for at udsende agterskrivelser til de ansatte, hvis arbejdsgiveren ikke betaler. Det betyder, at SKAT kan afvise en anmodning, hvis anmodningen er indgivet, eller sagen først er fuldt oplyst så sent, at SKAT ikke vil kunne nå at træffe afgørelse med en betalingsfrist, der tilgodeser dette hensyn.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at fastsætte en præcis frist for, hvornår anmodninger skal være indgivet og sagen fuldt oplyst. I en sag, der er opstået i forbindelse med arbejdsgiverkontrollen, vil SKAT have godt kendskab til sagen, inden anmodningen om at benytte ordningen modtages. Derfor må det antages, at SKAT skal have kortere tid til sagsbehandlingen end i andre tilfælde. Dermed kunne en fast frist, der skal sikre SKAT tid til i alle tilfælde at træffe afgørelse i rette tid, afskære nogle virksomheder fra at få tilladelse, selv om SKAT i den konkrete sag på ganske kort tid ville kunne behandle sagen.

SKAT kan fastsætte frister for indgivelse af anmodninger, hvis SKAT er bekendt med de pågældende godtgørelser inden anmodningen indgives (f.eks. hvis SKAT har opdaget problemstillingen under en arbejdsgiverkontrol). Tilsvarende kan SKAT fastsætte frister for indgivelse af supplerende oplysninger. Dermed kan arbejdsgiverne få klarhed over fristerne. Hvis fristerne overskrides, kan SKAT afvise anmodningen om at bruge ordningen.

Endelig er det tanken, at SKAT skal kunne afvise en anmodning, hvis SKAT inden indgivelse af anmodningen har udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser, hvor godtgørelserne er medregnet, til en større del af de berørte ansatte i den pågældende virksomhed. Dog kan SKAT i disse tilfælde tillade, at arbejdsgiveren betaler skat og arbejdsmarkedsbidrag for de ansatte, der endnu ikke er udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser til. I tilfælde, hvor der alene er udsendt sådanne agterskrivelser og/eller årsopgørelser til en mindre del af de ansatte, vil arbejdsgiveren – hvis de øvrige betingelser for at opnå tilladelse er opfyldt – også kunne benytte ordningen i forhold til de ansatte, der har fået udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser. Agterskrivelserne vil da skulle trækkes tilbage eller årsopgørelserne ændres, hvis arbejdsgiveren får tilladelse til at benytte ordningen og betaler rettidigt.

Afslag på anmodninger om anvendelse af ordningen kan påklages til Landsskatteretten. Dette følger af skatteforvaltningslovens § 11.

Det foreslås endvidere, at i tilfælde, hvor SKAT og arbejdsgiveren er uenige om, hvorvidt godtgørelserne er skattepligtige, skal SKAT efter anmodning fra arbejdsgiveren træffe afgørelse om, hvorvidt godtgørelserne er skattepligtige. Hvis SKAT finder, at godtgørelserne er skattepligtige, kan afgørelsen påklages til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 11. Arbejdsgiveren kan sideløbende hermed anmode om tilladelse til at benytte ordningen og betale, hvis vedkommende får tilladelse. Får arbejdsgiveren efterfølgende medhold i klagesagen, tilbagebetales det beløb, arbejdsgiveren har betalt.

Når forholdet konstateres efter udløbet af det pågældende år, er alternativet til anvendelse af ordningen genoptagelse af skatteansættelserne og opgørelserne af arbejdsmarkedsbidrag hos de ansatte. Hvis arbejdsgiveren vælger at benytte ordningen, vil der dermed ikke uden den foreslåede regel kunne træffes nogen afgørelse om skattepligten. Der vil dermed ikke være mulighed for at påklage en sådan afgørelse. Det ville kunne reducere anvendelsen af ordningen i tilfælde, hvor der er uenighed mellem arbejdsgiveren og SKAT om, hvorvidt godtgørelserne er skattepligtige.

Det er en forudsætning for at anvende ordningen, at SKAT kan orientere arbejdsgiveren, hvis SKAT er i færd med at rejse sager over for en eller flere ansatte. Det foreslås derfor, at de tavshedspligtsregler, der efter skatteforvaltningslovens § 17 gælder for medarbejdere i SKAT, ikke skal hindre, at SKAT oplyser

arbejdsgiveren om ansatte hos den pågældende arbejdsgiver, som SKAT finder har modtaget godtgørelser, som ikke opfylder betingelserne for skattefritagelse. Den foreslåede regel sikrer, at SKAT kan oplyse arbejdsgiveren om forhold vedrørende godtgørelserne, som kan føre til en skattesag mod den eller de ansatte, der har fået udbetalt godtgørelserne. Oplysninger kan gives til arbejdsgiveren med henblik på, at denne kan tage stilling til, om vedkommende ønsker at anmode om at betale de ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne. Endvidere forslås det, at SKAT skal kunne oplyse arbejdsgiveren om, at der er udsendt agterskrivelser eller årsopgørelser til modtagerne, hvori godtgørelserne er medregnet. Da dette er et af de hensyn, der foreslås at have betydning for, om tilladelse til at anvende den foreslåede ordning kan gives, er det hensigtsmæssigt, at SKAT kan oplyse arbejdsgiveren herom.

Hvis arbejdsgiveren får tilladelse til at benytte ordningen, foreslås det, at vedkommende skal betale 63 pct. af de pågældende rejse- og befordringsgodtgørelser. Heri ligger, at for at gøre ordningen så enkel som muligt, bør skatten beregnes med én sats, der er uafhængig af de ansattes øvrige indtægtsforhold. Hvis de pågældende ydelser skulle medregnes til den ansattes skattepligtige indkomst og bidragsgrundlag, skulle der have været betalt et arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct. Herudover skulle der være betalt skat af godtgørelserne. Hvis en ansat i forvejen betaler topskat, udgør skatteprocenten af en yderligere indkomst i en gennemsnitskommune 59,7 pct. Den samlede sats for skat og arbejdsmarkedsbidrag udgør herefter for en topskatteyder 8 pct. + 59,7 pct. af 92 pct. = 62,924 pct. Denne sats er herefter afrundet til nærmeste hele procent.

Satsen er således fastsat på grundlag af den samlede sats for skat og arbejdsmarkedsbidrag for personer, som i forvejen betaler topskat.

Det bemærkes i denne forbindelse, at hvis arbejdsgiveren efter de nuværende regler vælger at betale den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag, skal den ansatte også beskattes og betale bidrag af denne betaling. Hvis arbejdsgiveren med en sådan ordning skal betale så meget, så den ansatte friholdes såvel for skat og bidrag af godtgørelserne som skat og bidrag af den yderligere betaling fra arbejdsgiveren, skal arbejdsgiveren betale mellem 78 og 170 pct. af de pågældende ydelser (beregnet på grundlag af en ansat, som er bosat i en gennemsnitskommune, og som henholdsvis hverken betaler mellem- og topskat, eller betaler såvel mellem- som topskat).

Hvis arbejdsgiveren får tilladelse til at betale efter de foreslåede regler, foreslås det, at betaling skal ske inden for fristerne for betaling af A-skat for måneden efter den måned, hvor tilladelsen er givet. For små virksomheder vil det som udgangspunkt sige den 10. i den anden måned efter at tilladelsen er givet. For store virksomheder vil det sige den sidste hverdag i måneden efter, at tilladelsen er givet. Sker betaling ikke, eller betales alene en del af beløbet, bortfalder tilladelsen. Sagen vil herefter blive behandlet efter de almindelige regler. Har arbejdsgiveren foretaget delvis betaling, vil det betalte beløb da skulle returneres til arbejdsgiveren.

Har arbejdsgiveren fået tilladelse til betaling efter de foreslåede regler, og betaler vedkommende det fulde beløb rettidigt, foreslås det, at den ansatte hverken beskattes af de pågældende godtgørelser eller af arbejdsgiverens betaling. Tilsvarende foreslås det, at den ansatte ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag af de pågældende godtgørelser og betalingerne fra arbejdsgiveren. Dette indebærer, at der ikke er grundlag for at rejse sager mod de ansatte om forhøjelse af skatteansættelserne og arbejdsmarkedsbidragsopgørelserne. De ansatte slipper dermed for besværet med sådanne sager og for de økonomiske konsekvenser af sagerne.

Da godtgørelserne og arbejdsgiverens betaling efter forslaget ikke indgår i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, indgår de ikke i beregningen af beskæftigelsesfradraget for den ansatte.

Den betaling, som arbejdsgivere kan yde efter forslaget, har desuden ikke karakter af en indeholdt A-skat. Som led i indførelsen af indkomstregisteret er der vedtaget regler om, at lønindeholdelse skal ske via skattekortet. Uanset at der efter disse regler er indarbejdet en lønindeholdelsesprocent i den ansattes skattekort, vil ingen del af arbejdsgiverens betaling kunne anses for lønindeholdte beløb.

Skatte- og bidragsfriheden indtræder først, når arbejdsgiveren har fået tilladelse til at benytte den foreslåede ordning og har betalt beløbet rettidigt. Uanset at arbejdsgiveren efterfølgende efter anmodning eventuelt kan opnå en tilladelse til at benytte ordningen, vil godtgørelserne være skatte- og bidragspligtige, når de udbetales, og der vil være pligt for arbejdsgiveren til at foretage indeholdelse ved udbetalingen.

Arbejdsgiveren kan dermed ikke undlade at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag under henvisning til den foreslåede ordning. Herunder vil arbejdsgiveren kunne ifalde strafansvar for manglende indeholdelse, hvis dette kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætligt eller groft uagtsomt. Hvis arbejdsgiveren efterfølgende får tilladelse til at benytte den foreslåede ordning og betaler det fulde beløb, bortfalder skatte- og bidragspligten af de pågældende godtgørelser og dermed indeholdelsespligten. Arbejdsgiveren skal dermed ikke tillige betale det beløb, der skulle have været indeholdt, og dette beløb kan ikke opkræves hos modtageren af godtgørelserne.

Hvis den ansatte selv skulle betale skatten af godtgørelserne, ville skatten ikke være fradragsberettiget. Hvis den ansatte selv skulle betale arbejdsmarkedsbidraget, ville der være fradragsret for dette. Værdien af denne fradragsret er dog indregnet i forbindelse med fastsættelsen af satsen på 63 pct. Hvis arbejdsgiveren skulle kunne fradrage betalingen efter den foreslåede ordning ved sin egen indkomstopgørelse, ville ordningen medføre et tab af skatteindtægter. Det foreslås derfor, at arbejdsgiveren ikke har fradragsret for betalinger, som foretages efter den foreslåede ordning.

Efter de gældende regler kan modtagerne af skattefri befordringsgodtgørelser ikke foretage fradrag for befordring, der har dannet grundlag for godtgørelserne. Tilsvarende kan modtagerne ikke fradrage rejseudgifter, der er godtgjort efter reglerne om skattefri rejsegodtgørelser. Det foreslås, at tilsvarende skal gælde, i det omfang der er tale om godtgørelser, som er skattefri for modtageren efter den foreslåede ordning. Modtagerne af godtgørelsen betaler ikke skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelserne og stilles dermed økonomisk, som om godtgørelserne opfyldte betingelserne for skattefrihed. Dermed bør de ansatte ikke kunne fradrage de godtgjorte udgifter. Et sådant fradrag ville stille de ansatte bedre, end hvis godtgørelserne var udbetalt i overensstemmelse med reglerne for skattefri godtgørelser.

Det må antages, at den foreslåede ordning hovedsageligt vil blive brugt i sager, som skyldes fejl fra arbejdsgiverens side, og hvor de ansatte ikke har haft anledning til at stille spørgsmålstejn ved, om godtgørelserne er skattefri. Forslaget sikrer arbejdsgiverne en mulighed for at friholde de ansatte for såvel de økonomiske konsekvenser som det praktiske besvær i sådanne sager.

3.2.2. Underretning af skatteyderen ved for sen indberetning til SKAT - § 2, nr. 7

3.2.2.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 9 A skal indberetning til SKAT af indberetningspligtige oplysninger normalt foretages af virksomhederne m.v. senest den 20. januar i året efter udløbet af det kalenderår, som indberetningen vedrører.

SKAT kan efter stk. 3 i § 9 A pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. SKAT pålægger normalt i kvitteringen for indberetningen den indberetningspligtige at underrette den pågældende ansatte m.v., som oplysningen angår, om indberetningen.

Indberetning af oplysninger efter § 3 i Indkomstloven - lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister - skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører, hvis der er tale om en mindre virksomhed. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar, jf. lovens § 4. Større virksomheder skal indberette senest den sidste hverdag i den måned, som oplysningerne vedrører.

De oplysninger, som er omfattet af § 3 i lov om et indkomstregister, er bl.a. oplysninger om løn, gratiale, provision efter skattekontrollovens § 7, honorar, provision og andet vederlag for personlig

arbejds- eller tjenesteydelse efter skattekontrollovens § 7 A, uddelinger fra fonde og foreninger efter skattekontrollovens § 7 B, vederlag og udlodninger efter skattekontrollovens § 7 C, tilbagebetalinger af kontanthjælp og introduktionsydelse m.v. efter skattekontrollovens § 7 D samt oplysninger om arbejdssted, ansættelsesperiode og løntimer efter skattekontrollovens § 7 J.

Efter § 20 i bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006 om arbejdsmarkedsbidrag skal indeholdelsespligtige af arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag foretage indberetning til indkomstregistret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om indeholdte bidrag efter § 11, stk. 1-2 og stk. 6, i lov om en arbejdsmarkedsfond for hver enkelt bidragspligtig.

Efter bekendtgørelsens § 21 skal Arbejdsmarkedets Tillægspension, pensionskasser m.v. senest den 1. september i året efter kalenderåret give den enkelte bidragspligtige efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 7, stk. 1, oplysninger om indeholdte bidrag af indbetalinger som nævnt i lovens § 8, stk. 1, litra c og f. Efter bestemmelsens stk. 2 afgiver arbejdsgiveren de nødvendige oplysninger til brug for underretningen efter stk. 1.

3.2.2.2. Forslagets baggrund

Forslaget har sin baggrund i overvejelserne om at fremrykke ligningen, jf. afsnit 2.2.

3.2.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Det er målet at mindske behovet for ligning, hvilket bl.a. kan ske ved at sikre, at så mange indberetninger til SKAT som muligt er korrekte, når de foretages.

I de senere år har antallet af rettelser om arbejdsgiverrelaterede forhold udgjort ca. 500.000. På sigt forventes en stor del af disse rettelser at falde bort via den løbende månedlige indberetning til eIndkomst, som er blevet gjort obligatorisk for arbejdsgiverne fra 1. januar 2008. Forventningen er således, at datakvaliteten på udskrivningstidspunktet for årsopgørelserne vil blive forbedret i forhold til i dag.

For andre forhold end de arbejdsgiverrelaterede, f.eks. indberetninger fra den finansielle sektor, ligger det årlige antal erfaringsmæssigt på ca. 1,3 mio. rettelser. Dette område berøres ikke af eIndkomst.

Forventningen er, at intensivering af indberetningskontrollen vil reducere antallet af rettelser på dette område.

Som led i sikringen af, at indberettede oplysninger er så rigtige som muligt, findes det hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen om, at SKAT kan pålægge den indberetningspligtige at underrette den skatteyder, som indberetningen vedrører, hvis indberetningen indsendes til SKAT efter indberetningsfristens udløb. Det gælder tilsvarende, hvis der sker genindberetning af indberettede oplysninger til SKAT, jf. afsnit 3.2.3.

3.2.2.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at udvide bestemmelsen om, at SKAT kan pålægge den indberetningspligtige at underrette den, som en indberetning vedrører, hvis indberetningen indsendes til SKAT efter udløbet af fristen i skattekontrollovens § 9 A, den 20. januar.

Underretning kan herved ske såvel i tilfælde, hvor den indberetningspligtige først foretager indberetningen efter den 20. januar, som i tilfælde, hvor den indberetningspligtige efter denne frist foretager korrektion af tidligere indsendte, fejlbehæftede data, evt. som følge af en meddelelse fra SKAT om genindberetning, jf. afsnit 3.2.3.

En ændring af bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsbidrag (bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006, som ændret ved bekendtgørelse nr. 827 af 4. juli 2007) vil sikre, at en tilsvarende adgang til at underrette kan pålægges indeholdelsespligtige af arbejdsmarkedsbidrag. Reglerne om indberetning m.v. for så vidt angår arbejdsmarkedsbidrag finder tilsvarende anvendelse i relation til SP-bidrag. Det følger af § 17 f, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. En indførelse af en adgang for SKAT til at

pålægge underretningspligt i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsbidrag vil dermed også finde anvendelse i forhold til SP-bidrag. Det bemærkes dog, at SP-bidraget er suspenderet i 2008.

Uanset at oplysninger, som skal indberettes til eIndkomst, skal indberettes hver måned, foreslås det, at SKATs alene har adgang til at pålægge den indberetningspligtige at underrette den ansatte m.v. ved indsendelse af data eller korrektion af tidligere indsendte data efter den 20. januar i året efter det år, oplysningerne vedrører. En underretningspligt kan f.eks. ikke pålægges, hvis indberetningen for oktober korrigeres i december i samme år, men først hvis den korrigeres efter den 20. januar i året efter.

3.2.3. Genindberetning og bødestraf for manglende genindberetning af oplysninger til SKAT - § 2, nr. 6, 9 og 10, samt § 3, nr. 2 og 3

3.2.3.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, straffes med samme straf som i skattekontrollovens § 13 den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen.

Efter § 14, stk. 2, straffes den med bøde, som - uden at forholdet omfattes af stk. 1 - undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af en række af skattekontrollovens indberetningsbestemmelser, herunder § 9 A.

Endvidere kan der efter § 18 pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

3.2.3.2. Forslagets baggrund

I en situation, hvor en indberetningspligtig har indberettet til SKAT, men indberetningen er mangelfuld, og den indberetningspligtige ikke reparerer de mangelfulde oplysninger ved en tilfredsstillende genindberetning, er der efter gældende regler ingen muligheder for at sanktionere en sådan passivitet. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 14, stk. 2, giver således ikke hjemmel til at pålægge bøde i en sådan situation.

3.2.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Efter Skatteministeriets opfattelse er der behov for en bestemmelse, som fastslår pligt for en indberetningspligtig til at foretage genindberetning til SKAT ved tidligere mangelfuld indberetning. Indførelsen af en sådan bestemmelse samt indførelsen af bødestraf for manglende genindberetning vil efter Skatteministeriets opfattelse give den indberetningspligtige et større incitament til at være mere omhyggelig med indberetningen og dermed styrke kvaliteten af de indberettede oplysninger. Det forudsætter naturligvis, at den indberetningspligtige er bekendt med, at det er forbundet med strafansvar ikke at genindberette oplysninger, som har vist sig at være mangelfulde.

3.2.3.4. Forslagets indhold

Forslaget i § 2, nr. 6, går ud på at indføre et nyt stk. 3 i skattekontrollovens § 9 A, hvorefter en indberetningspligtig har pligt til at genindberette oplysninger, som viser sig at være mangelfulde, eller som på anden lignende måde ikke er egnede til at blive lagt til grund for dannelsen af en årsopgørelse m.v. Genindberetningen skal foretages inden en frist, som SKAT meddeler.

Undlader den indberetningspligtige at følge dette pålæg, kan vedkommende efter forslaget i § 2, nr. 9, pålægges straf i form af bøde, hvis det sker forsætligt eller groft uagtsomt.

For så vidt angår selskaber m.v. (juridiske personer) foreslås det i § 2, nr. 10, at bestemmelsen udbygges således, at der også kan pålægges disse strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning samt for overtrædelse af § 9 A, stk. 3.

Tilsvarende foreslås en genindberetningsbestemmelse samt straffebestemmelse i eIndkomstloven (lov om et indkomstregister), jf. forslaget § 3, nr. 2 og 3.

SKAT vil i sin anmodning til den indberetningspligtige om genindberetning henlede den indberetningspligtiges opmærksomhed på, at det kan være forbundet med strafansvar ikke at foretage genindberetning inden for den meddelte frist.

Udtrykket »genindberetning« dækker også over den situation, hvor SKAT har anmodet den indberetningspligtige om »omlevering«, dvs. hvor alle oplysningerne vedrørende de konkrete skatteydere m.v. fra en indberetter efter en helhedsvurdering af leveringen ikke findes tilfredsstillende. Fejlprocenten i en levering kan være så stor, at en omlevering vil være mere rentabel, end at indberetningerne går ind i systemet med fejlretninger m.v. til følge. Det kan også tænkes, at indberetningerne er indberettet til et forkert system. Også i den situation vil man anmode den indberetningspligtige om at omlevere.

Forslaget indebærer, at der opnås større sikkerhed for, at den årsopgørelse, som borgeren modtager, er endelig, idet indberetter skønnes at ville være mere påpasselig med indberetningen. Dette vil igen medvirke til, at borgeren opnår en hurtigere afklaring af sin skattemæssige situation.

3.2.4. Afskaffelse af indsendelsesfristen for anmodning om bindende svar - § 1, nr. 6

3.2.4.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1, skal en anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår. Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af regnskabsåret. Anmodninger, der vedrører dødsboer, skal indgives senest 1 måned efter skæringsdatoen.

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 2, gives der i en række nærmere angivne tilfælde kun bindende svar, i det omfang flere anmoder om svaret, og fristen regnes i disse tilfælde fra udløbet af det tidligste indkomstår.

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 3, kan der anmodes om bindende svar om afgifter, bortset fra gaveafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven, for en periode på op til 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen.

Endvidere foreskriver bestemmelsen, at det bindende svar ikke kan strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Gennemføres en påtænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren ifølge det sidste pkt. i bestemmelsen få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.

3.2.4.2. Forslagets baggrund

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har i 2007 over for Skatteministeriet peget på, at den angivne frist stiller sig hindrende i vejen for opnåelse af bindende svar i tilfælde, hvor den begivenhed, der begrunder det stillede spørgsmål, først indtræder efter, at fristen er overskredet.

Foreningen giver følgende eksempel:

En aktieombytning, der på baggrund af en tilladelse med anmeldelsesvilkår er gennemført som skattefri i 2006, vil som følge af et påtænkt aktiesalg i marts 2007 blive skattepligtig. 1-månedensfristen vil her – uden rimelig grund – afskære muligheden for bindende svar om avanceopgørelsen for de pågældende aktier.

Situationen i det beskrevne eksempel er altså, at et salg i marts 2007 - som følge af tilladelsesbetingelsen om ejerskab i 3 år - bevirker, at aktierne skal anses for afstået i 2006, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36.

I den pågældende situation er der behov for at få et bindende svar om fastsættelsen af afståelsessummen for aktierne.

3.2.4.3. Skatteministeriets overvejelser

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer giver et eksempel vedrørende aktieombytning. I teorien vil indsendelsesfristen imidlertid også ramme situationer, hvor der sker en avancebeskatning vedrørende overdragelse af et aktiv i et givent indkomstår, og hvor der efterfølgende konstateres bristede eller urigtige forudsætninger i forhold til det, man tidligere har lagt til grund for avancebeskatningen.

Der vil således også kunne tænkes andre grupper af sager, hvor en disposition i året efter indkomstårets udløb får konsekvenser for indkomståret.

I forarbejderne til indførelsen af indsendelsesfristen (L 160, Folketinget 2002-03) blev der navnlig lagt vægt på, at ordningen med bindende svar var en nyskabelse, og at der måtte tages et vist hensyn til kommunernes mulighed for at planlægge deres ligningsarbejde. Endelig blev det tillagt vægt, at der var usikkerhed om, hvorledes ordningen med bindende svar ville komme til at fungere i praksis, herunder usikkerhed om, hvor mange anmodninger om bindende ligningssvar, der ville blive sendt til kommunerne, og derved hvor belastende ordningen ville være for kommunerne i den pågældende periode.

Det er nu 5 år siden, at ordningen blev gennemført, og henvisningen til, at der er tale om en nyskabelse, kan derfor ikke tillægges betydning.

Desuden er det Skatteministeriets opfattelse, at indsendelsesfristen harmonerer dårligt med bestræbelserne på at fremrykke ligningen.

Endvidere taler SKATs nye servicestrategi for en ophævelse af indsendelsesfristen. I den forbindelse erindres, at en virksomhed eller borger på et hvilket som helst tidspunkt af året har ret til at få et svar fra SKAT på en forespørgsel – blot afgives svaret ikke med bindende virkning.

En ophævelse af indsendelsesfristen har som konsekvens, at der også kan spørges om gennemførte dispositioner for år, der ligger længere tilbage end det seneste indkomstår eller 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor en anmodning om bindende svar modtages - på samme måde som det også kan ske i dag. Et svar på en forespørgsel herpå vil dog i dag være uden bindende virkning for SKAT.

Et bindende svar kan give anledning til, at en skatteyder anmoder om genoptagelse af sin skatteansættelse. Sker det i overensstemmelse med det bindende svar, vil der alene være behov for at tilsende skatteyderen en korrigeret årsopgørelse.

Derimod bør en anmodning om bindende svar, som fremsættes kort før selvangivelsesfristens udløb, og som vedrører forhold for det senest afsluttede indkomstår, ikke føre til, at der gives henstand med indsendelse af skatteyderens selvangivelse.

3.2.4.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at indsendelsesfristerne for anmodning om bindende svar i skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1 og 3, ophæves, samt at det gældende stk. 2 justeres, således at indsendelsesfristen ophæves i de tilfælde, hvor flere skal anmode om et bindende svar.

§ 22, stk. 3, indeholder - ud over fristbestemmelsen for anmodninger om bindende svar vedrørende afgifter - en bestemmelse om, at det bindende svar ikke kan strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Desuden indeholder stk. 3 en bestemmelse om, at en spørger, som har anmodet om bindende svar om en påtænkt disposition, og som gennemfører dispositionen, inden svaret gives, kan få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget. Om ophævelsen af denne del af bestemmelsen henvises der til den foreslåede forenkling af bestemmelsen om den 5-årige bindingsperiode under § 1, nr. 8.

Forslaget betyder, at borgerne og virksomhederne ikke behøver at iagttage en frist for indsendelse af en anmodning om bindende svar, og at disse dermed hurtigere kan opnå en afklaring på et skattemæssigt spørgsmål.

3.2.5. Indførelsen af enhedsgebyr om bindende svar samt tilbagebetaling af gebyr ved afvisning og tilbagekaldelse - § 1, nr. 7

3.2.5.1. Gældende ret

For at få et bindende svar skal der efter skatteforvaltningslovens § 23 betales et gebyr.

For anmodninger om »egne forhold« er gebyret i 2008 på 300 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet. For anmodninger om svar om »andres forhold« er gebyret i 2008 på 9.800 kr. pr. disposition. Gebyret reguleres efter § 20 i personskatteloven.

I tilfælde, hvor dispositionen vedrører flere parter, dækker gebyret alle parterne. Tilsammen skal de således kun betale ét gebyr. Det er op til parterne at afgøre, hvem der skal betale gebyret, herunder hvorledes udgiften skal fordeles mellem dem.

Ved at lade gebyrbetalingen følge antallet af dispositioner sikres det, at skatteyderen kan få svar på samtlige spørgsmål vedrørende samme skatte- eller afgiftsforhold mod betaling af ét gebyr. Der kan i princippet stilles flere spørgsmål vedrørende samme forhold, uden at der af den grund skal betales yderligere gebyr. Dog vil der kunne ske afvisning, hvis flere spørgsmål er udtryk for et ønske om rådgivning.

Gebyret skal være betalt, før den egentlige behandling af anmodningen påbegyndes. Gebyret tilbagebetales, hvis der træffes afgørelse om afvisning af anmodningen efter skatteforvaltningslovens § 24, stk. 1 eller 2. Det sker således i tilfælde, hvor anmodningen ikke er tilstrækkeligt oplyst, og spørgeren på opfordring fra SKAT ikke tilvejebringer de nødvendige oplysninger inden for en frist. Der sker også afvisning i særlige tilfælde, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

I praksis tilbagebetales gebyret imidlertid også, hvis spørgsmålet falder uden for reglerne om bindende svar, eller hvis kravet i § 22, stk. 2, om, at alle involverede parter skal indgive anmodning, ikke er opfyldt. Ligeledes tilbagebetales gebyret i praksis også, hvis anmodningen tilbagekaldes, medmindre en egentlig sagsbehandling er påbegyndt.

SKAT kontrollerer, om gebyret er indbetalt. Desuden kontrollerer SKAT, om betingelserne for at få et bindende svar er opfyldt. Herefter kvitterer SKAT for modtagelse af anmodningen om bindende svar og for betalingen af gebyret. Hvis gebyret ikke er indsendt sammen med anmodningen, giver SKAT en kort frist for eftersendelse af gebyret. Anmodningen behandles først, når gebyret er modtaget.

Klage over SKATs afgørelse af gebyrspørgsmålet følger samme klagevej som klager over selve besvarelsen af det bindende svar, dvs. der kan klages enten til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 5 og § 11.

3.2.5.2. Forslagets baggrund

Erfaringerne med ordningen med bindende svar viser, at SKAT i dag bruger meget tid på at vurdere, om en anmodning indeholder spørgsmål om flere dispositioner, end der i forhold til det indbetalte gebyr er lagt op til fra spørgerens side. Endvidere bruges der tid på at vurdere, om den, der anmoder om et bindende svar, også er den, som er retligt interesseret i svaret, eller om der i realiteten spørges på vegne af en anden.

Angående spørgsmålet om tilbagebetaling af gebyret har Skatterevisorforeningen i sit høringssvar over udkastet til lovforslaget foreslået, at det af lovteksten kommer til at fremgå, at der sker tilbagebetaling af gebyret i alle tilfælde af afvisning og tilbagekaldelse af en anmodning om bindende svar.

3.2.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Gebyret i ordningen blev oprindeligt fastsat af hensyn til, at man kunne skelne mellem bindende svar og øvrige svar fra skattemyndighederne på spørgsmål, hvor der ikke betales et gebyr, jf. L 160, Folketinget 2002-03. Gebyrbelæggelse kan endvidere forebygge unødige henvendelser og misbrug af ordningen, herunder hindre bagatelagtige spørgsmål.

Grundgebyret for bindende svar vedrørende de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en påtænkt disposition er ifølge forarbejderne til skatteforvaltningsloven (L 110, Folketinget 2004-05, 2. samling) fastsat i lyset af honorarerne for privat skatterådgivning.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at der bør gennemføres en forenkling af gebyrordningen, således at behandlingen af sager om bindende svar kan smidiggøres. Det erindres i den forbindelse, at ved en stillingtagen til en anmodning om bindende svar om skattemæssige forhold gennemføres en fremrykning af den ligning, som SKAT i modsat fald skulle gennemføre efter selvangivelsesfristens udløb.

Endvidere finder Skatteministeriet det hensigtsmæssigt, at det af lovteksten kommer til at fremgå, at der i alle tilfælde af afvisning og tilbagekaldelse af en anmodning om bindende svar sker tilbagebetaling af gebyret.

3.2.5.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at forenkle bestemmelsen i § 23, idet der indføres et enhedsgebyr på 150 kr. (i 1987-niveau) pr. anmodning. Herved bliver hverken antallet af dispositioner eller spørgerens forhold til de stillede spørgsmål afgørende for gebyrets størrelse.

Endvidere går forslaget ud på at gøre det muligt at få gebyret tilbagebetalt i alle tilfælde, hvor der sker afvisning eller tilbagekaldelse af en anmodning om bindende svar.

Endelig indeholder forslaget en sproglig forenkling af bestemmelsen om regulering af gebyrets størrelse.

Forslaget indebærer en forenkling af gebyrreglerne i ordningen med bindende svar, hvilket kommer borgerne og virksomhederne til gode. Dels reduceres spørgernes udgifter til ordningen, dels smidiggøres reglerne, hvorved behandlingen af anmodninger om bindende svar kan ske hurtigere.

3.2.6. Forenkling af bestemmelserne om et bindende svars bindende virkning i 5 år samt afskaffelse af begrænsningen af den bindende virkning på 5 år i visse bindende svar - § 1, nr. 8

3.2.6.1. Gældende ret

Skatteforvaltningslovens § 22, stk. 3, indeholder særlige bestemmelser om bindende svar om afgiftsspørgsmål. Det følger af bestemmelsens 2. og 3. pkt., at et bindende svar ikke kan strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen, og gennemføres en påtænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.

Efter skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1, er et bindende svar bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

I praksis regnes starttidspunktet for bindingsperioden efter § 25, stk. 1, fra tidspunktet for spørgerens modtagelse af det bindende svar.

3.2.6.2. Forslagets baggrund

For det første har forslaget sin baggrund i, at Skatterevisorforeningen i sit høringssvar over udkastet til lovforslaget har foreslået, at reglerne om den 5-årige bindingsperiode forenkles, således at der ikke

opereres med to starttidspunkter for henholdsvis bindende svar vedrørende afgifter og bindende svar om andre spørgsmål.

For det andet har forslaget sin baggrund i, at den 5-årige bindingsperiode har vist sig at give problemer, hvis der anmodes om et bindende svar om de skattemæssige virkninger af overdragelse af et aktiv, hvor overdragelsessummen efterfølgende skal reguleres på nærmere aftalte vilkår.

Hvis det således i forbindelse med en overdragelse er aftalt, at der efter mere end 5 års forløb skal ske efterfølgende reguleringer i overdragelsessummen, vil SKAT på det faktiske reguleringstidspunkt kunne ændre svaret, fordi den 5-årige bindingsperiode er udløbet.

I praksis er det jævnligt forekommende, at efterfølgende regulering skal ske mere end 5 år efter overdragelsen. Indtil ophævelsen af reglerne om bindende forhåndsbesked var der ikke noget problem, fordi bindingsperioden ikke var begrænset til 5 år. Spørgernes retsstilling er altså i disse situationer blevet forringet med gennemførelsen af skatteforvaltningsloven.

3.2.6.3. Skatteministeriets overvejelser

Det forekommer rigtigt at forenkle bestemmelserne om den 5-årige bindingsperiode for bindende svar, ligesom det forekommer rigtigt at ændre loven, således at bindingsperioden i den situation, hvor et bindende svar vedrører en disposition, hvor der er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen, ikke omfattes af den 5-årige begrænsning.

3.2.6.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at præcisere, at den 5-årige bindingsperiode starter ved spørgerens modtagelse af det bindende svar. Endvidere foreslås det, at starttidspunktet for bindingsperioden for et bindende svar om afgifter på tilsvarende måde begynder fra starten af den afgiftsperiode, hvori spørgeren modtager svaret. Hermed harmoniseres i videst mulige omfang starttidspunktet for den 5-årige bindingsperiode.

Desuden foreslås det, at begrænsningen af bindingsperioden ikke gælder, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.

Som følge af, at den 5-årige bindingsperiode i sager om bindende svar vedrørende afgifter efter forslaget starter ved modtagelsen af det bindende svar og ikke som i dag fra den afgiftsperiode, hvori SKAT modtager anmodningen om et bindende svar, vil forslaget betyde, at virksomhederne alt andet lige opnår en længere bindingsperiode, hvilket styrker virksomhedernes retsposition. Forslaget om, at begrænsningen af bindingsperioden ikke gælder, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen, betyder endvidere, at visse bindende svar ikke - som i dag - bliver værdiløse for skatteyderne efter 5 år. Forslaget forbedrer derved retsstillingen for de pågældende skatteydere.

3.2.7. Frivillig indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

3.2.7.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, har en ejer af en fritidsbolig mulighed for at beregne et bundfradrag på 7.000 kr. i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig, der udlejes en del af året. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Fradraget kan ikke foretages, hvis der benyttes regnskabsmæssig opgørelse. Indkomsten kan enten opgøres med et standardfradrag på 40 pct. eller som en regnskabsmæssig opgørelse.

40 pct.-fradraget kan efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, anvendes af ejere af fritidsboliger, som i løbet af indkomståret også benyttes af ejeren. Det er herefter kun den del af bruttolejeindtægten, der overstiger bundfradraget, der medregnes ved beregningen af 40 pct.-fradraget.

I dag er der samlet ca. 50.000 borgere, som selvangiver indtægter fra sommerhusudlejning. Antallet af borgere, som kun mangler denne ene oplysning, er ca. 10.000. Det er ikke muligt præcist at sige, hvor stor en del af udlejerne, som anvender standardfradraget. Imidlertid skønnes det, at langt de fleste udlejere anvender standardfradraget, da det er den økonomisk mest gunstige ordning.

3.2.7.2. Forslagets baggrund

Der henvises til afsnit 2.2. ovenfor.

3.2.7.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der gives udlejere af sommerhuse mulighed for at få fortrykt deres indtægter fra udlejningen på årsopgørelsen igennem et udlejningsbureaus indberetning til SKAT. Herved bliver selvangivelsesopgaven for borgerne nemmere, ligesom det vil kunne medvirke til at effektivisere ligningsprocessen. Samtidig betyder forslaget, at udlejningsbureauerne får mulighed for at tilbyde deres kunder denne servicefacilitet, hvorved kunderne kan opnå disse lettelser.

3.2.7.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at gøre det muligt at etablere en frivillig indberetningsordning vedrørende udlejning af sommerhuse, således at indtægter fra sommerhusudlejning automatisk kan indgå i udlejers årsopgørelse.

Der er tale om en indberetningsordning på frivillig basis, og indberetningen vil bero på en aftale mellem udlejningsbureau og udlejer af sommerhuset.

Ordningen omfatter kun sommerhusudlejere, som på forhånd har meddelt udlejningsbureauet, at man ønsker at anvende 40 pct.'s-fradraget (standardfradraget). Således må de udlejere, som ønsker fradrag for faktiske udgifter, fortsat selvangive nettoglejendtgæften evt. ved tidlig indberetning til SKAT, dvs. inden 20. februar i året efter indkomståret, således at deres selvangivne oplysninger på dette punkt kan indgå i årsopgørelsen. Dette kan evt. ske via TastSelv.

Efter den foreslåede indberetningsordning er det blot bruttobeløbet, som udlejningsbureauet i givet fald skal indberette. SKAT beregner selv de skattepligtige nettoindtægter, som påføres skatteyderens årsopgørelse. Der etableres således i SKATs it-systemer et beregningsmodul, som fratrækker de 7.000 kr. pr. fritidsbolig af det indberettede bruttobeløb og de 40 pct. af den reducerede lejeindtægt efter ligningslovens § 15 O, stk. 1. Beregningen af standardfradraget kan specificeres i skatteyderens skattemappe. Derved kan skatteyderen se sammenhængen mellem det tal, bureauet har indberettet, og det tal, der står på årsopgørelsen.

Efter forslaget fastsætter skatteministeren de nærmere regler for ordningen, herunder vilkårene for, at en virksomhed kan få adgang til at indberette. Bemyndigelsen tænkes udnyttet således, at der i en bekendtgørelse udstedt af skatteministeren fastsættes regler om, at udlejningsbureauer på forhånd skal lade sig registrere hos SKAT som værende virksomheder, som forestår formidling af ferieboliger, og dermed kan få tilladelse til at indberette til et bestemt selvangivelsesfelt efter en konkret sommerhusudlejers samtykke. Samtidig skal udlejningsbureauet – som en betingelse for at få adgang til at indberette efter den frivillige indberetningsordning - acceptere senest samtidig med indberetningen at underrette udlejer om de indberettede data samt give SKAT adgang til at kontrollere grundlaget for de oplysninger, som indberettes.

Herudover tænkes bemyndigelsen udnyttet således, at det enkelte udlejningsbureau i sin indberetning til SKAT skal oplyse:

- 1) Virksomhedens CVR.nr. eller SE-nr.
- 2) Skatteyderens cpr.nr. eller CVR.nr./SE-nr., hvis det er en virksomhed, som udlejer.
- 3) Lejeindtægtens størrelse – brutto.

4) I hvilket år lejeindtægten er oppebåret.

Etableres en aftale mellem skatteyderen og udlejningsbureauet om indberetning af lejeindtægten, skal udlejningsbureauet overholde bestemmelserne i persondataloven om opbevaring af cpr. nr. Der vil i de administrativt fastsatte retningslinjer for ordningen være en henvisning til persondatalovens regler, således at der er fokus på disse regler ved etablering af en frivillig aftale mellem skatteyderen og udlejningsbureauet.

Feriehusudlejernes Brancheforening vil i øvrigt blive inddraget ved den nærmere udformning af ordningen.

Forslaget sikrer, at der i større omfang sker en korrekt beskatning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning, idet indtægtsførelse og fradrag af lejeindtægter sikres af udlejningsbureauet og af SKAT. For de borgere, som udlejer sommerhuse gennem et bureau, der indberetter til SKAT, bliver det således nemmere at klare selvangivelsesopgaven.

3.3. Forenklingsinitiativer

3.3.1. Ophævelse af underretningspligten vedrørende indeholdelse af A-skat m.v. - § 4, nr. 2 og § 5, nr. 2

3.3.1.1. Gældende ret

I dag skal virksomhederne i forbindelse med udbetaling af løn underrette den ansatte om, hvad der er indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Oplysningerne om de indeholdte beløb skal virksomhederne også indberette til SKAT.

Efter kildeskatteloven skal indeholdelsespligtige holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelserne. Hvis den indeholdelsespligtige ikke vil give underretningen, kan modtageren af A-indkomst bede SKAT hjælpe sig med at få underretningen. SKAT kan fremtvinge underretningen ved at pålægge den indeholdelsespligtige tvangsbøder.

3.3.1.2. Forslagets baggrund

Som led i regeringens forenklingsarbejde gennemgås skattelovgivningen for unødvendige underretningspligter. I forbindelse med systemmoderniseringen i SKAT er der vedtaget en lov om et indkomstregister. Indkomstregisteret indeholder lønoplysninger til brug for flere myndigheder. Registeret danner baggrund for, at en lang række lønoplysninger, der i dag gives på lønsedlen, kan stilles til rådighed for den skattepligtige, der herved får indsigt i egne skatteoplysninger. Dette sker i skattemappen. Skattemappen danner baggrund for løbende at vise, hvad der er indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, SP-bidrag m.m.

3.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Alle skatteydere har i dag en elektronisk skattemappe på SKATs hjemmeside. I skattemappen vises en lang række oplysninger, som SKAT har registreret om skatteyderen. Mappen er altid åben for den skattepligtige. I mappen er der oplysninger om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Det bemærkes, at SP-bidrag er suspenderet til og med indkomståret 2008. Oplysningerne i skattemappen kommer fra indkomstregistret. Indkomstregistret har været frivilligt i 2007, men er fra den 1. januar 2008 blevet obligatorisk for alle.

Skattemappen danner baggrund for, at SKAT kan løse opgaven med at underrette ansatte og andre beløbsmodtagere om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Med denne nye mulighed er kravet om, at indeholdelsespligtige skal holde beløbsmodtagere underrettet om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag, blevet overflødigt. På den baggrund foreslås det at ophæve underretningspligten vedrørende de indeholdte beløb.

3.3.1.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at afskaffe kravet til arbejdsgivere etc. om at holde modtagere af A-indkomst underrettet om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag i forbindelse med en udbetaling. I stedet vil SKAT stille oplysningerne til rådighed for skatteyderne i deres individuelle skattemapper på SKATs hjemmeside. Skatteydere, som ikke har adgang til Internettet, kan ikke se deres skattemappe. De kan ved henvendelse til SKAT eller et af de kommunale borgerservicecentre få tilsendt eller udleveret oplysningerne på papir.

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om underretning til beløbsmodtager om indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Bestemmelsen om, at modtagere af A-indkomst skal have underretning om indeholdte beløb, hænger sammen med reglerne om hæftelse for kildeskatten. Hvis der ikke er sket indeholdelse af A-skat, eller der er indeholdt for lidt, skal modtageren af A-indkomsten straks indbetale det manglende beløb. Hvis den indeholdelsespligtige har udvist forsømmelighed i forbindelse med den manglende eller for lave indeholdelse, hæfter den pågældende også for beløbet. Indeholdte beløb, som ikke indbetales til SKAT, hæfter den indeholdelsespligtige for alene.

Resultatet af denne ordning er, at en lønmodtager ved fremvisning af en lønseddel, hvoraf det fremgår, at der er indeholdt A-skat m.m., kan få det indeholdte beløb godskrevet ved sin endelige skatte- og bidragsberegning. Lønmodtageren er med andre ord frigjort for betalingen af A-skatten m.m., når det kan dokumenteres, at arbejdsgiveren har indeholdt A-skatten og arbejdsmarkedsbidraget. Det gælder også, selv om arbejdsgiveren ikke har indbetalt det indeholdte beløb til SKAT.

For arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag fremgår de tilsvarende regler af lov om arbejdsmarkedsbidrag.

I dag er der mulighed for, at digitale løsninger kan løse informationsarbejdet på en nemmere måde. Alle skatteydere har i dag en elektronisk skattemappe på SKATs hjemmeside. I skattemappen vises en lang række oplysninger, som myndigheden har registreret om skatteyderen. Mappen er altid åben for den skattepligtige. I mappen vil der komme oplysninger om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Efter loven om et indkomstregister skal oplysninger om løn, indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidragsgrundlag, SP-bidrag, indeholdt arbejdsmarkedsbidrag osv. indberettes månedligt. SKAT har derfor oplysningerne om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag i registret. Med baggrund i oplysningerne i indkomstregistret kan SKAT stille oplysningerne om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag til rådighed for modtagerne af A-indkomst og bidragspligtige beløb. På den måde kan en lønmodtager få oplysning om, hvad arbejdsgiveren har indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Oplysningen i indkomstregistret kan ligeledes tjene som dokumentation for, at der er indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag af udbetalingen. Hermed er modtageren af A-indkomsten sikret, at det indeholdte beløb godskrives ved skatteberegningen. Hvis en arbejdsgiver har indeholdt A-skat m.v., men ikke har indberettet og indbetalt beløbet, så kan den ansatte bruge en bankudskrift sammenholdt med oplysninger om den aftalte aflønning til at dokumentere over for SKAT, at der er indeholdt A-skat m.v. Den manglende A-skat opkræver SKAT hos arbejdsgiveren, og det indeholdte beløb godskrives den ansatte ved skatteberegningen.

Nogle skatteydere har ikke adgang til Internettet. De kan derfor ikke se, hvad der står i deres elektroniske skattemappe. Disse skatteydere kan få oplyst, hvad der står i skattemappen ved henvendelse til SKAT eller det kommunale borgerservicekontor. Ved henvendelse kan skatteyderen få de ønskede udskrifter fra skattemappen på papir. Ved den personlige betjening kan skatteyderen nemt vælge, hvilke oplysninger der ønskes – eksempelvis om der er behov for en eller flere tidligere måneder eller blot den aktuelle

måned. Skatteydere uden internetadgang kan benytte sig af disse muligheder til at få oplysningerne fra skattemappen. Derved sikres det, at borgernes retsstilling ikke bliver svækket.

3.3.2. Afregning af A-skat m.v. ved flere virksomheder - § 6

3.3.2.1. Gældende ret

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, er udgangspunktet, at indeholdelsespligtige skal afregne den 10. i måneden efter afregningsperioden. For store virksomheder gælder, at de skal afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Store virksomheder er defineret som virksomheder, hvor tilsvaret af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag/ SP-bidrag årligt overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr. Virksomheder, som har valgt at opdele deres virksomhed i flere virksomheder, skal også afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Det gælder, selv om summen af tilsvaret i virksomhederne ikke overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr.

3.3.2.2. Forslagets baggrund

Forslaget skal ses som led i Skatteministeriets bestræbelser på at reducere de administrative byrder for erhvervslivet, jf. afsnit 2.3. ovenfor.

3.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i opkrævningslovens § 2, stk. 6, gælder også for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder - som nævnt - selv om det samlede afregning ligger under grænsen for, hvornår virksomhederne skal betale A-skat m.v. månedligt.

For indeholdelsespligtige med flere virksomheder er det en gene at skulle afregne A-skat m.v. inden månedens udgang, blot fordi de har opdelt deres virksomhed i flere virksomheder.

På momsområdet er der i det lovforslag om ændring af momsloven og forskellige andre love (Flymoms, salg til interesseforbundne parter, omvendt betalingspligt, undtagelser til energibeskatningsdirektivet m.v.), som er genfremsat som L 32 i Folketingsåret 2007-08, 2. samling, en bestemmelse, som giver momspligtige med flere virksomheder mulighed for at afregne moms således, at det er uden betydning for virksomheden, at der er foretaget delregistrering.

En tilsvarende bestemmelse, som justerer reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 6, er derfor nærliggende.

3.3.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i opkrævningslovens § 2, stk. 6, justeres således, at indeholdelsespligtige med flere virksomheder, hvor det samlede tilsvær ikke overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr. årligt, kan vente med at afregne til den 10. i måneden efter afregningsperioden. Herved kommer det ikke virksomheden til skade, at aktiviteten drives i flere separate virksomheder.

3.3.3. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven - § 7

3.3.3.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i fusionsskattelovens § 6, stk. 1, er det en betingelse for en skattefri fusion, at det modtagende selskab indsender en genpart af de dokumenter, der i selskabslovgivningen eller ved den konkrete tilladelse er foreskrevet udarbejdet i forbindelse med fusionen, til SKAT. Betingelsen finder tilsvarende anvendelse ved skattefri spaltning og ved skattefri tilførsel af aktiver, idet bestemmelserne i fusionsskattelovens § 15 b, stk. 1 og 2, og i § 15 d, stk. 2 og 3, henviser til § 6, stk. 1.

Bestemmelsen blev indført i 1975 som en del af hovedloven (lov nr. 647 af 19. december 1975). Formå-

let med bestemmelsen er ifølge forarbejderne at sikre, at ligningsmyndigheden får en fuldt tilstrækkelig information om de væsentlige omstændigheder i forbindelse med en skattefri fusion og dermed får mulighed for at kontrollere, dels om de grundlæggende betingelser for skattefriheden er opfyldt i det konkrete tilfælde, dels om der i tiden forud for fusionen er foretaget sådanne dispositioner, som efter de hidtil gældende regler i fusionsskattelovens § 3 og § 4 ville indebære, at fusionen krævede tilladelse.

Selskaber og koncerner, der deltager i en skattefri fusion, en skattefri spaltning eller en skattefri tilførsel af aktiver, skal således indsende de dokumenter, der efter selskabslovgivningen skal udarbejdes i forbindelse med den pågældende omstrukturering, til både Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til SKAT.

3.3.3.2. Forslagets baggrund

Der henvises til afsnit 2.3.

3.3.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Det vil være ønskeligt, om man kunne lette de administrative byrder for selskaber og koncerner, der deltager i en skattefri fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver. De gældende regler indebærer, at de samme selskabsretlige dokumenter skal sendes både til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til SKAT.

De administrative byrder for ovennævnte selskaber og koncerner kunne lettes, hvis kravet om, at de selskabsretlige dokumenter skal indsendes til SKAT, blev ophævet. Hvis SKAT i et konkret tilfælde efterfølgende vil kontrollere, om en fusion, en spaltning eller en tilførsel af aktiver opfylder betingelserne for skattefrihed efter fusionsskatteloven, må SKAT rekvirere de selskabsretlige dokumenter hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Baggrunden for forslaget er endvidere, at bestemmelsen delvist har mistet sin relevans efter ophævelsen af bestemmelserne i fusionsskattelovens §§ 3 og 4 ved lov nr. 343 af 18. april 2007. Det giver således ikke længere mening at lade SKAT kunne betinge en tilladelse til skattefri fusion af, at der udarbejdes øvrige, specifikke dokumenter - dvs. dokumenter, der ikke allerede skal udarbejdes i medfør af selskabslovgivningen - når der ikke længere i noget tilfælde kræves tilladelse til skattefri fusion.

3.3.3.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i fusionsskatteloven § 6, stk. 1, ophæves, og at henvisningerne i § 15 b, stk. 1 og 2, og i § 15 d, stk. 2 og 3, rettes til i overensstemmelse hermed. Det vil som følge heraf ikke længere være en betingelse for skattefriheden, at en genpart af de selskabsretlige dokumenter indsendes til SKAT senest 1 måned efter vedtagelsen af fusionen, spaltningen eller tilførslen af aktiver.

Efter en ophævelse af bestemmelsen i § 6, stk. 1, skal selskaberne alene indsende de selskabsretlige dokumenter til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det indebærer, at SKAT må rekvirere dokumenterne herfra, hvis der efter gennemførelsen af en skattefri omstrukturering ønskes foretaget en kontrol af, om den pågældende fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver opfylder betingelserne i fusionsskatteloven.

Da skattefri spaltning og skattefri tilførsel af aktiver fortsat – i modsætning til skattefri fusion – kan gennemføres efter indhentet tilladelse fra SKAT, skal sådanne tilladelser fortsat kunne betinges af, at der udarbejdes og indsendes øvrige, specifikke dokumenter. Hjemmelen til dette fremgår nu direkte af spaltnings- og tilførselsbestemmelserne, jf. affattelsen af § 15 a, stk. 1, 3. pkt., og § 15 c, stk. 1, 3. pkt.

3.4. Justeringer af skattelovgivningen

3.4.1. Ophævelse af ekstraordinær adgang til genoptagelse af kendelse fra Landsskatteretten - § 1, nr. 9 og 19

3.4.1.1. Gældende ret

Skatteforvaltningslovens § 48 indeholder hjemmel til, at en borger, der har tabt en sag ved Landsskatte-

retten, kan indbringe sagen for domstolene. Efter lovens § 49, 1. pkt., kan også skatteministeren indbringe Landsskatterettens afgørelser for domstolene. Efter lovens § 49, 2. pkt., kan skatteministeren desuden beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages, hvis Skatteministeriet ikke kan forventes at få medhold i sagen, dersom den indbringes for domstolene af den, der har tabt sagen ved Landsskatteretten.

3.4.1.2. Forslagets baggrund

Princippet om, at både borgere og ministerium kan indbringe landsskatteretsafgørelser for domstolene, er lige så gammelt som Landsskatteretten, mens den ekstraordinære genoptagelsesadgang er indført ved lov nr. 410 af 2. juni 2003. Bestemmelsens formål var procesbesparende. Efter de regler, der gjaldt indtil 2003, måtte en borger, der ønskede en landsskatteretsafgørelse ændret, indbringe den for domstolene. I tilfælde, hvor Landsskatteretten havde truffet en åbenbart urigtig afgørelse, kunne Skatteministeriet, på baggrund af en indstilling fra Kammeradvokaten, indgå forlig i sagen (tage bekræftende til genmæle over for sagsøgerens påstand) på et tidligt tidspunkt under forberedelsen af retssagen. Hertil krævedes imidlertid, at borgeren havde anlagt en retssag. Reglen i skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., giver nu Skatteministeriet en tilsvarende mulighed for at afslutte en sådan sag forligsmæssigt, allerede inden borgeren har anlagt retssag.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, lovforslag L 175, Folketingsåret 2002-3, § 1, nr. 1, at bestemmelsen kun var tænkt anvendt rent undtagelsesvis, nemlig i tilfælde, hvor Landsskatteretten havde truffet en åbenbart urigtig afgørelse. Der var således ikke tale om, at borgerne fik en ekstra klagemulighed. En henvendelse fra en borger til ministeren ville som udgangspunkt blive betragtet som et partsindlæg. Det fremgår endvidere, at det var tanken, at ministeren ville henlægge kompetencen til at træffe beslutning efter bestemmelsen til Skatteministeriets departement. I de forudsætningsvis ganske fåtallige tilfælde, hvor ministeriet overvejede at anvende bestemmelsen, var det endvidere tanken, at der forinden skulle indhentes en indstilling fra Kammeradvokaten som grundlag for beslutningen.

Siden 2003 har hverken den daværende eller den nuværende skatteminister gjort brug af bestemmelsen. Eftersom bestemmelsen ikke kan anskues som en klagemulighed, har Landsskatteretten fra bestemmelsens indførelse ikke givet oplysning herom i sine klagevejledninger.

Som nævnt i afsnit 2.1. har Folketingets Ombudsmand gennemført en undersøgelse af 40 klagesager fra Landsskatteretten. Ombudsmanden omtaler bl.a. ministerens beføjelse efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt. Ombudsmanden tilkendegiver, at han er enig i, at ordningen ikke er en egentlig klagemulighed, og karakteriserer i stedet ordningen som »en ekstraordinær mulighed for administrativ prøvelse«.

Efter Ombudsmandens opfattelse følger det af god forvaltningsskik, at borgerne bør oplyses om ordningens eksistens i forbindelse med, at Landsskatteretten giver klagevejledning. Ombudsmanden udtaler videre, at »Skatteministeriets indvending [gående på, at bestemmelsen kun er tænkt anvendt i enkeltstående tilfælde] med fordel [vil] kunne imødekommes ved, at det i klagevejledningen nævnes, at reglen kun er tænkt anvendt i enkeltstående tilfælde således, at borgerne ikke får en opfattelse af, at der er tale om en egentlig genoptagelsesadgang.«.

Landsskatteretten har tilkendegivet, at man agter at efterleve Ombudsmandens anbefalinger.

3.4.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet vurderer, at bestemmelsen vil miste sin procesbesparende effekt, hvis den fremover omtales i Landsskatterettens klagevejledning. Bestemmelsen vil nok i ekstraordinære tilfælde kunne spare en borger for et sagsanlæg. Men mange borgere vil komme til at anvende ressourcer på overvejelser om, hvorvidt man skal anlægge retssag eller anmode skatteministeren om ekstraordinær genoptagelse. Uanset at Folketingets Ombudsmand har udtalt, at der er tale om en »ekstraordinær mulighed for administrativ prøvelse« og ikke om en klagemulighed, vil der set ud fra en borgers synsvinkel være tale om et alternativ

til et sagsanlæg. Der forudses derfor en betydeligt forøget tilgang af sager til Skatteministeriet. De garantier til Folketinget, som den daværende skatteminister i 2003 gav om, at bestemmelsen kun ville blive anvendt i undtagelsestilfælde, at afgørelserne – i det omfang de måtte blive truffet – ville blive truffet ud fra rent juridiske kriterier, og at de i øvrigt kun rent undtagelsesvis ville blive forelagt for ministeren personligt, vil blive svækket herved.

Ud fra en samlet afvejning findes det derfor at være mest betryggende og hensigtsmæssigt, at skatteministerens adgang til at træffe bestemmelse om ekstraordinær genoptagelse afskaffes.

Herved fremstår det administrative klagesystem mere tydeligt og énstrengt med Landsskatteretten som øverste administrative klageinstans for afgørelser på ministerområdet.

3.4.1.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at ophæve bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt. Forslaget under § 1, nr. 9 er konsekvensændringer heraf.

Forslaget medfører større gennemsækelighed i klagesystemet, hvilket er en fordel for borgerne.

3.4.2. Ophævelse af revisionsbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 om omkostningsgodtgørelsesreglerne - § 1, nr. 21

3.4.2.1. Gældende ret

Efter bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 tages bestemmelserne om omkostningsgodtgørelse i kapitel 19 op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

3.4.2.2. Forslagets baggrund

Revisionsbestemmelsen blev indsat ved et ændringsforslag af den daværende skatteminister til 2. behandlingen af lovforslaget L 54 (Folketinget 2001-02), og bestemmelsen skal ses i lyset af de tiltag, som er nævnt i bemærkningerne til ændringsforslaget, til sikring af, at den nye ordning med 100 pct.'s omkostningsgodtgørelse ikke blev misbrugt.

Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, at revisionen sker efter, at skatteministeren inden udgangen af 2005 har afgivet en særlig, uddybende redegørelse for anvendelsen af ordningen for årene 2002-2004 til Folketinget.

Den særlige, uddybende redegørelse blev afgivet til Folketingets Skatteudvalg i december 2005 (Alm.del - bilag 63, Folketinget 2005-06).

Af redegørelsens afsnit 3.4. fremgår det, at SKAT for sager afgjort i henholdsvis 2003 og 2004 har gennemført to stikprøveundersøgelser til afdækning af et eventuelt misbrug af omkostningsgodtgørelsesordningen. Ved hver undersøgelse er to regionale skattemyndigheder udvalgt, og hvert område har tilfældigt udtaget 10 pct. af sagsproduktionen til kritisk gennemgang. SKAT har på baggrund af stikprøveundersøgelserne ikke kunnet konstatere noget misbrug af ordningen.

Redegørelsen konkluderer i afsnit 5.1., at forbedringen af omkostningsgodtgørelsesordningen i 2002 havde som sit væsentligste formål at sikre og styrke skatteydernes retssikkerhed, at dette er sket, og at ordningen synes at have fundet et fornuftigt leje i både økonomisk og administrativ henseende. På den baggrund findes der ikke at være behov for justeringer af ordningen. I redegørelsen anføres det til slut, at ordningen naturligvis fortsat vil blive holdt under intens overvågning, ligesom udviklingen løbende vil blive vurderet og behandlet gennem de årlige redegørelser til Folketingets Skatteudvalg, jf. skatteforvaltningslovens § 59. Det fremgår af denne bestemmelse, at skatteministeren årligt afgiver en redegørelse til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v. i de sager, hvortil der kan ydes omkostningsgodtgørelse. Senest har Folketingets Skatteudvalg i juni 2007 modtaget Skatteministeriets redegørelse om sager om omkostningsgodtgørelse for 2006 (Alm.del – bilag 182, Folketinget 2006-07).

3.4.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Som nævnt skal indførelsen af revisionsbestemmelsen ses i lyset af ønsket om at sikre, at ordningen med 100 pct.'s omkostningsgodtgørelse ikke blev misbrugt.

Af den særlige, uddybende redegørelse, som blev afgivet til Folketingets Skatteudvalg i december 2005, og som er omtalt nærmere ovenfor, fremgår det, at SKAT på baggrund af gennemførte stikprøveundersøgelser af sager afgjort i 2003 og 2004 ikke har kunnet konstatere noget misbrug af ordningen.

Redegørelsen konkluderer, at der ikke findes at være behov for justeringer af ordningen, men at ordningen fortsat vil blive holdt under intens overvågning, ligesom udviklingen løbende vil blive vurderet og behandlet gennem de årlige redegørelser til Folketingets Skatteudvalg, jf. skatteforvaltningslovens § 59.

På den baggrund er det Skatteministeriets opfattelse, at der ikke længere er behov for en revisionsbestemmelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2., hvoraf det fremgår, at forslaget om ophævelse af revisionsbestemmelsen ved en fejl ikke blev fremsat i Folketingsåret 2006-07.

3.4.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 ophæves uden at blive erstattet af en ny revisionsbestemmelse.

3.4.3. Justering af reglerne om en enklere selvangivelsesprocedure m.v.

3.4.3.1. Servicemeddelelse til ægtefæller - § 2, nr. 1, og nr. 3 - 5

3.4.3.1.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

3.4.3.1.2. Forslagets baggrund

Efter de nye regler – som vil få virkning første gang i foråret 2008 - modtager alle skatteydere med enkle beskatningsforhold – dvs. personer, som hidtil har modtaget en printselvangivelse - enten en årsopgørelse med eller uden et oplysningskort. Det sker i marts måned. Det er imidlertid ikke muligt at danne en årsopgørelse for de ca. 210.000 ægtefæller med enkle beskatningsforhold, som er gift med en ægtefælle, som skal udfylde en egentlig selvangivelse med frist 1. juli. Årsopgørelsen kan på grund af skatteberegningsreglerne for ægtefæller først dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

3.4.3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Der er i lovgivningen behov for at præcisere, at ægtefæller i ovennævnte situation ikke umiddelbart kan modtage en årsopgørelse, men at dette først kan ske, når den af ægtefællerne, som skal udfylde en egentlig selvangivelse, har indgivet sin selvangivelse senest 1. juli.

3.4.3.1.4. Forslagets indhold

Lovforslaget under § 2, nr. 1, går ud på, at de nævnte ægtefæller alene modtager en servicemeddelelse, hvor de indberettede oplysninger fremgår, og hvoraf det fremgår, at årsopgørelsen først vil blive dannet,

når den selvangivelsespligtige ægtefælle har indgivet sin selvangivelse - ligesom i dag. Endvidere vil der blive sendt et oplysningskort til de ægtefæller, som skønnes at have brug herfor.

Forslagene under § 2, nr. 3 – 5, indeholder alene redaktionelle konsekvensændringer af dette forslag.

Forslaget betyder, at ægtefæller opnår klarhed om indberettede tal samt bliver oplyst om, at årsopgørelse for ægtefællerne først kan dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

3.4.3.2. Sproglig justering af skatteforvaltningslovens § 30 om omgørelse - § 1, nr. 10

3.4.3.2.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 30, stk. 1, kan SKAT tillade, at en skattepligtig ændrer et valg, som denne har gjort i forbindelse med selvangivelsesarbejdet, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

3.4.3.2.2. Forslagets baggrund

Med gennemførelse af lov nr. 405 af 8. maj 2006 om en enklere selvangivelsesprocedure er bestemmelsen blevet ændret, således at der herved er taget højde for, at også skatteydere, som ikke modtager en fysisk selvangivelse, kan omfattes af bestemmelsen.

Bestemmelsen fremgår af lovens § 4, nr. 1, og bestemmelsen har virkning fra og med indkomståret 2007, jf. § 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1237 af 23. oktober 2007 om ikrafttrædelse af visse bestemmelser i lov om ændring af forskellige skattelove (Enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure samt frivillig indberetning af gaver m.v.)

3.4.3.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Den nye affattelse af skatteforvaltningslovens § 30 er ikke tilfredsstillende. Dels medtager ændringen ikke »et valg«, hvilket gør den gældende bestemmelse meningsforstyrrende. Dels markeres valgmuligheden ikke i første led i bestemmelsen, men forudsættes blot at bestå ifølge den øvrige del af bestemmelsen.

3.4.3.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der rettes op på de mangler, der er nævnt i foranstående afsnit.

3.4.4. Justering af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, - § 2, nr. 2.

3.4.4.1. Gældende ret

Ifølge § 2, stk. 1, nr. 2, i den seneste lovebekendtgørelse af skattekontrolloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, omfatter selvangivelsespligten ikke personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6 eller 8, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.

3.4.4.2. Forslagets baggrund

Ved en fejl er der i bestemmelsen i skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, ikke indsat en henvisning til kildeskattelovens § 2, stk. 2, om begrænset skattepligtige søfolk, så det fremgår af bestemmelsen, at begrænset skattepligtige søfolk, der alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk, er fritaget for at indgive selvangivelse. For sådanne søfolk er indkomstskattepligten endeligt opfyldt ved den indeholdte skat. Dermed er der ikke behov for, at de indgiver selvangivelse.

3.4.4.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at der er behov for en ændring af bestemmelsen, således at der rettes op på denne manglende henvisning til kildeskattelovens § 2, stk. 2.

3.4.4.4. Forslagets indhold

Efter forslaget omfatter selvangivelsespligten ikke personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6, 8, eller stk. 2, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.

Forslaget er alene en redaktionel ændring og indebærer ingen ændring af retstilstanden.

3.4.5. Justering af lov om et indkomstregister - § 3, nr. 1

3.4.5.1. Gældende ret

Efter § 4 i lov om et indkomstregister er fristen for mindre virksomheder til at indberette til indkomst den 10. i måneden efter den måned, indberetningerne vedrører. I januar skal indberetningen dog senest ske den 17. januar. Mindre virksomheder er virksomheder, hvor det årlige tilsvaret af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag er maksimalt 250.000 kr., og det årlige tilsvaret af indeholdt A-skat er maksimalt 1 mio. kr.

3.4.5.2. Forslagets baggrund

Ovennævnte regler blev indført ved lov nr. 403 af 8. maj 2006. I bemærkningerne til bestemmelsen (L 119, folketingsåret 2005/06, specielle bemærkninger til § 4, stk. 1 og 2) gennemgås reglerne for angivelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Herunder fremgår det, at hvis den 10. i måneden henholdsvis den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes angivelsesfristen for mindre virksomheder til den nærmeste efterfølgende hverdag. Det anføres herefter, at reglerne i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister svarer til disse regler.

Imidlertid indeholder § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister ingen udtrykkelig regel for de tilfælde, hvor den 10. i måneden henholdsvis den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag. Reglen om udskydelse af fristen for indberetning fremgår således alene af bemærkningerne til bestemmelsen.

3.4.5.3. Skatteministeriets overvejelser

For at give virksomhederne bedre mulighed for at sætte sig ind i indberetningsfristerne, bør disse fremgå direkte af loven.

3.4.5.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister, hvoraf det fremgår, at hvis den 10. i måneden eller den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes indberetningsfristen for mindre virksomheder til den efterfølgende hverdag.

Forslaget indeholder således i § 3, nr. 1, blot en præcisering – uden konsekvenser for den gældende retstilstand.

3.4.6. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag - § 5, nr. 3, og § 10.

3.4.6.1. Gældende ret

Efter kildeskattelovens § 48, stk. 6, er der hjemmel til, at SKAT kan fritage for indeholdelse af A-skat, når det er åbenbart, at den skattepligtiges indkomst ikke bliver så stor, at skatteyderen skal betale alle de skatter, der opkræves efter kildeskatteloven. SKAT kan helt fritage for indeholdelse, eller fritagelsen kan begrænses til en bestemt A-indkomst, A-indkomst, som udbetales i en bestemt periode, eller A-indkomst op til et bestemt maksimalbeløb.

Der findes ikke en tilsvarende regel for arbejdsmarkedsbidrag.

3.4.6.2. Forslagets baggrund

Med vedtagelsen af lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 har arbejdsmarkedsbidraget mistet sin karakter af socialt bidrag. I stedet for er arbejdsmarkedsbidraget blevet en skat. Det har betydning for beskattningen af skatteydere med tilknytning til udlandet.

For det første har det betydning for, om Danmark i forhold til andre lande kan kræve arbejdsmarkedsbidraget efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Kun hvis Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst har beskattningsretten til indkomsten, kan Danmark også beskatte bidragsgrundlaget. Det skyldes, at arbejdsmarkedsbidraget er blevet en skat i stedet for et socialt bidrag. Har Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke beskattningsretten til en bestemt indkomst, så kan der heller ikke kræves arbejdsmarkedsbidrag af den pågældende indkomst.

En anden konsekvens af, at arbejdsmarkedsbidraget er blevet en skat, viser sig i forhold til, hvordan der skal lempes for dobbeltbeskatning. Ved nedslagsberegningen efter credit-metoden skal Danmark nedsætte sin skat med skat betalt i udlandet – dog højst den danske skat, som falder på den udenlandske indkomst. Dette loft over nedsættelsen bliver højere, når arbejdsmarkedsbidraget er en skat og derfor skal medregnes som en dansk skat.

Disse konsekvenser kan i visse situationer føre til, at der slet ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag, eller at der skal betales mindre i arbejdsmarkedsbidrag.

3.4.6.3. Skatteministeriets overvejelser

Det forekommer uhensigtsmæssigt at indeholde arbejdsmarkedsbidrag i en situation, hvor det er klart, at skatteyderen ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag eksempelvis på grund af, at Danmark ikke har beskattningsretten til indkomsten, eller at nedslagsreglerne medfører, at skatteyderen ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag.

Situationen, hvor der indeholdes arbejdsmarkedsbidrag uanset, at skatteyderen ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag, er en følge af omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget fra at være et socialt bidrag til at være en skat. Dette blev vedtaget med lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 om lavere skat på arbejde. Det er derfor naturligt at følge forslaget om lavere skat på arbejde op med en hjemmel for SKAT til at fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag.

Pligten til at indeholde tjener i disse situationer ikke noget fornuftigt formål og er kun medvirkende til at skabe besvær for virksomhederne og SKAT.

Også den skattepligtige er generet af den manglende hjemmel til at fritage for indeholdelse. Det skyldes, at den skattepligtige udsættes for et unødvendigt likviditetstab, ved at der indeholdes arbejdsmarkedsbidrag, der blot skal tilbagebetales, når skatten er gjort endeligt op.

Men også i situationer, hvor den skattepligtige dør i indkomståret, opstår der uhensigtsmæssigheder. Efter lov om arbejdsmarkedsbidrag så bliver indeholdte bidrag endelige for afdøde for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted. Det betyder, at afdøde ikke opnår den samme lempelse eller fritagelse for at betale arbejdsmarkedsbidrag ved arbejde i udlandet, som andre skatteydere opnår. Der skal med andre ord betales arbejdsmarkedsbidrag, alene fordi der ikke er fritaget for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag. Dette er en utilsigtet virkning af den manglende hjemmel til at fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag efter omlægningen af bidraget fra at være et socialt bidrag til at være en skat.

I dag kan SKAT fritage for indeholdelse af A-skatten, men der er ikke hjemmel til at fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidraget. Det betyder, at arbejdsgiveren bliver nødt til at indeholde arbejdsmarkedsbidrag, uanset, at det er klart, at skatteyderen ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag eller kun skal betale arbejdsmarkedsbidrag med et lavere beløb.

3.4.6.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at SKAT skal kunne fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, når det er åbenlyst, at den skattepligtige ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag, eller arbejdsmarkedsbidrag kun skal betales med et lavere beløb. Det foreslås, at beslutningen om at fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag kan begrænses til en bestemt type indkomst eller bidrag, som opgøres for en bestemt periode, eller bidrag op til et bestemt maksimalbeløb. Det foreslås også, at SKAT skal kunne nedsætte den sats, hvormed arbejdsmarkedsbidraget indeholdes.

Med fritagelse bliver det muligt at lade eksempelvis arbejdsgivere slippe for at indeholde arbejdsmarkedsbidrag, når skatteyderen ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag. Herved slipper arbejdsgiveren for besværet med at indeholde beløbet, og SKAT slipper for at håndtere betalingen fra arbejdsgiveren. For skatteyderen betyder forslaget en bedre likviditet, idet skatteyderen slipper for at få indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, som alligevel vil blive tilbagebetalt året efter, når skatten er gjort endeligt op.

Fritagelsen for at indeholde vil særligt have betydning for danske skatteydere, der arbejder i udlandet, når der skal lempes for dobbeltbeskatningen efter exemptionsmetoden. Her skal der slet ikke betales dansk skat af lønnen. Efter at arbejdsmarkedsbidraget er blevet en skat, skal der nemlig også lempes for arbejdsmarkedsbidraget efter exemptionsmetoden.

Også i forbindelse med dødsfald forbedrer forslaget forholdene for borgerne. Med muligheden for at fritage for indeholdelse vil borgere, som dør opnå samme mulighed for lempelse for arbejdsmarkedsbidrag ved arbejde i udlandet. Det giver borgerne en mere retfærdig opgørelse af arbejdsmarkedsbidraget, hvor borgeren har arbejdet i udlandet i dødsåret.

Efter kildeskattelovens § 55 kan skatteydere søge for meget betalt kildeskat tilbage, når det må antages, at den foreløbigt betalte skat væsentligt vil overstige den endelige skat, og det vil virke åbenbart urimeligt at afvente tidspunktet for tilbagebetaling af overskydende skat. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i lov om arbejdsmarkedsbidrag. Det foreslås at indsatte en overgangsregel, som gør det muligt for SKAT at tilbagebetale for meget indeholdt eller opkrævet arbejdsmarkedsbidrag for 2008, jf. forslagens § 10. Herved kompenseres de bidragspligtige for, at forskudssystemet først er tilrettet i løbet af foråret 2008, og at hjemlen til at give trækfritagelse for arbejdsmarkedsbidrag først kan forventes at være vedtaget kort før sommerferien.

4. Lovovervågning

Som et led i bestræbelserne på at øge kvaliteten i lovgivningen har regeringen udtaget lovforslagets bestemmelse om en ordning med remonstration ved klage over årsopgørelser til lovovervågning i en 2-årig periode, dvs. fra den 1. juli 2008 - 1. juli 2010. Skatteministeren sender derfor i 2. halvår 2010 en redegørelse for den pågældende bestemmelse til Folketingets Skatteudvalg. Redegørelsen skal indeholde en belysning af, om intentionerne med lovforslaget er opfyldt.

5. Kommunikationsplan

Der er ikke udarbejdet en specifik kommunikationsplan for nærværende lovforslag. Det skyldes, at lovforslaget består af mange forskellige elementer, der emnemæssigt er dækket af eksisterende pjecer, vejledninger, nyhedsbreve på hjemmesiden, årlige informationer i forbindelse med årsopgørelsen og arbejdsgivernes pligter i relation til A-skat etc. Dette eksisterende materiale vil naturligvis blive opdateret med de ændringer, der følger af nærværende lovforslag.

Da der alene er tale om opdatering af eksisterende materiale, der allerede opdateres jævnligt, er der ikke behov for at afsætte særskilte beløb til udsendelser m.v., jf. dog pkt. 7.2.4.

Vedrørende forslaget om justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidraget vil SKAT udsøge skatteydere, som er registreret i forskudssystemet med udenlandsk personlig indkomst, med henblik på at oplyse dem om muligheden for at få eventuelt for meget betalt arbejdsmarkedsbidrag tilbagebetalt allerede

i 2008. Oplysningen vil blive udsendt til skatteydere, som betaler arbejdsmarkedsbidrag via indbetalingskort, allerede når systemændringerne vedrørende lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 er gennemført. På dette tidspunkt vil disse skatteydere få en ny forskudsopgørelse for 2008 og nye indbetalingskort for resten af indkomståret samt oplysning om muligheden for tilbagebetaling, når loven er vedtaget. For skatteydere med udenlandsk indkomst, som får indeholdt arbejdsmarkedsbidrag vil SKAT, når nærværende lovforslag er vedtaget, udsende en ny forskudsopgørelse for 2008. Den vil indeholde oplysning om muligheden for at få for meget betalt arbejdsmarkedsbidrag tilbage, når loven er vedtaget.

6. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

6.1. Frivillig arbejdsgiverbetaling for skat m.v. af rejse- og befordringsgodtgørelser - § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8

Forslaget om frivillig arbejdsgiverbetaling af skat m.v. af rejse- og befordringsgodtgørelser kan indebære en lempelse af beskatningen i forhold til gældende regler, når arbejdsgiveren vælger at betale den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af fejlagtigt udbetalte rejse- og befordringsgodtgørelser. Forslaget skønnes dog i lyset af kravene for at benytte de foreslåede regler kun at medføre et relativt begrænset provenutab. Der foreligger ikke oplysninger, der muliggør en nærmere kvantificering heraf.

6.2. Afregning af A-skat m.v. ved flere virksomheder - § 6

Det skønnes, at forslaget vil medføre udskydelse af afregningen af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag på i alt op mod 200 mio. kr. på årsbasis. Forslaget vil således medføre et ikke nævneværdigt årligt rentetab fra og med 2009. Endvidere vil lovforslaget medføre et engangstab på lidt over 15 mio. kr. i 2009 som følge af forskydninger af indbetalinger til 2010.

6.3. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag - § 5, nr. 3, og § 10

Forslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for staten, idet der blot er tale om at give afkald på et utilsigtet merprovenu. For regioner og kommuner har forslaget ingen økonomiske konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for det offentlige

7.1. Administrative konsekvenser for Landsskatteretten:

7.1.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2

I det omfang behandlingen af en klage gennem remonstrationsordningen afsluttes, før den kommer frem til Landsskatteretten, vil sagen slet ikke medgå i Landsskatterettens statistik. I de øvrige sager må det forventes, at sagsbehandlingstiden kan reduceres på grund af sagens bedre belysning, når den fremsendes til Landsskatteretten, og at der ikke vil være behov for selvstændigt at høre SKAT over klagen, da SKATs udtalelse vil følge med klagen allerede ved fremsendelsen til Landsskatteretten. Det skønnes, at remonstrationsordningen kan reducere antallet af klager over årsopgørelsen med ca. 50 på årsbasis. Der vil typisk være tale om mindre komplicerede sager, og den administrative besparelse i Landsskatteretten er derfor begrænset – i størrelsesordenen ½ årsværk.

7.1.2. Landsskatteretten kan behandle skatteankenævnenes afslag på fuld omkostningsgodtgørelse - § 1, nr. 3

Forslaget indebærer, at Landsskatteretten får kompetence til at realitetsbehandle en klage fra et skatteankenævn om afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i en syns- og skønssag, hvilket i begrænset omfang vil øge antallet af sager, som Landsskatteretten skal påkende i realiteten.

Forslaget skønnes kun i mindre omfang at give Landsskatteretten merarbejde.

7.1.3. Indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT - § 1, nr. 5

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at skønne over de besparelser, som Landsskatteretten vil kunne opnå ved at indhente sagsoplysninger fra SKATs elektroniske systemer. Det vil bero på systemets nærmere udformning, som i første omgang testes i et pilotprojekt af skatteankenævnene.

7.1.4. Tilbagebetaling af klageafgift ved afvisning m.v. - § 1, nr. 11, 12 og 15

Klageafgiften i de sager, som afvises af Landsskatteretten, er i dag i størrelsesordenen 80.000 kr. årligt. Forslaget indebærer således, at staten opnår en mindre indtægt fra klageafgiften i denne størrelsesorden.

Forslaget skønnes kun i mindre grad at påføre Landsskatteretten merarbejde til administration af klageafgiftsordningen.

7.1.5. »Mundtlig forhandling« ændres til »møde« - § 1, nr. 13

Forslaget skønnes kun at give Landsskatteretten begrænsede besparelser. Det er ikke muligt at skønne over deres størrelse.

7.1.6. Afskæring af overflødige retsmøder - § 1, nr. 14

Forslaget vil reducere sagsbehandlingstiden i de pågældende sager, men har i øvrigt ikke nævneværdige administrative konsekvenser for Landsskatteretten.

7.1.7. Retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef kan træffe afgørelse om fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager - § 1, nr. 20

Da lovforslaget blot lovfastsætter gældende praksis i Landsskatteretten, har forslaget ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Landsskatteretten.

7.2. Administrative konsekvenser for skatteankenævnene/SKAT

7.2.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2

Administrativt vil den omtalte remonstrationsmodel aflaste sagsbehandlingen og ressourceforbruget i ankenævnsssekretariatene. Modsat vil det alt andet lige indebære en administrativ merbelastning af sagsbehandlingen i SKAT. Ordningen vil imidlertid øge SKATs incitament til endeligt at færdiggøre sagsbehandlingen - herunder løfte informationsopgaven - i forbindelse med den primære behandling for i videst muligt omfang at undgå at skulle genoptage sagsbehandlingen i forbindelse med klagen over årsopgørelserne.

I de øvrige sager må det forventes, at sagsbehandlingstiden kan reduceres på grund af sagens bedre belysning, når den fremsendes til Landsskatteretten/skatteankenævnet, og at der ikke vil være behov for selvstændigt at høre SKAT over klagen, da SKATs udtalelse vil følge med klagen allerede ved fremsendelsen til skatteankenævnet.

Det skønnes, at remonstrationsordningen vil kunne reducere antallet af klager over årsopgørelser til skatteankenævnene med ca. 100. Der vil typisk være tale om mindre komplicerede sager, og den administrative besparelse i ankenævnsssekretariatene er derfor begrænset – i størrelsesordenen ½ årsværk.

Omvendt vil forslaget give SKAT et merarbejde, som skønnes at have samme størrelsesorden som ankenævnsssekretariaternes besparelse (ca. ½ årsværk).

Ændringer af nye tekster vedrørende klagevejledning på årsopgørelserne m.v. skønnes at beløbe sig til ca. 800.000 kr.

7.2.2. Indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT - § 1, nr. 5

SKAT vil på længere sigt kunne opnå besparelser, når skatteankenævnene/Landsskatteretten selv ind-

henter nødvendige sagsoplysninger digitalt hos SKAT. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at angive det præcise omfang af denne besparelse, da det ud over elimineringen af det nuværende ressourceforbrug med manuel fremfindelse af de nødvendige oplysninger beror på den nærmere udformning af systemet.

I dag behandler skatteankenævnene årligt ca. 5.500 sager (et antal, der med den nuværende udvikling i sagsmængden forventes at være faldende). I stort set alle ca. 5.500 sager rekvirerer ankenævnsssekretariatene materiale fra SKAT, som skal printes eller kopieres og derefter postes. For en stor dels vedkommende er der her tale om oplysninger, som skatteankenævnsssekretariatene fremover vil kunne trække direkte ud af SKATs sagsbehandlingssystemer. Det arbejde, SKAT hidtil har haft med at fremfinde disse oplysninger, vil altså falde bort med forslaget.

Alt SKATs arbejde med fremskaffelse af oplysninger til skatteankenævnsssekretariatene vil dog ikke forsvinde med det samme, idet en del materiale (for eksempel indsendt regnskabsmateriale m.v.) ikke i dag forefindes i elektronisk form hos SKAT. Dette materiale vil fremover skulle indscannes for at kunne blive stillet til rådighed for skatteankenævnsssekretariatene i elektronisk form.

Forslaget vil ikke medføre nævneværdige udgifter til IT-tilretning eller forøgede driftsudgifter, da der primært er tale om at åbne for adgang til eksisterende systemer.

7.2.3. Afskaffelse af indsendelsesfristen for anmodninger om bindende svar samt forenkling af bestemmelsen om den 5-årige bindingsperiode - § 1, nr. 6 samt nr. 8

Forslaget skønnes ikke at give anledning til nævneværdige administrative konsekvenser for SKAT.

7.2.4. Indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar samt tilbagebetaling af gebyr ved afvisning og tilbagekaldelser - § 1, nr. 7

Forslaget om et enhedsgebyr indebærer et gebyrtab, som skønsmæssigt anslås til ca. 1, 5 mio. kr. årligt ved en uændret sagstilgang i forhold til 2007. Forslaget skønnes at kunne frigøre ressourcer i SKAT opgjort til ca. $\frac{3}{4}$ - 1 årsværk ved visitering i forbindelse med indførelse af enhedsgebyret i sager om bindende svar.

Forslaget om, at der også sker tilbagebetaling af gebyr ved tilbagekaldelse af anmodninger om bindende svar, skønnes at give et gebyrtab på årligt ca. 68.000 kr. beregnet på grundlag af gældende regler om gebyrets størrelse. Gebyrtabet ved den foreslåede udvidelse af tilbagebetalingssituationerne ved afvisning skønnes ikke at være af nævneværdig størrelse.

Forslaget indebærer udgifter til revision af pjecen om bindende svar, som sammen med revision af pjecen om rejse- og befordringsgodtgørelse vil beløbe sig til ca. 120.000 kr.

7.2.5. Sekretariat kan træffe afgørelse om, hvorvidt udgifterne til en sag om syn og skøn ved Skatterådet eller ved skatteankenævnet skal godtgøres fuldt ud - § 1, nr. 20

Det er ikke muligt at skønne over et merarbejde i SKAT, eftersom dette beror på, i hvilken udstrækning henholdsvis Skatterådet og skatteankenævnene udnytter muligheden for at overlade afgørelseskompetencen på dette område til SKAT.

7.2.6. Servicemeddelelse til ægtefælle - § 2, nr. 1 og nr. 3-5

Udgifterne til etablering af denne ordning med udsendelse af en servicemeddelelse til visse ægtefæller afholdes i forbindelse med implementeringen af L 121 om en enklere selvangivelsesprocedure, og forslaget medfører således ikke nye udgifter for SKAT.

7.2.7. Genindberetning samt sanktion for manglende genindberetning - § 2, nr. 6, 9 og 10, samt § 3, nr. 2 og 3

Forslaget skønnes at indebære udgifter til ændring af it-systemer på ca. 6,8 mio. kr., heraf ca. 5

mio. kr. til indførelsen af elektroniske rutiner i eIndkomst. Skønnet er behæftet med betydelig grad af usikkerhed. De årlige driftsudgifter skønnes at være på ca. 1,5 mio. kr., heraf ca. 1,2 mio. kr. i porto og kuvertering mv. i forbindelse med rykkerbreve til virksomhederne om genindberetning.

Indførelsen af en strafsanktioneret genindberetningsordning skønnes at ville medføre et vist mindre arbejde for SKAT. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at opgøre dette mindre arbejde nærmere.

7.2.8. – Frivillig indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

Forslaget skønnes at kunne frigøre op til 5 årsværk i SKAT – forudsat at alle udlejere, der anvender standardfradraget, får deres udlejningsbureau til at indberette lejeindtægterne. Omkostningerne til systemændringer skønnes at udgøre ca. 9 mio. kr. med en efterfølgende årlig driftsudgift på ca. 1,2 mio. kr.

7.2.9. Frivillig arbejdsgiverbetaling for skat m.v. af rejse- og befordringsgodtgørelser - § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8

Forslaget vil effektivisere opkrævningen af skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelser, der omfattes af ordningen, og skønnes at medføre en årsværksfrigørelse i SKAT på ½ - 1 årsværk. Skønnet bygger på en antagelse om en begrænset anvendelse af ordningen på op til godtgørelser til 1.000 lønmodtagere om året.

Om SKATs udgifter til en ny udgave af pjecen om rejse- og befordringsgodtgørelse henvises til pkt. 7.2.4.

7.2.10.- Ophævelse af underretningspligten vedrørende indeholdelse af A-skat m.v. - § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2

Forslaget vil medføre administrative udgifter for det offentlige i form af tilretning af it-systemer og løbende udgifter til porto, når borgerne rekvirerer udskrifter af skattemappen. Der skønnes at være engangsudgifter til ændring af indkomstregisteret på 600.000 kr. og 350.000 kr. til ændring af skattemappen. Dertil kommer 300.000 kr. årligt i portoudgifter i forbindelse med udskrifter fra skattemappen.

7.2.11. Afregning af A-skat m.v. for indeholdelsespligtige med flere virksomheder - § 6

Forslaget nødvendiggør udgifter til både en særlig omregistreringskørsel samt generel rettelse til programmet for den maskinelle omregistreringskørsel. Det vurderes, at ændringerne i programmet vedrørende den årlige maskinelle omregistrering kan dækkes af det budgetskøn, der er afgivet i forbindelse med L 32 (Folketinget 2007-08, 2. samling), nemlig ca. 1,6 mio. kr.

7.2.12. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven - § 7

SKAT vil indgå aftale med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om, at SKAT ikke skal betale for de selskabsretlige dokumenter, som styrelsen stiller til rådighed for SKATs indsats.

7.2.13. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidraget - § 5, nr. 3 og § 10

Forslaget vurderes at medføre engangsomkostninger til systemtilretninger og udskrivning og udsendelse af nye forskudsopgørelser for 2008 på 875.000 kr. Heraf skal langt den største del af beløbet henføres til systemtilretninger.

Løbende vurderes forslaget om trækfritagelse at være administrativt neutralt, da omkostninger ved behandling af anmodninger om fritagelse for indeholdelse af bidrag skønnes at blive opvejet af den besparelse, der kan opnås ved at slippe for håndteringen af tilbagebetaling af for meget indeholdt bidrag.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets

virksomhedspanel. CKR vurderer, at forslaget indeholder mindre administrative lettelser, men dog ikke i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt et virksomhedspanel. Forslaget bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

8.1. Afskaffelsen af indsendelsesfristen for anmodning om bindende svar - § 1, nr. 6

Forslaget gør det lettere for erhvervslivet at anmode om bindende svar.

8.2. Indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar samt tilbagebetaling af gebyr ved afvisning og tilbagekaldelser - § 1, nr. 7

Forslaget indebærer en forenkling af reglerne om gebyr ved bindende svar, som gør det nemmere for en spørger at beregne gebyret, idet det ikke længere skal vurderes, hvor mange dispositioner forespørgslen indeholder. Herudover reducerer forslaget de erhvervsdrivendes udgifter til bindende svar, herunder til anmodninger, som afvises, eller som den erhvervsdrivende tilbagekalder.

8.3. Underretning af skatteyderen om for sent indberettede data til SKAT samt genindberetning af oplysninger, som har været ufuldstændige - § 2, nr. 6 og 7, samt § 3, nr. 2

Forslaget om, at indberetningspligtige virksomheder, der indberetter for sent eller korrigerer tidligere fejlbehæftede data til SKAT, kan pålægges at underrette vedkommende skatteydere om de oplysninger, som indsendes til SKAT efter indberetningsfristens udløb, jf. § 2, nr. 7, har ikke byrdemæssige konsekvenser for erhvervslivet, eftersom der ikke er tale om en pligt, som vil blive aktuel for en normal virksomhed, der følger lovgivningen, herunder overholder indberetningsfristen i skattekontrollovens § 9A.

Det samme gælder forslaget under § 2, nr. 6, og § 3, nr. 2, om genindberetning af oplysninger, som har været ufuldstændige.

8.4. Frivillig indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

Forslaget om indførelsen af en frivillig indberetningsordning for lejeindtægter fra sommerhusudlejning har kun økonomiske og administrative konsekvenser for de virksomheder (sommerhusudlejningsbureauer), som vælger at tilbyde deres kunder en sådan løsning.

For udlejere af sommerhuse, som efter forslaget lader et udlejningsbureau forestå indberetning af lejeindtægterne til SKAT, vil forslaget betyde en administrativ lettelse med selvangivelsesarbejdet.

8.5. Ophævelse af underretningspligten vedrørende indeholdelse af A-skat m.v. - § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2

I dag udsender virksomhederne lønsedler til deres ansatte med angivelse af, hvad der er indeholdt i A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag. Ophævelsen af kravet om at holde de ansatte underrettet om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag har indflydelse på, hvor meget det er nødvendigt at skrive på lønsedlen. Det er imidlertid ikke sikkert, at ophævelsen af kravet vil gøre lønsedlerne overflødige. I det omfang andre regler og aftaler stiller krav om, at arbejdsgiveren skal oplyse den ansatte om størrelsen og sammensætningen af bruttolønnen, så skal der fortsat laves lønsedler. Disse regler og aftaler ligger uden for Skatteministeriets område. Det kan derfor fortsat være nødvendigt for virksomhederne at lave lønsedler til deres ansatte. På den baggrund er det usikkert, om forslaget i praksis vil få administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

8.6. Afregning af A-skat m.v. for indeholdelsespligtige med flere virksomheder - § 6

Forslaget forventes at medføre mindre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, da virksomhederne opnår en mindre likviditetsfordel. Endvidere medfører forslaget kun en mindre AMVAB-lettelse. Til gengæld fjernes en irritationsbyrde, idet virksomhederne får bedre tid til deres opgørelse og afregning.

8.7. Ophævelse af § 6, stk. 1, i fusionsskatteloven - § 7

Forslaget skønnes at indebære administrative lettelser for de omfattede virksomheder. Den administrative byrde er tidligere blevet målt i AMVAB-regi til at koste 646.088 kr. årligt på samfunds niveau, og idet hele kravet fjernes, vil lettelsen således være tilsvarende.

8.8. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidraget - § 5, nr. 3 og § 10

For arbejdsgivere med ansatte, der arbejder i udlandet, kan forslaget betyde en lettelse. Lettelsen består i, at der fremover ikke skal trækkes arbejdsmarkedsbidrag ved lønudbetalinger, når den ansatte opfylder betingelserne for ikke at skulle betale arbejdsmarkedsbidrag. Lettelsen vil også betyde, at arbejdsgiveren slipper for at indberette og indbetale arbejdsmarkedsbidrag, når der ikke længere skal indeholdes.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

9.1. Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2

Forslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for borgeren, bortset fra, at det vil kunne lette en klagebehandling.

9.2. Indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT - § 1, nr. 5

I forhold til borgerne vil en udmøntning af forslaget betyde, at bestemmelserne i skatteforvaltningsloven om, at borgeren med sin klage skal fremsende den afgørelse, som der klages over, samt en eventuel sagsfremstilling til Landsskatteretten, på sigt vil kunne ophæves.

9.3. Ophævelse af indsendelsesfristen for anmodninger om bindende svar - § 1, nr. 6

Forslaget betyder, at borgerne ikke behøver at iagttage nogen frist for anmodninger om bindende svar, hvilket giver borgerne en lettelse.

9.4. Indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar samt tilbagebetaling af gebyr ved afvisning og tilbagekaldelser - § 1, nr. 7

Forslaget indebærer en forenkling af reglerne om gebyr ved bindende svar, som gør det nemmere for en spørger at beregne gebyret, idet det ikke længere skal vurderes, hvor mange dispositioner, forespørgslen indeholder.

9.6. Frivillig indberetning af indtægter fra sommerhusudlejning - § 2, nr. 8

I dag er der samlet set ca. 50.000 borgere, der selvangiver indtægter fra sommerhusudlejning. Antallet af borgere, som kun mangler denne ene oplysning, er ca. 10.000. Etableres en frivillig indberetningsordning på dette område, vil den - i det omfang udlejningsbureauerne anvender ordningen - kunne komme en del af disse borgere til gode.

9.7. Ophævelse af underretningspligten vedrørende indeholdelse af A-skat m.v. - § 4, nr. 2 og § 5, nr. 2

Nogle skatteyderen har ikke adgang til Internettet. De kan derfor ikke se, hvad der står i deres elektroniske skattemappe. Disse skatteyderen kan få oplyst, hvad der står i skattemappen, ved henvendelse til SKAT eller det kommunale borgerservicekontor. Ved henvendelse kan skatteyderen få de ønskede udskrifter fra skattemappen på papir. Ved den personlige betjening kan skatteyderen nemt vælge, hvilke oplysninger der ønskes – eksempelvis om der er behov for en eller flere tidligere måneder eller blot den aktuelle måned. Skatteydere uden internetadgang kan benytte sig af disse muligheder til at få oplysningerne fra skattemappen. Derved sikres det, at borgernes retsstilling ikke bliver svækket.

9.8. Justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag - § 5, nr. 3, og § 10

Forslaget vurderes ikke at ville have administrative konsekvenser for borgerne. Men forslaget vil være

til fordel for borgere, som arbejder i udlandet for en dansk arbejdsgiver. Fordelen vil bestå i, at der fremover kan gives trækfritagelse for arbejdsmarkedsbidrag, når det er klart, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag eksempelvis på grund af dobbeltbeskatningsaftaler eller nedslagsregler for skat betalt i udlandet. Med forslaget slipper borgerne for først at få trukket arbejdsmarkedsbidraget i forbindelse med lønudbetalingen for senere at få beløbet tilbagebetalt via NemKontoen. Det vil give borgerne en bedre likviditet. Efter forslaget vil SKAT i stedet kunne give trækfritagelse, således at lønnen kan udbetales uden indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag.

I dag kan en borger, som arbejder i udlandet for en dansk arbejdsgiver, få ændret sit skattekort, så der gives trækfritagelse i A-indkomst, når det er klart, at der eksempelvis på grund af dobbeltbeskatningsaftaler eller nedslag for skat betalt i udlandet ikke skal betales skat i Danmark. Borgeren skal blot dokumentere overfor SKAT, at betingelserne for trækfritagelse er tilstede. Muligheden gælder ikke for arbejdsmarkedsbidrag. Det foreslås, at der fremover også skal kunne gives trækfritagelse for arbejdsmarkedsbidrag, når det overfor SKAT dokumenteres, at betingelserne for trækfritagelse er tilstede. Dokumentationen til brug for trækfritagelsen for A-indkomsten kan genbruges som dokumentation for trækfritagelsen for arbejdsmarkedsbidrag. Herved indebærer forslaget ikke en forøgelse af det administrative arbejde for borgerne i forbindelse med at opnå trækfritagelse for arbejdsmarkedsbidrag.

10. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

12. Høring

Følgende organisationer og myndigheder har været hørt over udkastet til lovforslaget:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Børsmæglerforeningen, CFU-Centralorganisationernes Fællesudvalg, Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen (CKR), Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Landbrugsrådgivning Landscentret, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Regioner, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, Ejendomsforeningen Danmark, Den Danske Skatteborgerforening, Finansrådet, Feriehusudlejernes Brancheforening, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, FTF, Grundejernes Landsorganisation, HK-Kommunal, HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene, HTS-A Arbejdsgiverforeningen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, ISOBRO (Indsamlerorganisationernes Brancheorganisation), it-Branchen, KL, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Landskatteretten, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Motorankenævne, Realkreditrådet, Retssikkerhedschefen, Sammenslutningen Af Landbrugets Arbejdsgivere (SALA), SKAT, Skatterevisorforeningen og Vurderingsankenævnsforeningen.

Høringssvarene samt høringskommentarerne, hvortil henvises, er sendt til Folketingets Skatteudvalg den 29. januar, den 6. februar samt den 27. februar d.å. jf. Alm. del bilag 67, 83 og 102 (Folketinget 2007-08, 2. samling).

Den del af lovforslaget, som vedrører justering af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidraget, blev udarbejdet efterfølgende og har derfor været sendt separat i høring. De hørte er:

Advokatsamfundet, AE-rådet, ATP, Centralorganisationen Søfart, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Landbrug,

Dansk Transport og Logistik, Den danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Håndværksrådet, HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene, It-Branchen, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Rederiforeningen af 1895, Rederiforeningen for Mindre Skibe, Retssikkerhedschefen, SKAT og Skatterevisorforeningen.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget om delregistrerede virksomheder skønnes at give et engangstab i 2009 på ca. 15 mio. kr. samt et ikke nævneværdigt årligt rentetab. Forslaget om frivillig arbejdsgiverbetaling skønnes at give et beskedent provenutab.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at frigøre ressourcer på op til 7½ årsværk. Forslaget om indhentelse af digitale sagsoplysninger vil på sigt medføre besparelser, men det er p.t. ikke muligt at skønne over besparelsen.	Forslaget skønnes at medføre udgifter til systemændringer på ca. 18,5 mio. kr. samt løbende driftsudgifter på ca. 3 mio. kr. Forslaget om bindende svar skønnes at medføre et årligt gebyrtab på ca. 1,6 mio. kr. Forslaget vil i øvrigt give anledning til ændring af pjecer. Udgiften hertil er ikke nævneværdig.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om delregistrerede virksomheder giver virksomhederne en mindre likviditetsfordel. Forslaget om ophævelse af fusionsskattelovens § 6, stk. 1, giver virksomhederne en årlig lettelse på 646.088 kr.	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om delregistrerede virksomheder fjerner en irritationsbyrde. Forslaget om trækfri arbejdsmarkedsbidrag vil give arbejdsgivere med ansatte, der arbejder i udlandet, en lettelse.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget skønnes at give borgerne visse administrative lettelser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget har sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 16 - 18, hvori der foreslås en ny formulering af skatteforvaltningslovens § 47.

Efter gældende regler kan Skatterådet tillade, at der i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, afholdes syn og skøn efter regler, der svarer til § 47 om syn og skøn under landsskatteretssager.

Forslaget går ud på, at bestemmelsen omformuleres, så det alene fremgår, at Skatterådet i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse, kan tillade, at der afholdes syn og skøn efter reglerne i § 47. Omformuleringen skyldes, at det fremover vil fremgå direkte af ordlyden af skatteforvaltningslovens § 47, at denne finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.1.9.

Til nr. 2

Efter gældende regler kan en skatteansættelse eller ansættelse af ejendomsværdiskat, herunder en årsopgørelse, påklages til skatteankenævnet eller Landsskatteretten.

Forslaget går ud på at indføre en remonstrationsordning for klage over årsopgørelse. Klagen skal indgives til SKAT senest 3 måneder efter modtagelsen af opgørelsen. Er fristen overskredet, træffer klageinstansen afgørelse om afvisning. Klageinstansen kan bortse fra en overskridelse af fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Hvis SKAT finder anledning dertil, kan forvaltningen genoptage ansættelsen. Kan SKAT ikke give fuldt medhold i klagen, og klagen fastholdes, videresender SKAT klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, hvis klageren ønsker at klage hertil. Det skal ske sammen med en udtalelse om sagen.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen efter denne ordning. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1., hvori de regler, som påtænkes fastsat af skatteministeren, er beskrevet.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3, afgør Landsskatteretten klager over skatteankenævnenes afgørelser efter § 5, stk. 1, nr. 2-9.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Landsskatteretten at klagebehandle skatteankenævnenes afslag på, at der kan ydes fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager. Der sker ved en ændret affattelse af skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 3. Herefter vil Landsskatteretten være kompetent til at behandle klager over alle skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i lovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2.

Til nr. 4

Efter § 5, stk. 1, nr. 5, afgør Landsskatteretten klager over motorankenævnenes afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

Forslaget går ud på at forenkle bestemmelsen, således at det - på samme måde som i forslaget under § 1, nr. 3, - blot fremgår, at Landsskatteretten afgør klager over motorankenævnenes afgørelser.

Der er tale om en redaktionel ændring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3.

Til nr. 5

I dag indhenter skatteankenævnene og Landsskatteretten til brug for klagebehandlingen SKATs sagsakter i papirudgave.

Forslaget går ud på at gøre det muligt, at sagsakterne kan indhentes digitalt efter regler fastsat af skatteministeren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.4.

Til nr. 6

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1, skal en anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår.

Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af regnskabsåret. Anmodninger, der vedrører dødsboer, skal indgives senest 1 måned efter skæringsdatoen.

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 2, gives der i en række nærmere angivne tilfælde kun bindende svar, i det omfang flere anmoder om svaret, og fristen regnes i disse tilfælde fra udløbet af det tidligste indkomstår.

Efter skatteforvaltningslovens § 22, stk. 3, kan der anmodes om bindende svar om afgifter, bortset fra gaveafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven, for en periode på op til 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen.

Endvidere foreskriver bestemmelsen, at det bindende svar ikke kan strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Gennemføres en påtænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren ifølge det sidste pkt. i bestemmelsen få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.

Det foreslås, at indsendelsesfristerne for anmodning om bindende svar i skatteforvaltningslovens § 22, stk. 1 og 3, ophæves, samt at det gældende stk. 2 justeres, således at indsendelsesfristen ophæves i de tilfælde, hvor flere skal anmode om et bindende svar.

§ 22, stk. 3, indeholder - ud over fristbestemmelsen for anmodninger om bindende svar vedrørende afgifter - en bestemmelse om, at det bindende svar ikke kan strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Desuden indeholder stk. 3 en bestemmelse om, at en spørger, som har anmodet om bindende svar om en påtænkt disposition, og som gennemfører dispositionen, inden svaret gives, kan få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget. Om ophævelsen af denne del af bestemmelsen henvises der til den foreslåede forenkling af bestemmelsen om den 5-årige bindingsperiode under § 1, nr. 8.

Der henvises nærmere til bemærkningerne under afsnit 3.2.4. og afsnit 3.2.6.

Til nr. 7

Efter skatteforvaltningslovens § 23 skal der samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar betales et gebyr. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for spørgeren, er gebyret på 150 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet i svaret. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en påtænkt disposition, er gebyret på 5.500 kr. pr. disposition. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at gebyrernes størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatteloven. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 4, at gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.

Ifølge skatteforvaltningslovens § 24, stk. 1, skal en anmodning om et bindende svar være skriftlig og indeholde alle de oplysninger af betydning for svaret, som står til rådighed for spørgeren. Skønner told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan spørgeren anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation. Efterkommes anmodningen ikke inden for en rimelig frist, kan spørgsmålet afvises eller svaret begrænses til de forhold, der skønnes tilstrækkeligt oplyst.

Efter § 24, stk. 2, kan told- og skatteforvaltningen respektive Skatterådet i øvrigt i særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed, eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Forslaget går for det første ud på at forenkle bestemmelsen i § 23, således at der indføres et enhedsgebyr på 150 kr. (i 1987-niveau) pr. anmodning.

For det andet foreslås det, at det bliver muligt at tilbagebetale gebyret i alle tilfælde af afvisning og tilbagekaldelse af en anmodning om bindende svar.

Endelig indeholder forslaget en sproglig forenkling af bestemmelsen om regulering af gebyrets størrelse.

Der henvises nærmere til bemærkningerne under afsnit 3.2.5.

Til nr. 8

Efter skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1, er et bindende svar bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

Forslaget går for det første ud på at gennemføre en forenkling og tilnærmelsesvis harmonisering af starttidspunktet for den 5-årige bindingsperiode for så vidt angår bindende svar om afgifter og andre spørgsmål.

For det andet foreslås det, at begrænsningen af bindingsperioden ikke gælder, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.2.6.

Til nr. 9

Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, og § 32, stk. 1, kan henholdsvis en skatteansættelse og en ansættelse af afgiftstilsvær eller godtgørelse af afgift ændres efter udløbet af de almindelige frister for ændringer, hvis hidtidig praksis bliver underkendt. Hidtidig praksis kan bl.a. underkendes ved, at skatteministeren træffer en beslutning efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., om, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages.

Det foreslås, at referencerne til skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., fjernes. Det skyldes forslaget under § 1, nr. 19, om at ophæve § 49, 2. pkt.

Der henvises til afsnit 3.4.1.

Til nr. 10

Efter skatteforvaltningslovens § 30, stk. 1, kan SKAT tillade, at en skattepligtig ændrer et valg, som denne har gjort i forbindelse med selvangivelsesarbejdet, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

Det foreslås, at der rettes op på de mangler i bestemmelsen, der er omtalt i afsnit 3.4.3.2.

Til nr. 11, 12 og 15

Efter skatteforvaltningslovens § 42, stk. 4, gælder udgangspunktet, at klageren ved fremsendelsen af klagen skal betale en klageafgift. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i sagen, men tilbagebetales ikke, hvis f.eks. klagen afvises.

Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten efter § 42, stk. 3, give klageren en frist til at udbedre manglen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer manglen inden fristens udløb, afvises klagen.

Forslaget går for det første ud på at omredigere bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42, således at bestemmelserne om henholdsvis klageafgift i § 42, stk. 4, og om indhentelse af en udtalelse fra SKAT, i § 42, stk. 5, udskilles til to selvstændige bestemmelser.

For det andet går forslaget ud på, at Landsskatteretten i alle sager, som retten afviser, tilbagebetaler klageafgiften. Det betyder, at der i den ny bestemmelse i § 42 A, stk. 3, er skabt hjemmel til, at en klager, som udbedrer en mangelfuld klage efter den frist, som Landsskatteretten har sat efter § 42, stk. 3, men inden udløbet af klagefristen til Landsskatteretten på 3 måneder, ikke skal betale klageafgift for klagen på ny. Det samme gælder, hvis klageafgiftsbeløbet først betales efter den frist, som Landsskatteretten har sat, men inden udløbet af 3-månedersfristen.

For det tredje indeholder bestemmelsen i den nye § 42 A, stk. 3, en præcisering i nr. 3 af, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

For det fjerde indeholder den nye bestemmelse i § 42 B, stk. 1, en mulighed for Landsskatteretten til at vælge mellem at lade SKAT udarbejde en sagsfremstilling og lade SKAT indhente klagerens bemærkninger hertil, eller selv at høre klageren over sagsfremstillingen.

Endelig går forslaget i § 1, nr. 15, ud på at foretage en ændring af paragrafhenvisningen i § 46, stk. 3, i konsekvens af forslaget under § 1, nr. 11 og 12.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.5.

Til nr. 13

Efter § 43 har klageren adgang til at udtale sig ved en mundtlig forhandling. Efter bestemmelsens stk. 2 kan Landsskatteretten anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den mundtlige forhandling.

Forslaget går ud på at ændre »mundtlig forhandling« i bestemmelsen til »møde«. Hermed gives der skatteyderne et mere retvisende indtryk af mødets karakter.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.6.

Til nr. 14

Efter skatteforvaltningslovens § 44, stk. 3, kan Landsskatteretten undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Landsskatteretten at afskære retsmøder, som er overflødige, derved at der ikke længere stilles som krav, at afholdelse af retsmødet må anses for »åbenbart« overflødigt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.7.

Til nr. 16 - 18

Efter gældende regler indeholder skatteforvaltningslovens kapitel 16 om klage m.v. til Landsskatteretten afslutningsvis en bestemmelse, § 47, om afholdelse af syn og skøn under sager, der er under behandling ved Landsskatteretten eller ved et skatteankenævn. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges rådet til afgørelse, jf. skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3.

Det foreslås, at bestemmelsen flyttes til skatteforvaltningslovens kapitel 17 om domstolsprøvelse, og at dette kapitel samtidig ændrer overskrift til »Domstolsprøvelse m.v.«.

Samtidig foreslås ordlyden af skatteforvaltningslovens § 47 ændret, således at det direkte fremgår af bestemmelsen, at den finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under 3.1.9.

Til nr. 19

Efter skatteforvaltningslovens § 49, 2. pkt., kan skatteministeren beslutte, at en sag, som Landsskatteretten har afgjort, skal genoptages, hvis Skatteministeriet ikke kan forventes at få medhold i sagen, dersom den indbringes for domstolene af den, der har tabt sagen ved Landsskatteretten.

Det foreslås at afskaffe skatteministerens ekstraordinære genoptagelsesadgang for landsskatteretssager. Lovbestemmelsen herom foreslås derfor ophævet.

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.1.

Til nr. 20

Forslaget har sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 16-18, hvori der foreslås en ny formulering af skatteforvaltningslovens § 47.

Efter skatteforvaltningslovens § 52, stk. 3, kan Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud. Bestemmelsen indeholder referencer til skatteforvaltningslovens § 4, stk. 3, og § 47.

Forslaget går for det første ud på, at bestemmelsen omformuleres, så den alene indeholder en reference til skatteforvaltningslovens § 47. Omformuleringen skyldes, at det fremover vil fremgå direkte af ordlyden af skatteforvaltningslovens § 47, at den finder anvendelse, når Skatterådet har tilladt afholdelse af syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse.

Der henvises til bemærkningerne i afsnit 3.1.9.

Forslaget går for det andet ud på at gøre det muligt for SKAT som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal ydes fuld omkostningsgodtgørelse i sager om syn og skøn ved henholdsvis Skatterådet og skatteankenævnene. Tilsvarende gøres det efter forslaget muligt, at retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten kan træffe afgørelse om et sådant spørgsmål.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.8.

Til nr. 21

Efter bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 tages bestemmelserne i kapitel 19 op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 63 ophæves uden at blive erstattet af en ny revisionsbestemmelse.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.4.2.

Til § 2

Til nr. 1 og 3 - 5

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Det foreslås i et nyt stk. 6, at det bliver præciseret, at uanset stk. 5 så modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes for ægtefællerne efter udløbet af fristen, når begge ægtefæller har selvangivet.

Forslagene under § 2, nr. 3 – 5, indeholder redaktionelle ændringer som følge af dette forslag.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.4.3.1.

Til nr. 2

Der rettes op på en fejl i formuleringen af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, idet der indsættes en henvisning til kildeskattelovens § 2, stk. 2, i bestemmelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.4.

Til nr. 6

Efter skattekontrollovens § 9 A skal indberetning til SKAT af indberetningspligtige oplysninger normalt foretages af virksomhederne m.v. senest den 20. januar.

Indberetningerne er undertiden fejlbehæftede, og selv om SKAT anmoder den indberetningspligtige om at genindberette, forekommer det, at dette ikke sker.

Det foreslås, at den indberetningspligtige får pligt til at genindberette data som følge af fejl eller lignende inden en frist, som SKAT meddeler.

Forslaget kommer til at gælde for følgende indberetninger/ indberetningspligtige:

- § 7 F. Kommuner, der på vegne af bidragsberettigede opkræver underholdsbidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag, skal indberette dette.
- § 7 G. Kuratorer i konkursboer skal indberette identiteten på anmeldte fordringshavere, der har fået udloddet dividende m.v.
- § 7 K. Kulturinstitutioner, der modtager gaver, der opfylder betingelserne efter ligningslovens § 8 S for fradragsret for gavegiver, skal oplyse SKAT om gavens værdi m.v.
- § 8 A. Beskæftigelsesministeriet skal indberette oplysninger om modtagne fleksydelsesbidrag efter lov om fleksydelse.
- § 8 B. Forsikringsselskaber skal indberette oplysninger, bl.a. om forsikringspræmier og indskud m.v. Pensionskasser, pensionsfonde og andre, der udbetaler pensioner, er undergivet samme oplysningspligt. Det samme gælder Arbejdsmarkedets Tillægspension for så vidt angår supplerende arbejdsmarkedspensioner.
- § 8 E. Arbejdsgivere skal indberette oplysninger om pensionsordninger etableret efter afsnit I i lov om beskatning af pensionsordninger m.v.
- § 8 F. Banker og sparekasser m.v., der forvalter visse pensionsordninger, skal give oplysninger om pensionsordningen.
- § 8 H. Banker, sparekasser, andelskasser, bankierer, vekselerere, advokater og andre, der modtager indskud til forrentning, skal give oplysning om størrelsen af ydede eller godskrevne renter eller andet afkast.
- § 8 P. Den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån mod forrentning, skal foretage indberetninger til SKAT herom.
- § 8 Q. Banker, sparekasser, andelskasser, finansieringsselskaber, vekselerere, bankierer, advokater og andre, der som led i deres erhverv modtager pantebreve med pant i fast ejendom i depot til forvaltning, skal indberette til SKAT.
- § 8 T. Faglige foreninger skal indberette faglig kontingent.
- § 8 U. Arbejdsløshedskasser, der er godkendt af beskæftigelsesministeren, skal indberette om indbetalinger fra medlemmer.
- § 8 V. Finansstyrelsen skal indberette om indbetalinger af visse beløb som nævnt i lov om arbejderboliger på landet og bekendtgørelse nr. 662 af 14. august 1997 om statshusmandsbrug m.m. og jordrente.
- § 8 Æ. Almenvælgørende foreninger m.v.
- § 9 B. Indberetning om udbytter fra depotfører (børsnoterede aktier) eller fra det udloddende selskab (unoterede aktier).
- § 10. Depotførere skal indberette om deponerede børsnoterede aktier m.v., foretaget for en person, og fondshandlere skal indberette om salg af børsnoterede aktier.
- § 10 A. Offentlige kasser, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, aktieselskaber, banker, sparekasser, andelskasser, investeringsforeninger, vekselerere og andre, som indløser rentekuponer eller tilskriver renter vedrørende obligationer, skal indberette om renter og om beholdninger ultimo året. Endvidere skal der indberettes om udbytter m.v. og beholdning ultimo året for så vidt angår investeringsforeningsbeviser.

Endelig skal der efter § 10 B ske indberetning om overdragelse af obligationer og rentekuponer, herunder gives oplysning om overdragelse af obligationer, der er udstedt uden pålydende rente eller med en pålydende rente under mindsterenten m.v. Endvidere omhandler bestemmelsen indberetning om overdragelse af investeringsforeningsbeviser.

Forslaget omfatter med andre ord de indberetninger, som efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, skal indberettes senest den 20. januar eller den følgende mandag, hvis denne dag er en lørdag eller søndag.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til afsnit 3.2.3.

Til nr. 7

Efter gældende regler i skattekontrollovens § 9 A, stk. 3, kan SKAT pålægge en virksomhed, der indberetter efter indberetningsfristen, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. I praksis bliver virksomhederne pålagt at foretage en sådan underretning.

Det foreslås, at SKAT også kan pålægge den indberetningspligtige at underrette skatteyderen om oplysninger, som er indberettet til indkomstregistret.

Tilsvarende gælder, hvis der efter indberetningsfristen sker genindberetning af oplysninger, som har været fejlbehæftede eller lignende.

Forslaget kommer til at gælde for indberetninger/indberetningspligtige, hvor fristen for indberetning efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 1, er den 20. januar eller den følgende mandag, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, jf. listen over disse indberetninger og indberetningspligtige i de specielle bemærkninger til § 2, nr. 6.

Forslaget kommer desuden til at gælde for indberetninger/indberetningspligtige, som foretager indberetning til indkomst efter følgende bestemmelser i skattekontrolloven:

- § 7. Enhver, der i en kalendermåned i sin virksomhed har foretaget udbetaling af A-indkomst og visse skattefri godtgørelser.
- § 7 A. Alle, der i den foregående kalendermåned i deres virksomhed har foretaget udbetaling eller godskrivning af beløb, som ikke er A-indkomst, såsom f.eks. honorarer, provisioner og andet vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse og visse personalegoder.
- § 7 B. Bestyrelser for fonde og foreninger, der er skattepligtige efter fondsbeskatningsloven eller pensionsafkastbeskatningsloven, skal indberette oplysninger om størrelsen af den samlede uddeling.
- § 7 C. Alle, der i den forudgående kalendermåned som led i deres virksomhed har ydet et vederlag i form af, at der er stillet en bil til rådighed for privat benyttelse, eller i form af, at der er stillet en sommerbolig, en lystbåd eller en helårsbolig til rådighed, skal, når vederlaget er ydet til en direktør eller anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, foretage indberetning herom.
- § 7 D. Kommunerne skal indberette modtagne tilbagebetalinger af kontanthjælp og introduktionsydelse.
- § 7 J. Enhver, der som led i sin virksomhed har ydet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, skal indberette adressen på den ansattes arbejdsplads og den periode, den pågældende har været ansat, samt om løntimer.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget under § 2, nr. 6.

Der henvises til bemærkningerne til afsnit 3.2.2.

Til nr. 8

Forslaget går ud på at etablere en frivillig indberetningsordning for indtægter fra sommerhusudlej-

ning. Efter forslaget kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indberetningen, herunder vilkårene for, at en virksomhed kan få adgang til at indberette.

Der henvises til afsnit 3.2.7., hvori det også er beskrevet, hvorledes bemyndigelsen til skatteministeren tænkes udnyttet.

Til nr. 9

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, straffes med samme straf som i skattekontrollovens § 13 den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen.

Efter § 14, stk. 2, straffes den med bøde, som - uden at forholdet omfattes af stk. 1 - undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af en række af skattekontrollovens indberetningsbestemmelser, herunder § 9 A.

Forslaget går ud på at sanktionere en tilsidesættelse af et pålæg om genindberetning inden en frist, som SKAT har meddelt, jf. forslaget i § 2, nr. 6. Undlader den indberetningspligtige at følge et sådant pålæg, kan vedkommende efter forslaget således pålægges straf i form af bøde, hvis det sker forsætligt eller groft uagtsomt.

Der henvises til bemærkningerne til afsnit 3.2.3.

Til nr. 10

Efter skattekontrollovens § 18 kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Forslaget går ud på at udbygge bestemmelsen således, at der også kan pålægges disse juridiske personer strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning samt for overtrædelse af § 9 A, stk. 3.

Om kredsen af indberetningspligtige, der omfattes af forslaget, henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 6.

Der henvises i øvrig til bemærkningerne i afsnit 3.2.3.

Til § 3

Til nr. 1

For mindre virksomheder er fristen for indberetning til eIndkomst den 10. i måneden efter den måned, indberetningerne vedrører. I januar skal indberetningen dog senest ske den 17. Mindre virksomheder er virksomheder, hvor det årlige tilsvarende af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag er maksimalt 250.000 kr., og det årlige tilsvarende af indeholdt A-skat er maksimalt 1 mio. kr.

Forslaget præciserer, at i de tilfælde, hvor den 10. i måneden henholdsvis den 17. januar falder på en lørdag, søndag eller helligdag, udskydes fristen for indberetning for mindre virksomheder til den efterfølgende hverdag.

Der henvises til afsnit 3.4.5.

Til nr. 2

Efter § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister skal indberetning af oplysninger efter § 3 foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den måned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog ske senest den 17. januar. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2,

stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Efter § 4 stk. 2, kan skatteministeren fastsætter regler for fristen for indberetning for de indeholdelsespligtige, som er nævnt i kildeskattelovens § 56 og arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, for hvem der er fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven og indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.

Forslaget går ud på at indsætte et nyt stk. 3, som går ud på, at har den indberetningspligtige forsøgt indberetning, og har SKAT meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som SKAT meddeler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 2, nr. 6, 9 og 10, og med forslaget i § 3, nr. 3. Der henvises endvidere til bemærkningerne i afsnit 3.2.3.

Til nr. 3

Efter § 11 i lov om et indkomstregister skal indberetningspligtige, der, uden at forholdet omfattes af straffebestemmelser i anden lovgivning, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler den pågældende i medfør af § 3 eller § 4, stk. 1 eller 2, straffes med bøde.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan der pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Forslaget går ud på at indsætte et nyt stk. 2 i § 11, hvorefter den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden den frist, som SKAT meddeler efter § 4, stk. 3, straffes med bøde.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 2, nr. 6 og 9, og med forslaget i § 3, nr. 2. Der henvises endvidere til bemærkningerne i afsnit 3.2.3.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at arbejdsgivere får mulighed for frivilligt at betale et beløb til dækning af skat og arbejdsmarkedsbidrag af skattepligtige rejse- og befordringsgodtgørelser, der er udbetalt efter reglerne for skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt.

Det foreslås således, at arbejdsgiveren kan anmode SKAT om tilladelse til at betale 63 pct. af de pågældende godtgørelser til SKAT.

Tilladelse vil blive givet, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Der har ikke været tale om misbrug af reglerne om skattefri rejse- og befordringsgodtgørelser.
- Anmodningen er indgivet, og sagen er fuldt ud oplyst så tidligt, at SKAT vil kunne nå at træffe afgørelse med en betalingsfrist, der giver SKAT mulighed for at udsende agterskrivelser til de ansatte inden udløbet af fristen for genoptagelse af de ansattes skatteansættelser og arbejdsmarkedsbidragsopgørelser, hvis arbejdsgiveren ikke betaler.
- Der er på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen ikke udsendt agterskrivelser/årsopgørelser til en større del af de berørte ansatte i den pågældende virksomhed. Hvis dette er tilfælde kan der dog gives tilladelse for så vidt angår de ansatte, der ikke er udsendt årsopgørelser/agterskrivelser til.

Anmodningen skal efter forslaget være begrundet og indeholde en opgørelse af godtgørelserne samt oplysning om identiteten af modtagerne og om størrelsen af de godtgørelser omfattet af anmodningen, de enkelte modtagere har modtaget. SKAT vil i nogle situationer allerede være i besiddelse af oplysningerne

eller nogle af disse. Arbejdsgiveren kan da nøjes med at henvise til disse oplysninger og afgive eventuelle supplerende oplysninger.

Desuden foreslås det, at SKAT efter anmodning fra arbejdsgiveren skal træffe afgørelse om, hvorvidt udbetalte godtgørelser, som arbejdsgiveren efter ordningen kan betale de ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af, er skattepligtige.

Hvis arbejdsgiveren har fået tilladelse til at betale beløbet svarende til 63 pct. af godtgørelserne, foreslås det, at betaling skal ske inden for fristerne for indbetaling af indeholdt A-skat for måneden efter, at tilladelsen er givet.

Hvis betaling ikke sker rettidigt, eller arbejdsgiveren alene betaler en del af beløbet, foreslås det, at tilladelsen bortfalder. Dette betyder, at skat og arbejdsmarkedsbidrag af de pågældende ydelser opgøres og opkræves efter de almindelige regler.

Tilsvarende vil skatten og arbejdsmarkedsbidraget af de pågældende godtgørelser skulle opgøres og opkræves efter de almindelige regler, hvis arbejdsgiveren ikke anmoder om eller ikke får tilladelse til den særlige betaling.

Får arbejdsgiveren tilladelse til betaling efter de foreslåede regler, og betaler vedkommende det fulde beløb rettidigt, vil de godtgørelser, der er dækket af betalingen, være skattefri og arbejdsmarkedsbidragsfri for modtageren. Der henvises i denne forbindelse til dette forslags § 5, nr. 1, og § 8, nr. 1, som omhandler denne skatte- og arbejdsmarkedsbidragsfrihed.

Den særlige ordning bevirker dog ikke, at arbejdsgiveren på udbetalingstidspunktet i forventning om at kunne bruge ordningen kan undlade at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. På udbetalingstidspunktet er godtgørelserne skatte- og bidragspligtige, og de indgår i A-indkomsten og bidragsgrundlaget.

Er forholdene omkring den manglende indeholdelse endvidere af en sådan karakter, at den indeholdelsespligtige har handlet forsætligt eller groft uagtsomt, hindrer bestemmelsen heller ikke strafansvar efter kildeskattelovens § 74 eller arbejdsmarkedsbidragslovens § 18.

Det foreslås endvidere, at SKAT - uanset tavshedspligtsreglerne i skatteforvaltningslovens § 17 - skal have mulighed for at orientere arbejdsgiveren om godtgørelser, der er udbetalt som skattefri, men som SKAT anser for skattepligtige, herunder om modtagerne af sådanne godtgørelser. Arbejdsgiveren sikres dermed mulighed for at tage stilling til, om vedkommende ønsker at anmode om at betale den eller de ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af de pågældende godtgørelser. Endvidere foreslås det, at SKAT skal kunne oplyse arbejdsgiveren, om at der er udsendt agterskrivelser eller årsopgørelser til modtagerne, hvori godtgørelserne er medregnet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det foreslås at ophæve kravet i kildeskattelovens § 84, stk. 1, om, at indeholdelsespligtige skal holde modtagere af A-indkomst underrettet om indeholdelserne. Kravet bliver overflødigt i forbindelse med, at oplysninger om indeholdt A-skat vil fremgå af A-indkomstmodtagerens skattemappe.

Skattemappen opdateres månedligt med oplysning fra indkomstregistret om indeholdt A-skat m.m., når indberetningerne kommer ind fra arbejdsgiver m.fl. Den sidste rettidige indberetningsdato til indkomstregistret er den 10. i måneden efter optjeningsperioden. Fra dette tidspunkt kan modtageren af A-indkomst se, hvad den indeholdelsespligtige har indberettet for den forløbne måned.

For skatteydere, som er ugelønnede eller 14-dage lønnede, betyder den nye ordning, at de vil få oplysningen om indeholdte beløb månedligt i stedet for ugentligt henholdsvis hver 14. dag. Det skyldes, at oplysningerne i skattemappen kommer fra indberetningerne til indkomstregistret, hvortil der indberettes månedligt.

Efter kildeskattelovens § 84, stk. 2, har SKAT hjemmel til at pålægge tvangsbøder, hvis en indeholdelsespligtig vægrer sig ved at give underretning til modtageren af A-indkomst om den indeholdte A-skat. Med ophævelsen af kravet om underretning bliver bestemmelsen overflødig. Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen i kildeskattelovens § 84, stk. 2.

Efter lov om et indkomstregister § 5 har SKAT hjemmel til at pålægge tvangsbøde, hvis en indberetningspligtig vægrer sig ved at opfylde sin pligt til at indberette til registret. Herved kan det sikres, at der indberettes til registret. Hvis en skatteyder ved gennemsyn af sin skattemappe eller efter at have modtaget en udskrift fra skattemappen opdager, at der ikke er indberettet om en indeholdelse, kan vedkommende rette henvendelse til SKAT, som så kan tage sagen op.

Kildeskattelovens § 84, stk. 3, indeholder en bemyndigelse til, at skatteministeren kan fastsætte regler om, hvor lang tid de indeholdelsespligtige skal opbevare de bilag etc., der ligger til grund for underretningen. Med ophævelsen af underretningspligten bliver bestemmelsen overflødig. Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen i kildeskattelovens § 84, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at rejse- og befordringsgodtgørelser, som arbejdsgiveren har betalt et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A (se herom i bemærkningerne til dette lovforslags § 4, nr. 1), ikke indgår i bidragsgrundlaget hos modtageren. Det foreslås samtidig, at det beløb, arbejdsgiveren betaler til dækning af skatten og bidraget, ikke indgår i bidragsgrundlaget.

Bestemmelsen omhandler rejse- og befordringsgodtgørelser, som er skattepligtige og bidragspligtige, men hvor arbejdsgiveren har undladt at foretage indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis arbejdsgiveren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A har fået tilladelse til at betale et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af disse godtgørelser og betaler beløbet rettidigt, bortfalder arbejdsmarkedsbidragspligten for modtageren, for så vidt angår de pågældende godtgørelser fra og med det tidspunkt, hvor betalingen sker.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til nr. 2

I arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1 og 6, findes bestemmelser svarende til underretningsforpligtelsen i kildeskattelovens § 84. Efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1, 3. pkt., og § 11, stk. 6, 2. pkt., skal den udbetalende virksomhed eller lignende give den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse.

Efter lov om et indkomstregister skal oplysning om bidrag efter arbejdsmarkedsbidragsloven indberettes månedligt. Indberetningerne til indkomstregistret vil blive gemt i de enkelte bidragspligtiges skattemapper. Her kan den bidragspligtige se, hvad der er indberettet om den pågældende.

Hermed er det ikke længere nødvendigt for den udbetalende virksomhed at oplyse den bidragspligtige om, hvad der er indeholdt i arbejdsmarkedsbidrag. Oplysningerne er nemlig til rådighed for den bidragspligtige i dennes skattemappe.

Det foreslås derfor at ophæve bestemmelsen om den udbetalende virksomheds underretningspligt i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1, 3. pkt., og § 11, stk. 6, 2. pkt.

Efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 17 f administreres bidrag til særlig pensionsopsparing (SP-bidraget) efter reglerne i arbejdsmarkedsbidragsloven. For SP-bidrag gælder derfor, at den udbetalen-

de virksomhed også skal oplyse beløbsmodtageren om indeholdt SP-bidrag. Betaling af SP-bidrag er midlertidigt sat i bero frem til 2009. En ophævelse af bestemmelsen om den udbetalende virksomheds oplysningspligt i arbejdsmarkedsbidragsloven får derfor betydning for pligten til at oplyse om bidrag til særlig pensionsopsparing efter 2009.

Efter lov om et indkomstregister skal oplysning om indeholdt særlig pensionsopsparing indberettes til indkomstregisteret. Indberetninger til indkomstregistret vil blive gemt, og oplysningerne vil blive vist i de enkelte bidragspligtiges skattemapper. Her kan den bidragspligtige se, hvad der er indberettet om den pågældende. Fra 2009, hvor SP-bidraget igen skal betales, vil det derfor heller ikke være nødvendigt for den udbetalende virksomhed at oplyse den bidragspligtige om, hvad der er indeholdt i SP-bidrag. Det står nemlig i vedkommendes skattemappe.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

Til nr. 3.

Det foreslås, at SKAT skal kunne fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, når det er åbenbart, at den skattepligtige ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag eller på grund af nedslagsreglerne skal betale mindre i arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås, at beslutningen om helt eller delvist at fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag kan begrænses til en bestemt type indkomst eller bidragsgrundlag, som opgøres for en bestemt periode, eller bidragsgrundlag op til et bestemt beløb.

For en dansk arbejdsgiver med ansatte, som arbejder i udlandet, kan bestemmelsen om at fritage for at indeholde arbejdsmarkedsbidrag i lønnen blive aktuel, hvis dobbeltbeskatningsoverenskomsten med det land, hvori den ansatte arbejder, tillægger arbejdslandet retten til at beskatte lønnen. Skal den ansatte udelukkende arbejde i udlandet hele året, kan det i en sådan situation være aktuelt helt at fritage arbejdsgiveren for at indeholde arbejdsmarkedsbidrag. Det skyldes, at den ansatte ikke skal betale arbejdsmarkedsbidrag til Danmark. Efter at arbejdsmarkedsbidraget er overgået fra at være et socialt bidrag til at blive en skat, er det nemlig ikke nok, at den ansatte er socialt sikret i Danmark. Danmark skal også have retten til at beskatte indkomsten. Er beskatningsretten tillagt udlandet i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, så kan Danmark ikke kræve arbejdsmarkedsbidrag af lønnen, fordi arbejdsmarkedsbidraget nu er en skat.

Skal den ansatte kun arbejde i udlandet i en bestemt periode, kan fritagelsen afgrænses til kun at gælde for denne periode. Tilsvarende kan fritagelsen udstedes som en delvis fritagelse for at indeholde i den pågældende periode. SKAT kan eksempelvis bestemme, at der skal indeholdes arbejdsmarkedsbidrag med en lavere sats i den pågældende periode, hvis lempelsesreglerne bevirker, at arbejdsmarkedsbidraget skal reduceres.

Er der tale om, at den ansatte både skal arbejde i udlandet og i Danmark, kan fritagelsen afgrænses til kun at gælde den indkomst, som tjenes i udlandet.

Mange udenlandske studerende, som læser i Danmark, er omfattet af en regel om, at de skattefrit kan tjene, hvad der er nødvendigt for deres underhold. For indkomståret 2008 er beløbet fastsat til 69.000 kr. Reglen findes i visse dobbeltbeskatningsoverenskomster. Beløbet er fastsat på årsbasis og nedsættes i forholdet mellem studieopholdets længde i Danmark og hele kalenderåret. I disse situationer vil arbejdsmarkedsbidraget også være omfattet af fritagelsen, efter at arbejdsmarkedsbidraget er blevet en skat. For disse gæstestuderende vil SKAT kunne fritage for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag af indkomst op til beløbet på 69.000 kr.

Når der er truffet beslutning om at yde hel eller delvis fritagelse for indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag, udsteder SKAT en erklæring om fritagelse, som kan vises til arbejdsgiveren.

Til § 6

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 6, er udgangspunktet, at indeholdelsespligtige skal afregne den 10. i måneden efter afregningsperioden. For store virksomheder gælder, at de skal afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Store virksomheder er defineret som virksomheder, hvor tilsvaret af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag årligt overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr. Virksomheder, som har valgt at opdele deres virksomhed i flere virksomheder, skal også afregne allerede den sidste bankdag i måneden. Det gælder, selv om summen af tilsvaret i virksomhederne ikke overstiger beløbsgrænserne.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i opkrævningslovens § 2, stk. 6, således at indeholdelsespligtige med flere virksomheder, hvor det samlede tilsvare ikke overstiger henholdsvis 1 mio. kr. og 250.000 kr., kan vente med at afregne til den 10. i måneden efter afregningsperioden. Herved kommer det ikke virksomheden til skade, at aktiviteten drives i flere separate virksomheder.

Der henvises til bemærkningerne under afsnit 3.3.2.

Til § 7

Til nr. 1 - 6

Selskaber og koncerner, der deltager i en skattefri fusion, en skattefri spaltning eller en skattefri tilførsel af aktiver, skal indsende de dokumenter, der efter selskabslovgivningen skal udarbejdes i forbindelse med den pågældende omstrukturering, til både Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og SKAT.

For at lette de administrative byrder for sådanne selskaber og koncerner foreslås det at ophæve kravet om, at de selskabsretlige dokumenter skal indsendes til SKAT. Hvis SKAT i et konkret tilfælde efterfølgende vil kontrollere, om en fusion, en spaltning eller en tilførsel af aktiver opfylder betingelserne for skattefrihed efter fusionsskatteloven, må SKAT rekvirere de selskabsretlige dokumenter hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 3.3.3.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at rejse- og befordringsgodtgørelser, som arbejdsgiveren har betalt et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A (se herom i bemærkningerne til dette lovforslags § 4, nr. 1), ikke indgår i den skattepligtige indkomst hos modtageren. Det foreslås samtidig, at det beløb, arbejdsgiveren betaler til dækning af skatten og bidraget, ikke indgår i den skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen omhandler rejse- og befordringsgodtgørelser, som er skattepligtige og bidragspligtige, men hvor arbejdsgiveren har undladt at foretage indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Hvis arbejdsgiveren efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 69 A har fået tilladelse til at betale et beløb til dækning af skatten og arbejdsmarkedsbidraget af disse godtgørelser og betaler beløbet rettidigt, bortfalder skattepligten for modtageren for så vidt angår de pågældende godtgørelser fra og med det tidspunkt, hvor betalingen sker.

Det foreslås endvidere, at arbejdsgiveren ikke har fradragsret for betalingen til dækning af den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Endelig foreslås det, at hvis arbejdsgiveren efter tilladelse betaler den ansattes skat og arbejdsmarkedsbidrag af godtgørelserne, kan modtageren af godtgørelserne ikke foretage fradrag for befordring, der har

dannet grundlag for de pågældende befordringsgodtgørelser, eller for rejseudgifter, der er godtgjort med de pågældende godtgørelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 4, nr. 1.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at § 1, nr. 9, 10 og 19, § 2, nr. 1 – 5, § 5, nr. 3, samt § 10 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

For så vidt angår bestemmelserne i § 1, nr. 9 og 19, om ophævelsen af adgangen til ekstraordinært at genoptage en kendelse fra Landsskatteretten, vil ophævelse af denne adgang have virkning for afgørelser fra Landsskatteretten, som træffes dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende eller senere. Baggrunden herfor er, at det anses for vigtigt, at der tilvejebringes ensartethed og tydelighed i klagesystemet på det tidligst mulige tidspunkt.

Angående § 1, nr. 10, som indeholder en justering af skatteforvaltningslovens § 30, samt § 2 nr. 1, om en servicemeddelelse vedrørende tallene på årsopgørelsen til visse ægtefæller samt konsekvensændringerne i § 2, nr. 3 – 5, vil disse bestemmelser have virkning fra og med indkomståret 2007. Det samme gælder præciseringen i § 2, nr. 2, af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2.

I forhold til § 5, nr. 3, om justering af opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag, vil SKAT dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende kunne begynde at udstede erklæringer om trækfritagelse for arbejdsmarkedsbidrag. Tilsvarende vil SKAT dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende kunne begynde at tilbagebetale for meget betalt arbejdsmarkedsbidrag efter overgangsreglen i § 10.

Det foreslås i *stk. 2*, at en række bestemmelser i §§ 1, 3 og 7 træder i kraft den 1. juli 2008.

Det drejer sig om følgende bestemmelser, som har virkning fra og med den 1. juli 2008:

- § 1, nr. 1, og 16-18, om omformulering af reglerne om syn og skøn,
- § 1, nr. 3, om, at Landsskatteretten bliver kompetent til at realitetsbehandle samtlige skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering,
- § 1, nr. 4, om motorankenævnenes afgørelser,
- § 1, nr. 6, om afskaffelse af indsendelsesfristen for anmodninger om bindende svar,
- § 1, nr. 7, om indførelsen af et enhedsgebyr om bindende svar samt tilbagebetaling af gebyr ved afvisning og tilbagekaldelse,
- § 1, nr. 8 om forenkling af bestemmelserne om et bindende svars bindende virkning i 5 år samt afskaffelse af begrænsningen af den bindende virkning på 5 år for visse bindende svar,
- § 1, nr. 11, 12 og 15, om tilbagebetaling af klageafgift i alle sager, som Landsskatteretten afviser, herunder afskaffelse af dobbelt klageafgift ved klagers udbedring af en klage inden klagefristens udløb. Tilsvarende gælder Landsskatterettens mulighed for at lade SKAT eller retten selv foretage høring over en sagsfremstilling, som retten anmoder SKAT om at udarbejde efter den nye bestemmelse i § 42 B,
- § 1, nr. 13, om at »mundtlig forhandling« ved Landsskatteretten erstattes af udtrykket »møde«,
- § 1 nr. 21, om ophævelsen af revisionsbestemmelsen om omkostningsgodtgørelse samt
- § 3, nr. 1, om mindre virksomheders indberetningsfrist.

For så vidt angår forslagets § 1, nr. 2, om remonstration ved klage over årsopgørelsen får forslaget virkning for årsopgørelser, som påklages den 1. juli 2008 eller senere. Forslaget forudsætter udstedelsen af en bekendtgørelse, hvori de nærmere regler om remonstrationsordningen er fastsat.

Endvidere vil forslaget i § 1, nr. 5, om indhentelse af digitale sagsoplysninger hos SKAT have virkning fra den 1. juli 2008. Da forslaget på dette punkt forudsætter fastsættelse af sikkerhedsforskrifter i henhold til persondatalovgivningen, vil pilotprojektet for skatteankenævnene først kunne iværksættes efter dette tidspunkt, jf. bemærkningerne herom under afsnit 3.1.4.

Forslagene under § 1, nr. 14 og 20, om henholdsvis afskæring af overflødige retsmøder og mulighed for, at SKAT som sekretariat for Skatterådet og skatteankenævnene kan afgøre, at udgifter i sager om syn og skøn skal godtgøres fuldt ud, samt at tilsvarende mulighed gives retspræsidenten, en retsformand eller kontorchef i Landsskatteretten i sager om syn og skøn, har virkning for klager, som indgives den 1. juli 2008 eller senere.

Forslaget i § 7 om ophævelsen af kravet om indsendelse til told- og skatteforvaltningen af selskabsretlige dokumenter tillægges virkning for fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver med fusionsdato, spaltningsdato eller tilførselsdato den 1. juli 2008 eller senere.

Det foreslås i *stk.* 3, at bestemmelserne i § 2, nr. 6, 7, 9 og 10, samt § 3, nr. 2 og 3, om genindberetning af oplysninger fra den indberetningspligtige, underretning af skatteyderen om indberettede oplysninger, som afgives for sent, samt sanktionering af manglende genindberetning, træder i kraft den 1. januar 2009. De pågældende indberetninger vil angå oplysninger vedrørende indkomståret 2008 og senere indkomstår.

Ophævelsen af kravet om underretning af indkomstmottageren om indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag, jf. § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2, foreslås også at træde i kraft med virkning fra 1. januar 2009. Herved bliver der god tid til at informere om, at oplysningerne fremover kan ses i skattemappen eller indhentes på papir fra SKAT eller det lokale borgerservicecenter.

Desuden foreslås forslaget i § 6 om afregning af A-skat m.v. for indeholdelsespligtige med flere virksomheder at træde i kraft den 1. januar 2009. Hermed vil ændringen træde i kraft samtidig med den tilsvarende ordning på momsområdet, som er foreslået i forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love (Flymoms, salg til interesseforbundne parter, omvendt betalingspligt, undtagelser til energibeskatningsdirektivet m.v.) (L 32, Folketinget 2007-08, 2. samling), og den årlige maskinelle omregistrering kan således falde på samme tidspunkt i relation til de to regelsæt, dvs. i november 2008.

Endelig foreslås det i *stk.* 4, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af følgende forslag:

Forslaget under § 2, nr. 8, om etablering af en frivillig indberetningsordning for indtægter ved sommerhusudlejning. Det skønnes, at en frivillig indberetningsordning kan etableres for indkomståret 2009. Den nærmere etablering af ordningen beror i øvrigt på skatteministerens fastsættelse af indberetningsregler m.v.

Forslagene under § 4, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 8 om indførelse af frivillige arbejdsgiverbetalinger af skat og arbejdsmarkedsbidrag af rejse- og befodringsudgifter. Det skønnes, at ordningen vil kunne etableres senest fra 1. januar 2009.

Til § 10

Som det fremgår af lovforslagets § 9, stk. 1, så foreslås det, at bestemmelsen i § 5, nr. 3, skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Herefter kan SKAT begynde at udstede erklæringer om trækfritagelse for arbejdsmarkedsbidrag.

Der er foreslået en overgangsregel for justeringen af opkrævningen af arbejdsmarkedsbidrag. Baggrunden herfor er, at lovforslaget først forventes vedtaget engang i foråret 2008. Det betyder, at nogle skatteydere med udenlandsk optjent personlig indkomst har fået indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, som senere må forventes at skulle tilbagebetales. Disse skatteydere kan få tilbagebetalt allerede betalt arbejdsmarkedsbidrag efter den foreslåede overgangsregel.

Også skatteydere, der har betalt arbejdsmarkedsbidrag via indbetalingskort, kan have betalt for meget i arbejdsmarkedsbidrag i starten af 2008. Det skyldes, at det først i foråret 2008 har været muligt at få forskudssystemet rettet til som følge af lov nr. 1235 af 24. oktober 2007 om lavere skat på arbejde. Der-

med er der udsendt opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag via indbetalingskort, hvor lempelsen kan være utilstrækkelig. Disse skatteydere kan også få for meget betalt arbejdsmarkedsbidrag tilbage.

Overgangsreglen gælder kun for indkomståret 2008 og er begrundet i, at lovgivningen henholdsvis systemudviklingen ikke har været helt på plads fra starten af januar 2008.

Efter overgangsreglen får SKAT adgang til at tilbagebetale allerede indeholdte arbejdsmarkedsbidrag og arbejdsmarkedsbidrag indbetalt via indbetalingskort, når det er klart, at der har været betalt for meget på grund af den manglende hjemmel til at fritage for at indeholde henholdsvis for store beløb på indbetalingskortene for januar til marts. Det bemærkes, at forskudssystemet for skatteydere, som betaler arbejdsmarkedsbidrag, forventes at være tilrettet i marts 2008. Herefter vil der blive udsendt ny forskudsopgørelse og eventuelle nye indbetalingskort for resten af året.

Overgangsreglen kan blandt andet bruges til at sikre, at bidragspligtige, som dør i løbet af indkomståret, på trods af endelighedsbestemmelsen i § 13, stk. 8, i lov om arbejdsmarkedsbidrag kan opnå samme lempelse eller fritagelse for arbejdsmarkedsbidrag ved arbejde i udlandet som levende.

Overgangsreglen vil blive administreret sådan, at SKAT vil udsøge skatteydere, der er registreret i forskudssystemet med udenlandsk personlig indkomst. På baggrund af udsøgningen vil SKAT sende en ny forskudsopgørelse til disse skatteydere og orientere om muligheden for at få tilbagebetalt for meget indeholdt henholdsvis opkrævet arbejdsmarkedsbidrag inden udløbet af 2008.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006,
som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 405
af 5. maj 2006, § 1 i lov nr. 1581 af 20.
december 2006, § 1 i lov nr. 345 af 18.
april 2007 og senest ved § 37 i lov nr.
523 af 6. juni 2007, foretages følgende
ændringer:

§ 4.

Stk. 1 – 2....

Stk. 3. Skatterådet kan i en sag, der
forelægges for rådet til afgørelse, tillade,
at der afholdes syn og skøn efter regler,
der svarer til § 47 om syn og skøn i
landsskatteretssager.

Stk. 4. ...

§ 5. Skatteankenævnene afgør klager
over told- og skatteforvaltningens afgø-
relser vedrørende fysiske personer og
dødsboer om:

1)....9)

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages
til skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-9,
kan efter klagerens valg i stedet påklages
til Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr.
1.

Stk. 3. Afgørelser, som er påklaget til
skatteankenævnet efter stk. 1, nr. 2-9,
kan efter klagerens valg påklages til
Landsskatteretten efter § 11, stk. 1, nr.
1, hvis nævnet ikke har truffet afgørelse i
sagen senest 3 måneder efter, at klagen er
modtaget.

1. § 4, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Skatterådet kan i en sag, der
forelægges for rådet til afgørelse, tillade,
at der afholdes syn og skøn efter reglerne
i § 47.«

2. I § 5 indsættes som *stk. 4 og 5*:

»*Stk. 4.* En klage over en årsopgørelse
indgives til told- og skatteforvaltningen.
Dette gælder dog ikke, hvis klageren tid-
ligere har modtaget særskilt underretning

om ansættelsen, og klagen omfatter forhold heri. Kan told- og skatteforvaltningen ikke give fuldt medhold i klagen, og fastholdes klagen, videresender forvaltningen klagen til skatteankenævnet eller Landsskatteretten, jf. stk. 2, sammen med en udtalelse om sagen. § 36, stk. 2, 2.-4. pkt., og § 42, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på klager, der indgives efter 1. pkt., og klageinstansen træffer afgørelse i forhold til disse bestemmelser.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 4.«

§ 11. Landsskatteretten afgør, medmindre andet er bestemt af skatteministeren efter § 14, stk. 2, klager over:

1) Told- og skatteforvaltningens afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.

2) Skatterådets afgørelser.

3) Skatteankenævnenes afgørelser efter § 5, stk. 1, nr. 2-9.

4) Vurderingsankenævnenes afgørelser.

5) Motorankenævnenes afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

3. § 11, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Skatteankenævnenes afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1.«

4. § 11, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) Motorankenævnenes afgørelser.«

5. Efter § 15 indsættes:

»*Digital indhentelse af sagsoplysninger*

§ 15 A. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter et ankenævn og Landsskatteretten kan få elektronisk adgang til oplysninger om fysiske og juridiske personer, der er registreret hos told- og skatteforvaltningen, hvis oplysningerne er nødvendige for behandlingen af en klage.«

6. § 22 affattes således:.

»§ 22. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller

§ 22. En anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat

for et indkomstår, skal indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår. Er spørgerens regnskabsår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af regnskabsåret. Anmodninger, der vedrører dødsboer, skal indgives senest 1 måned efter skæringsdatoen.

Stk. 2. I følgende tilfælde gives bindende svar om ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat kun, i det omfang flere anmoder om svaret, og fristen regnes i disse tilfælde fra udløbet af det tidligste indkomstår:

1) Ved anmodning om et bindende svar om opgørelsen af en afståelsessum eller fordelingen heraf efter afskrivningslovens § 45, stk. 1 og 2, eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 4 og 5, skal hver af parterne i købsaftalen anmode om svaret.

2) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af afgift af en gave skal såvel gavegiver som gavemodtager anmode om svaret.

3) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat af en kontrolleret transaktion som beskrevet i ligningslovens § 2 eller om en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab skal hver af parterne i transaktionen anmode om svaret. Ved afgørelsen af, om der er tale om en hovedaktionær, finder definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 4, anvendelse.

Stk. 3. Der kan anmodes om bindende svar om afgifter, bortset fra gaveafgift og afgift efter pensionsbeskatningsloven, for en periode på op til 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Det bindende svar kan ikke strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen. Gennemføres en

ejendomsværdiskat kun i det omfang, flere anmoder om svaret:

1) Ved anmodning om et bindende svar om opgørelsen af en afståelsessum eller fordelingen heraf efter afskrivningslovens § 45, stk. 1 og 2, eller ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 4 og 5, skal hver af parterne i købsaftalen anmode om svaret.

2) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af afgift af en gave skal såvel gavegiver som gavemodtager anmode om svaret.

3) Ved anmodning om et bindende svar om ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat af en kontrolleret transaktion som beskrevet i ligningslovens § 2 eller om en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab skal hver af parterne i transaktionen anmode om svaret. Ved afgørelsen af, om der er tale om en hovedaktionær, finder definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 4 anvendelse.«

på tænkt disposition, inden svaret gives, kan spørgeren få tilladelse til, at svarets bindende virkning indtræder ved starten af den afgiftsperiode, hvor dispositionen er foretaget.

§ 23. Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr.

Stk. 2. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for spørgeren, jf. § 21, stk. 1, er gebyret på 150 kr. pr. disposition, der ønskes vurderet i svaret. Angår spørgsmålet de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af en på tænkt disposition, jf. § 21, stk. 2, er gebyret på 5.500 kr. pr. disposition.

Stk. 3. Gebyrernes størrelse, der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter § 20 i personskatteloven.

Stk. 4. Gebyret betales tilbage, hvis anmodningen afvises efter § 24, stk. 1 eller 2.

§ 25. Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode.

Stk. 2 – 4.

§ 27. Uanset fristerne i § 26 kan en ansættelse af indkomst- eller ejendoms-værdiskat foretages eller ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter

7. § 23 affattes således:

»**§ 23.** Samtidig med indgivelse af en anmodning om et bindende svar skal der betales et gebyr

8. § 25, stk. 1, affattes således:

»**§ 25.** Et bindende svar er bindende for skattemyndighederne i forhold til spørgeren eller andre som nævnt i § 21, stk. 2, ved behandlingen af det beskrevne forhold i 5 år regnet fra spørgerens modtagelse af svaret. Angår svaret afgifter, regnes de 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvori spørgeren modtager svaret. Det kan dog i svaret bestemmes, at svaret kun skal være bindende i en kortere periode. Begrænsningen af bindingsperioden gælder ikke, når der i et bindende svar om en disposition er taget stilling til den skattemæssige virkning af efterfølgende omstændigheder, der er endeligt fastlagt i dispositionen.«

9. I § 27, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., og i § 32, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt.,

told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1) – 6).....

7) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den skattepligtige fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i en underkendelse af praksis, eller fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.

8)

eller en praksisændring er« til: »eller ved en praksisændring«.

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvær eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 3 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 3 år forud for underkendelsen af praksis.

2– 4)

§ 30. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at en skattepligtig ændrer et i de selvangivne oplysninger, i det omfang skattemyndighederne har foretaget en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, der har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

§ 42. Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Er der udarbejdet en sagsfremstilling til brug for afgørelsen, skal også sagsfremstillingen følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig, og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som bevis, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. Hvis en klage er udformet eller begrundet på en sådan måde, at den ikke kan tjene som grundlag for sagens videre behandling, kan Landsskatteretten give klageren en frist til at udbedre mangelen. Det samme gælder, hvis den påklagede afgørelse og en udarbejdet sagsfremstilling ikke følger med klageskrivelsen. Hvis klageren ikke udbedrer mangelen inden fristens udløb, afvises klagen.

Stk. 4. Ved fremsendelsen af klagen betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden

10. I § 30, stk. 1, ændres »i de« til: »valg af«.

11. § 42, stk. 4 og 5, ophæves.

medvirken af læge retsmedlemmer, eller ved klage over afgørelser truffet af motorankenævn. Hvis beløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren, hvis denne får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse. Beløbet tilbagebetales ikke, hvis klagen afvises, hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2, eller hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

Stk. 5. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, og stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.

12. Efter § 42 indsættes:

»§ 42 A. Ved fremsendelse af en klage betales et beløb på 400 kr. (i 1987-niveau). Beløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Der skal dog ikke betales for klage over følgende afgørelser:

- 1) Afgørelser, der efter landsskatteretspræsidentens bestemmelse efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal træffes uden medvirken af læge retsmedlemmer.
- 2) Afgørelser truffet af motorankenævn.

Stk. 2. Hvis beløbet ikke indbetales samtidig med klagen eller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet.

Stk. 3. Det indbetalte beløb tilbagebetales til klageren i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen afvises af Landsskatteretten.
- 2) Hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse.
- 3) Hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af told- og skatteforvaltningen som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretsafgørelse eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet.

Stk. 4. Beløbet tilbagebetales ikke i følgende tilfælde:

- 1) Hvis klagen indbringes for domstolene efter § 48, stk. 2.
- 2) Hvis klagen tilbagekaldes, medmindre tilbagekaldelsen sker i forbindelse med, at den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, genoptager sagen.

§ 42 B. Landsskatteretten kan, forinden den afgør en klage af følgende typer, anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling under anvendelse af § 19, stk. 2, ligesom retten kan anmode told- og skatteforvaltningen om at sende sagsfremstillingen til udtalelse hos klager efter § 19, stk. 3, 1. pkt.:

- 1) Klager som nævnt i § 5, stk. 2.
- 2) Klager, der efter bestemmelse af landsskatteretspræsidenten efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer.
- 3) Klager over bindende svar, jf. § 21, stk. 1-3.«

§ 43, stk. 1 og 2, affattes således:

»Klageren har adgang til at udtale sig ved et møde.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved mødet.«

§ 43. Klageren har adgang til at udtale sig ved en mundtlig forhandling.

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den mundtlige forhandling.

Stk. 3. Landsskatteretten kan tilkalde sagkyndige til at yde bistand ved afgørelsen af en klage over en vurdering af fast ejendom.

§ 44. Klageren kan anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren kan dog ikke anmode om retsmøde i sager, som efter § 13, stk. 3, 1. pkt., skal afgøres uden deltagelse af læge retsmedlemmer. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om retsmøde.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan i den enkelte sag anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for retten under et retsmøde. Klageren tilsiges til dette retsmøde.

Stk. 3. Landsskatteretten kan undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af retsmøde, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for åbenbart overflødig.

§ 46. Landsskatteretten kan efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er afgjort eller afvist af Landsskatteretten, når der forelægges retten oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, uden at dette kan lægges klageren til last, og det skønnes, at de nye oplysninger kunne have medført et væsentligt andet udfald af afgørelsen, hvis de havde foreligget tidligere.

Stk. 2. Landsskatteretten kan imødekomme en anmodning om genoptagelse, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis retten skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Reglerne om betaling i § 42, stk. 4, anvendes tilsvarende i disse sager.

14. I § 44, stk. 3, udgår »åbenbart«.

15. I § 46, stk. 3, ændres »§ 42, stk. 4,« til: »§ 42 A«

16. § 47 ophæves.

17. I overskriften til kapitel 17 indsættes efter »Domstolsprøvelse«: »m.v.«

Kapitel 17 Domstolsprøvelse

§ 47. Reglen i retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Skatteankenævnet eller Landsskatteretten kan fastsætte en frist, inden for hvilken klageren og den myndighed, hvis afgørelse klagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet eller Landsskatteretten behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler Landsskatteretten, hvorvidt klagen opretholdes. I samme periode er 6 - månedersfristen i § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told

§ 49. Spørgsmål, som er afgjort af Landsskatteretten, kan skatteministeren indbringe for domstolene senest 3 måneder efter, at Landsskatteretten har truffet afgørelse. Skatteministeren kan ligeledes vedrørende et spørgsmål, der er afgjort af Landsskatteretten, træffe beslutning om, at sagen genoptages med henblik på ændring af afgørelsen til fordel for den, der ville være Skatteministeriets modpart under en eventuel retssag, såfremt Skatteministeriet ikke kan forventes at opnå

18. Efter § 46 indsættes i kapitel 17:

»**§ 47.** Retsplejelovens § 343 om adgang til at kræve syn og skøn udmeldt ved de almindelige domstoles foranstaltning finder tilsvarende anvendelse, når sagen er indbragt for skatteankenævnet eller Landsskatteretten, eller når Skatterådet efter § 4, stk. 3, har tilladt, at der afholdes syn og skøn i en sag, der forelægges for rådet til afgørelse. Det gælder dog ikke i sager vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, sager vedrørende vurdering af fast ejendom og sager vedrørende vurdering af køretøjer efter registreringsafgiftsloven.

Stk. 2. Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan fastsætte en frist, inden for hvilken sagens part eller parter og den myndighed, hvis afgørelse sagen vedrører, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. Hvis en part begærer syn og skøn, udsætter skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet behandlingen af sagen, indtil klageren efter modtagelsen af skønserklæringen meddeler vedkommende myndighed, hvorvidt sagen opretholdes. I samme periode er 6 - månedersfristen i § 48, stk. 2, suspenderet.

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder told

19. § 49, 2. pkt., ophæves.

medhold i sagen, hvis den indbringes for domstolene.

§ 52. Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 53 ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig bistand m.v. som nævnt i § 54 i de sager, der er nævnt i § 55. Dog ydes en godtgørelse på 100 pct., hvis den pågældende person i sagen har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad.

Stk. 2. Godtgørelsen er på 100 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne ifølge regning skal betales eller er betalt i anledning af, at told- og skatteforvaltningen forelægger en afgørelse truffet af et skatteankenævn for Skatterådet til ændring, jf. § 2, stk. 3, eller skatteministeren indbringer en skatterådsafgørelse for Landsskatteretten, jf. § 40, stk. 2, eller Skatteministeriet indbringer en landsskatteretsafgørelse for domstolene eller Skatteministeriet anker en dom til højere instans. Godtgørelsen efter 1. pkt. ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved henholdsvis Skatterådet, Landsskatteretten og den pågældende domstolsinstans.

Stk. 3. Skatterådet, skatteankenævnet eller Landsskatteretten kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud, jf. § 4, stk. 3, eller § 47.

Stk. 4 -5)....

§ 63. Bestemmelserne i kapitel 19 tages op til revision senest i folketingsåret 2006-07.

20. § 52, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Skatteankenævnet, Landsskatteretten eller Skatterådet kan bestemme, at udgifter, der er eller vil blive afholdt til syn og skøn efter § 47 i en sag for myndigheden, skal godtgøres fuldt ud.

Afgørelse af, om sådanne udgifter skal godtgøres fuldt ud, kan træffes af:

- 1) retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef i Landsskatteretten, eller
- 2) told- og skatteforvaltningen som sekretariat for Skatterådet eller skatteankenævnet.«

21. § 63 ophæves.

§ 2

I skattekontrollloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 405 af 8. maj 2006, § 3 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 1582 af 20. december 2006 og senest ved § 9 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for told- og skatteforvaltningen årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og om sin ejerbolig. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter. Den skattepligtige skal desuden selvangive underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører.

Stk. 2 – 4.....

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, modtager en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

1. I § 1 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med

en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.«

§ 2. Selvangivelsespligten omfatter ikke:

1)

2) Personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6 eller 8, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.

3) – 8).....

§ 4. Fysiske personer skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) At der er tale om samlevende ægtefæller som nævnt i § 4 i kildeskatteloven og den ene ægtefælle har selvangivelsesfrist den 1. juli, i hvilket tilfælde begge ægtefæller har selvangivelsesfrist den 1. juli.

2) At den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.

3) At den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5,

2. § 2, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 3, 6, 8, eller stk. 2, sidstnævnte under forudsætning af, at den pågældende alene beskattes efter § 9, stk. 1, i lov om beskatning af søfolk.«

3. § 4, stk. 1, affattes således:

»Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12.

2) Den selvangivelsespligtige i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, skriftligt meddeler told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.«

og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.«

Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden 1. januar til 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

4. § 4, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.«

§ 5. Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr., for hver dag selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der følgende undtagelser:

1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 3, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg.«

2) For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for mellemskatten efter § 6 a i personskatteloven, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.

5. § 5 stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. «

3) For fonde og foreninger, der efter § 15 i fondsbeskatningsloven kan opfylde selvangivelsespligten ved afgivelse af en særlig erklæring, betales et skattetillæg på 500 kr. for ikke at selvangive rettidigt.

Skattetillægget tilfalder staten. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan told- og skatteforvaltningen fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Der er udpantningsret for bøden, og bøden kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne herom i kildeskatteloven. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

§ 9 A. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 C, § 7 D, § 7 F, § 7 G, § 7 J, § 7 K, § 8 A, § 8 B, § 8 E, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 8 T, § 8 U, § 8 V, § 8 Æ, § 9 B, § 10, § 10 A eller § 10 B skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2. Indbetalinger til pensionsordninger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 4. pkt., skal uanset stk. 1 dog først indberettes senest den 1. august eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

6. I § 9 A indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Har den indberetningspligtige efter §§ 7 F, 7 G, 7 K, 8 A, 8 B, 8 E, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 T, 8 U, 8 V, 8 Æ, 9 B, 10, 10 A eller 10 B forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indbe-

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist.

retningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

7. § 9 A, stk. 3, som bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1 eller fastsat efter stk. 3, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angiven frist. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 7, 7 A, 7 B, 7 C, 7 D eller 7 J til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.«

8. Efter § 11 F indsættes:

»§ 11 G. En virksomhed, som forestår udlejning af en skattepligtigs fritidsbolig en del af året, kan efter aftale med den skattepligtige, som ønsker beskatning af lejeindtægten efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, til told- og skatteforvaltningen indberette de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det foregående kalenderår. Indberetningen skal ske inden udløbet af fristen i § 9 A, stk 1, og skal indeholde oplysninger til identifikation af den skattepligtige og virksomheden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningen efter stk. 1, herunder vilkårene for, at en virksomhed kan få adgang til at indberette.«

§ 14. Med samme straf som anført i § 13 straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller

vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen.

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-3, § 6 A, § 6 B, § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 C, § 7 E, § 7 G, § 7 H, § 7 J, §§ 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, 2, 4 og 5, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 9 A, § 9 B, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1.-3. pkt., eller § 11 straffes med bøde.

Stk. 3. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 7 E udmåles en skærpet bøde.

Stk. 4. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for anvendelse af § 3 B, stk. 6.

§ 18. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

9. I § 14 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 9 A, stk. 3.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5

10. § 18 affattes således:

»**§ 18.** Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar for at undlade at foretage rettidig indberetning efter §§ 7 F, 7 G, 7 K, 8 A, 8 B, 8 E, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 T, 8 U, 8 V, 8 Æ, 9 B, 10, 10 A eller 10 B, for overtrædelse af § 9 A, stk. 3, § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 3

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret ved § 4 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Hvis fristen efter 1. eller 2. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag.«

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3 skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler for fristen for indberetning for de i kildeskattelovens § 56 og arbejdsmarkedsfondslovens § 13, stk. 9, nævnte indeholdelsespligtige, for hvem der er fastsat regler om fremrykket afregning af indeholdt kildeskat efter kildeskatteloven og indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.

2. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Har den indberetningspligtige forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 3 – 5 bliver herefter stk. 4 – 6.

Stk. 3. Den, indberetningen vedrører, skal give den indberetningspligtige oplysning om cpr-nr. og cvr-nr. eller SE-nr. samt eventuelle andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af indkomstmotageren. Hvis den, indberetningen vedrører, nægter at give disse oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen meddele den indberetningspligtige oplysningerne.

Stk. 4. De i § 7, stk. 1, nævnte myndigheder m.v. er forpligtede til at medde-

le indkomstregisteret de indberetninger eller ændringer af indberetninger, der ikke sker til indkomstregisteret. Myndighederne m.v. skal foretage indberetning efter 1. pkt. efter nærmere anvisning fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler for indberetning af oplysninger efter § 3 og nærværende bestemmelse, herunder regler om

- 1) lempelse af indberetningspligten efter stk. 1 og 2 og §§ 2 og 3,
- 2) registrering af indberetningspligten i erhvervssystemet,
- 3) det elektroniske indberetningsformat, idet fastsættelse af regler herom sker efter aftale med videnskabsministeren,
- 4) papirindberetningsformatet og
- 5) tast selv-løsninger til virksomhederne.

§ 11. Indberetningspligtige efter § 2, der, uden at forholdet omfattes af straffebestemmelser i anden lovgivning, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler den pågældende i medfør af § 3 eller § 4, stk. 1 eller 2, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

3. I § 11 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som told- og skatteforvaltningen har meddelt efter § 4, stk. 3, straffes med bøde.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

§ 69. Den, som undlader at opfylde sin pligt til at indeholde skat, eller som inde-

holder denne med for lavt beløb, er over for det offentlige umiddelbart ansvarlig for betaling af manglende beløb, medmindre han godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra hans side ved iagttagelse af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Den, som har indeholdt skat efter denne lov, hæfter over for det offentlige for betaling af det indeholdte beløb.

1. Efter § 69 indsættes:

»§ 69 A. Hvis en indeholdelsespligtig udbetaler rejse- eller befordringsgodtgørelser efter reglerne i ligningslovens § 9 A eller § 9 B, og det efterfølgende konstateres, at betingelserne for skattefrihed i disse bestemmelser ikke er opfyldt, kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den indeholdelsespligtige tillade, at den indeholdelsespligtige betaler et beløb svarende til 63 pct. af de pågældende godtgørelser. Anmodningen skal være begrundet og indeholde en opgørelse af de pågældende godtgørelser, oplysninger om identiteten af modtagerne samt om størrelsen af de godtgørelser, de enkelte modtagere har modtaget.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen træffer efter anmodning afgørelse om, hvorvidt udbetalte godtgørelser som nævnt i stk. 1 er skattepligtige.

Stk. 3. Betaling efter stk. 1 skal ske inden for fristen for betaling af indeholdt A-skat for den måned, der følger efter den måned, hvori tilladelsen efter stk. 1 er givet. Sker betaling ikke rettidigt, eller betales alene en del af det samlede beløb, der er givet tilladelse til betaling af, bortfalder tilladelsen.

Stk. 4. Uanset skatteforvaltningslovens § 17 kan told- og skatteforvaltningen oplyse den indeholdelsespligtige om godtgørelser som omhandlet i stk. 1 udbetalt af den pågældende indeholdelsespligtige, som told- og skatteforvaltningen anser for skattepligtige, herunder om modtagerne af sådanne godtgørelser, og om der

er udsendt agterskrivelser eller årsopgørelser til modtagerne, hvori godtgørelserne er medregnet.«

§ 84. Den indeholdelsespligtige skal skriftligt eller ved andet læsbart medie holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelserne efter regler, der fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. Vægrer den indeholdelsespligtige sig ved at give den i stk. 1 nævnte underretning til modtageren af A-indkomst, kan denne ved henvendelse til told- og skatteforvaltningen begære, at underretningen søges tilvejebragt ved told- og skatteforvaltningens mellemkomst. Underretningen kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Skatteministeren bestemmer, hvor lang tid de indeholdelsespligtige skal opbevare de for underretningen fornødne bilag m.v.

2. § 84 ophæves.

§ 5

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov- bekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

§ 8. For personer omfattet af lønmodtagerbidraget, jf. § 7, stk. 1, udgør bidragsgrundlaget:

a) – j) ...

Stk. 2. – 7...

1. I § 8 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Godtgørelser, som ikke medregnes til indkomstopgørelsen efter ligningslovens § 7 Æ, medregnes ikke i bidragsgrundlaget.«

§ 11. For bidragsgrundlag, der skal opgøres efter § 8, stk. 1, litra a, samt litra b og e i det omfang, indkomsterne er gjort til A-indkomst med hjemmel i kildeskattelovens § 43, stk. 2, opgør arbejdsgiveren ved enhver udbetaling af løn, ve-

2. § 11, stk. 1, 3. pkt., og stk. 6, 2. pkt., ophæves.

derlag, honorarer m.v. bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse, jf. dog stk. 2-4 og 8. Fri kost og logi omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1, og fri bil indgår i bidragsgrundlaget med de værdier, som indgår i grundlaget for A-skatetræk. Arbejdsgiveren giver den ansatte meddelelse om bidragets størrelse.

Stk. 2 – 5

Stk. 6. For personer omfattet af § 8, stk. 1, litra d, opgør den virksomhed eller lignende, der foretager udbetaling, bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. Den udbetalende virksomhed eller lignende giver den bidragspligtige oplysning om bidragets størrelse.

Stk. 7 – 8.....

3. I § 11 indsættes som stk. 11:

»*Stk. 11.* Told- og skatteforvaltningen kan med virkning for fremtiden bestemme, at der ikke skal indeholdes arbejdsmarkedsbidrag, eller at indeholdelsen skal ske med en lavere procentsats end efter § 3, når det er åbenbart, at den bidragspligtige som følge af lempelse eller af anden årsag ikke skal svare arbejdsmarkedsbidrag eller kun skal svare arbejdsmarkedsbidrag med et lavere beløb. Afgørelsen kan begrænses til at angå et bestemt bidragsgrundlag eller bidragsgrundlag, som opgøres for en bestemt periode eller indtil et bestemt maksimalbeløb. Når sådan afgørelse er truffet, udarbejder told- og skatteforvaltningen en erklæring om fritagelse for at indeholde arbejdsmarkedsbidrag.«

§ 6

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

§ 2. For hver afregningsperiode og for hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte

skatte- og afgiftslov. Afregningsperioden er kalendermåneden. Hvor der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, svarer dette til afregningsperioden.

Stk. 2. – 5...

Stk. 6. For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.

Stk. 7 - 8....

§ 6. Det modtagende selskab er pligtigt at indsende til told- og skatteforvaltningen genpart af de dokumenter, der i selskabslovgivningen eller ved den konkrete tilladelse er foreskrevet udarbejdet i forbindelse med fusionen.

1. § 2, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* For indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven og lov om arbejdsmarkedsbidrag, hvor det sammenlagte tilsvarende i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag og særlig pensionsopsparing eller A-skat i en forudgående 12-måneders-periode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvarende ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er forfaldsdagen.«

§ 7

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovekendtgørelse nr. 1286 af 8. november 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2. I tilfælde, hvor fusionen sker ved et moderselskabs overtagelse af et datterselskabs aktiver og gæld som helhed, fastsætter skatteministeren nærmere regler for, hvilke oplysninger der skal meddeles om fusionen.

Stk. 3. Skatteministeren er i øvrigt be- myndiget til efter indstilling fra Skatterå- det at fastsætte regler om, hvilke yderli- gere oplysninger der i tilfælde af fusion skal tilvejebringes af det modtagende sel- skab til brug for told- og skatteforvalt- ningen.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte dokumen- ter og oplysninger indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusionerende selskaber. Indsendelsen af de nævnte dokumenter og oplysninger er en betingelse for, at lovens regler kan finde anvendelse.

Stk. 5. Ved fusion af banker, sparekas- ser, andelskasser og sammenslutninger af andelskasser efter §§ 89-96 i lov om finansiel virksomhed indsendes de i stk. 1-3 nævnte dokumenter og oplysnin- ger til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter datoen for økonomimini- sterens godkendelse af fusion i henhold til § 204 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan se bort fra overskridelse af fristen på en måned i stk. 4 og 5.

§ 15 a. Ved spaltning af et selskab har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i § 15 b, stk. 1 og 2, når såvel det indskydende selskab som det modta- gende selskab er omfattet af begrebet sel- skab i en medlemsstat i artikel 3 i direk- tiv 90/434/EØF og ikke ved beskatnin- gen her i landet anses for en transparent enhed. Det er en betingelse for anven- delsen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 1-5.

2. § 6, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 indsendes til told- og skatteforvalt- ningen senest 1 måned efter den dag, hvor fusionen er vedtaget i alle de fusi- onerende selskaber. Indsendelsen af de nævnte oplysninger er en betingelse for, at lovens regler kan finde anvendelse.«

3. I § 6, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1 og 2«, og orde- ne «dokumenter og» udgår.

4. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 3 og 4«.

5. I § 15 a, stk. 1, 3. pkt., og § 15 c, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter «tilladel- sen»: «og kan foreskrive, at der specifikt udarbejdes dokumenter, der skal indsen- des inden for de frister, der er nævnt i § 6, stk. 3, eller § 6, stk. 4.«.

skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen. Ved spaltning af et selskab har selskaberne som nævnt i 1. pkt. adgang til beskatning efter reglerne i § 15 b, stk. 1 og 2, uden at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, hvis selskabsdeltagerne i det indskydende selskab ved indkomstopgørelsen benytter reglerne i § 15 b, stk. 7, og udlodning af udbytte m.v. fra det eller de modtagende selskaber m.v. sker i overensstemmelse med § 15 b, stk. 8. § 15 b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved spaltninger, der er sket uden told- og skatteforvaltningens tilladelse. 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis det indskydende selskab har mere end én selskabsdeltager og en eller flere af disse har været selskabsdeltagere i mindre end 3 år uden at have rådet over flertallet af stemmerne og samtidig er eller ved spaltningen bliver selskabsdeltagere i det modtagende selskab, hvor de tilsammen råder over flertallet af stemmerne. 4. pkt. finder heller ikke anvendelse på spaltning omfattet af stk. 3, hvis en selskabsdeltager, der kan modtage skattefrit udbytte af aktierne i det indskydende selskab, og som helt eller delvis vil være skattepligtig efter aktieavancebeskatningsloven ved salg af disse aktier, vederlægges med andet end aktier i det eller de modtagende selskaber. 4. pkt. finder heller ikke anvendelse, hvis en selskabsdeltager, der er hjemmehørende i udlandet, har bestemmende indflydelse i det indskydende selskab.

Stk. 2 – 6.....

§ 15 b. Spaltes et selskab hjemmehørende i udlandet, finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, § 8 tilsvarende anvendelse. § 7, stk. 1, og § 10 finder endvidere tilsvarende anvendelse, hvis det udenlandske selskab ophører ved spaltningen. Ophører det udenlandske selskab ikke ved spaltningen, indgår fortjeneste

6. I § 15 b, stk. 1, 1. pkt., § 15 b, stk. 2, 1. pkt., § 15 d, stk. 2, 1. pkt., og § 15 d, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 6, stk. 1, 3, 4 og 6« til: »§ 6, stk. 2, 3 og 5«.

eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Et modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører de overtagne aktiver. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på spaltningstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres til et eller flere af de modtagende selskaber. Ophører det indskydende selskab, beskattes fortjeneste og tab på andre aktiver og passiver efter reglerne i selskabsskattelovens § 7. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter.

Stk. 2. Spaltes et selskab hjemmehørende her i landet, finder § 5, § 6, stk. 1,

3, 4 og 6, § 8 tilsvarende anvendelse.
§ 7, stk. 1, og § 10 finder endvidere tilsvarende anvendelse, hvis selskabet ophører ved spaltningen. Ophører selskabet ikke ved spaltningen, indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst.
§ 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af spaltningen er knyttet til et her i landet hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Et modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører de overtagne aktiver. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på spaltningstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres til et eller flere af de modtagende selskaber. Ophører det indskydende selskab, beskattes fortjeneste eller tab på andre aktiver og passiver efter reglerne i selskabsskattelovens § 5.

Stk. 3 -9.....

§ 15 c. Ved tilførsel af aktiver har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i § 15 d, når såvel det indskydende selskab som det modtagende selskab er omfattet af begrebet selskab i en med-

lemsstat i artikel 3 i direktiv 90/434/EØF og ikke ved beskatningen her i landet anses for en transparent enhed. Det er en betingelse for anvendelsen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen. Ved tilførsel af aktiver har selskaberne som nævnt i 1. pkt. adgang til beskatning efter § 15 d, uden at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen, hvis udlodning af udbytte fra det modtagende selskab sker i overensstemmelse med § 15 d, stk. 8, og anskaffelsestidspunktet for aktier, som det indskydende selskab på tidspunktet for tilførslen ejede i det modtagende selskab, fastsættes i overensstemmelse med § 15 d, stk. 4, 4. pkt. 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis det indskydende selskab er hjemmehørende i udlandet og har fast driftssted i Danmark og samtidig har bestemmende indflydelse i det modtagende selskab.

Stk. 2 – 5.....

§ 15 d. Ved tilførsel af aktiver indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Ved tilførsel af aktiver fra et her hjemmehørende selskab finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, og § 8 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Det modtagende

selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører den eller de tilførte virksomhedsgrene. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres helt eller delvis til et modtagende selskab. Overføres kun en del af henlæggelserne, anses de først foretagne henlæggelser for overført til det eller de modtagende selskaber.

Stk. 3. Ved tilførsel af aktiver fra et i udlandet hjemmehørende selskab finder § 5, § 6, stk. 1, 3, 4 og 6, og § 8 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Det modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører den eller de tilførte virksomhedsgrene. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres helt eller delvis til et modtagende selskab. Overføres kun en del af henlæggelserne, anses de

først foretagne henlæggelser for overført til det eller de modtagende selskaber. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter.

Stk. 4 –8

§ 8

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 Z indsættes:

»§ 7 Æ. I tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen yder betaling efter kildeskattelovens § 69 A, medregnes de rejse- og befordringsgodtgørelser, der indgår i beregningen af den indeholdelsespligtiges betaling, samt den indeholdelsespligtiges betaling efter kildeskattelovens § 69 A ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst hos modtageren af godtgørelserne.

Stk. 2. Betalinger efter kildeskattelovens § 69 A kan ikke fradrages ved opgørelsen af den indeholdelsespligtiges skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Modtagere af godtgørelser, der er skattefri efter stk. 1, kan ikke foretage befodringsfradrag for befodrning, der har dannet grundlag for godtgørelserne, eller for rejseudgifter m.v. efter § 9 A, stk. 7, 1. eller 3. pkt., der er godtgjort med de pågældende godtgørelser.«

§ 9

Stk. 1. § 1, nr. 9, 10 og 19, § 2, nr. 1 – 5, § 5, nr. 3, samt § 10 træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1 – 8, 11 – 18, 20 – 21, § 3, nr. 1, samt § 7 træder i kraft den 1. juli 2008.

Stk. 3. § 2, nr. 6, 7, 9 og 10, § 3, nr. 2 og 3, § 4, nr. 2, § 5, nr. 2, samt § 6 træder i kraft den 1. januar 2009.

§ 10

Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning tilbagebetale overskydende arbejdsmarkedsbidrag, hvis det er åbenbart, at årets indeholdte eller indbetalte foreløbige arbejdsmarkedsbidrag af udenlandsk personlig indkomst vil overstige det arbejdsmarkedsbidrag, som skal betales for 2008. Der ydes ingen rente ved tilbagebetalingen.